

శ్రీ రస్తు

సుదక్షిణాపరిణయము

శ్రీతెనాలి అన్నయకవి ప్రణీతము.

చెన్నపురి :

వావిళ్ల రామస్వామికౌస్తులు అండ్ సన్స్ వారిచే

బ్రకటితము.

1941

All Rights Reserved.

PRINTED BY
V. VENKATESWARA SASTRULU
OF V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS
MADRAS—1941.

గ్రంథ పరిచయము

సుదక్షిణాపరిణయ మయిదాశ్వాసముల ప్రబంధము. తెనాలి అన్నయ్య దీనిని రచించెను. ఇతఁడు తెనాలిరామకృష్ణ కవిసోదరుఁ డట. ఈ ప్రస్తావము తెనాలిరామభద్రకవి రచించిన యిందుమతీపరిణయమునఁ గలదు. అందు, కృతిపతి తన్ను ద్వేశించి యీక్రిందితీరున పలికెనని రామభద్రకవి పేర్కొనెను:

మ. నను శ్రీ రామపదాంబుజాతయుగళీ నందద్విరేఖాయమా
ననిజస్వాంతుఁ డెనాలివంశమణి సన్తానంబు మీఱంగ ర
మ్మని కారుణ్యసమగ్రతం బిలిచి భోజాధీశధీకాలి యి
ట్లనియెం బూర్వకృతిప్రసంగమున నత్యానందసంధాయి యై.

తే. రామభద్రకవీంద్ర నీరచనఁ దనరు, ధీనుతం బైన యిందుమతీ పరిణయ
మంకితంబుగ మాకు ని మ్మనఘమయిన, కృతినెగా..... తెరకీర్తి గలదె !

సీ. ప్రాథి మీషెదతాత పాండురంగాదిసత్కృతులు చేసెను రామకృష్ణసుకవి
యనుజూఁ డన్నప్ప మీపినతాత రచించె బరగ సుదక్షిణాపరిణయంబు
మీతాత శ్రీగిరి చాతురీవిఖ్యాతి శ్రీశైలమాహాత్మ్యకృతి యొనర్చెఁములను
గడిమి మీతండ్రి యిమ్మడిరామకృష్ణార్జుం డనఁ గీర్తి గనె సంస్కృతాంధ్ర
వారలను మించె మీయన్న పీరరాఘ
వాఖ్యకవి సర్వకవితామహాత్మ్యమునను

† ఇది అమృదితము; తంజావూరి వ్రాతపుస్తకముల లైబ్రరీలో నున్నది.

ని న్ననూచానసంతాన నెన్నఁ దరమె

ప్రాజ్ఞహృదయాజ్ఞరవి రామభద్రసుకవి.

అన్నయకవి క్రీ. శ. ౧౫౫౦ ప్రాంతములవాఁడని చరిత్ర పరిశోధకుల యభిప్రాయము.

పులిజాల సోమమంత్రి యీ ప్రబంధమునకుఁ గృతిపతి. ఇతఁడు ఆరవీటి కోనేటి రామరాజునకు మంత్రియట.

ఈ ప్రబంధమున శ్రీరాముని *తాత యగు దిలీపుని చరిత్రము సుదక్షిణాదేవి వివాహపర్యంత మష్టాదశవర్షనా ప్రచుర మగు ప్రబంధధోరణిని వర్ణితమయినది. అన్నయకవి

“పలుకులకల్కి కప్పురపుఁ బల్కులు చల్లినరీతిఁ బండు వె
న్నెలతళ్ళకుల్ విధుండు హవణించిన మించున శంబరారి చెం
గలువల తూపుఁ గోపుల ముఖాముఖుఁ జూపిన యేపునం
గృతుల్”

“పూర్వకవిపద్ధతి” “పల్కుగ నేర్పు” “సత్కవి”† యగుటయు, సుదక్షిణాపరిణయమును “సరససాహిత్యసాహిత్యపరత” “పరిధ వించు”టయు‡ నిక్కము. అందును ఇతఁడు దీనిని పూర్వకవి— ప్రబంధకవి—పద్ధతిని పల్కుగ నేర్పుట మిక్కిలినిక్కము. ఇతని యన్నయగు రామకృష్ణకవి స్వతంత్రపద్ధతిని పలుక నేర్చినవాడు.

* ఈ గ్రంథమున తాతయనియే కలదు. రఘువంశాదుల క్రమమున తాతకుఁదాత యగును.

† చూ. ఆ. ౧, ప. ౧౫. ‡ చూ. ఆ. ౧, ప. ౧౬.

కవిత్యవిషయమున తప్పునియం దన్న పోలికలు కానరాకున్నవి.
కాని యితనికవిత్యము ప్రాధనుండరమయినదని చెప్పకతప్పదు.
ఇతని అచ్చతెనుగు కవిత్యమునకు మచ్చు :

“సీ. వెలిదమ్మిరేకుల వికవిక నగంజాలుడాలు కన్నులయొప్పు గీలుగొడంగం
జాట్టుగత్తియు నీటిపుట్టువుల జేదోయి నీరెండ రేయెండ దాకసింపఁ
బచ్చరానిగ్గుతో మచ్చరానకు వచ్చు మచ్చ గానానగనా. - బెచ్చుమీఱ
నుదిరిబంగరుచుట్టు నొకపట్టు నునుబట్టు దుప్పటి వలెవాటు దొంగరింపఁ
బోసరించిన యొకబొట్టిపులుంగు నెక్కి
పులియు గఱిమేనివేల్పుతోఁ గలయం జనుట
చూచి యచోట్టినికటంపుసొంపులబెంపు
మెచ్చె నారాచగొమరుండు నిచ్చలాన.”

ఆ. గీ. ౬౦.

“సీ. రంగ త్తరంగవరంపరాసంపాతకంపితాకాశదిగ్గగనతలముఁ
బాతాశబిలవాసి వాతాశనాధీశసంతాపకార్యాన్ని సంభవంబుఁ
గ్రూరతరగ్రాహఘమఘమితకబంధఘోష సముష్టేషభీషణంబు
జలపానసంచార జలధరశ్రేణికాభీల సముత్తాలకూలకులముఁ
బృఘులడిండీరమండలీహిండనంబు, దీప్తితాంతఃప్రకాశితద్వీపకంబు
నైనమాయావయోరాశియధిపబలము, ముంచెవేల్పులంపిక్షించినంచలంప.”

ఆ. గీ. ౧౦౨.

ఇట్లును, ప్రాణిని దీని నింకనుమించియు, నితని సంస్కృత
బాహుళ్యరచన ముందును.

ಇತನಿ ಯುಭಯಭಾಷಾ ಮಿಶ್ರರಚನಮು :

“ఉ. నా విని చిన్ననప్పుడు వదనంబునఁ గొండొకపొల్పు నిల్వఁ బూ
దాపులతావులై యప్పుతధారలమేరలు నై తనర్చువా

చావిభవంబు దెచ్చుగ రసాతలనాయకుఁ బల్కు మేచక

క్రీడవిరోధి బంగరుపు కిన్నరమీటిననీటు చూపుచున్.” ఆ. ౪, ౧౮.

మఱియు :

“ఉ. చాడినమోముతోడఁ గయివ్రాలినచూపులతోడ దీనతం

సూడినపల్కుతోడ నెఱిఁగూడనిగందపుఁబూతతోడఁ గీ

లూడిన యందెతోడ బిగియూడిన తాలిమితోడవచ్చె గి

గూడియుఁ బోలెఁ గామగవి గాఁడిఁగలయ్య నృపాలుపీటికిన్. ఆ.౩.ప.4

ఇంద్రుని దీనస్వరూప మిందు కన్నులకు కట్టుచున్నది. ఇట్టి సుందరరచనము గలపట్టు లీ ప్రబంధమునఁ జాలఁగలవు.

కాగితములవెల మిక్కిలి పెరిగియున్న కాలమున నీ ప్రబంధమును శ్రీవావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారు వ్యయమును పరిగణింపక మేలుకాగితములమీఁద సుందరముగ ముద్రించి ప్రకటించుట అక్షరాస్య మగునాంధ్రలోకమున కత్యంతము హర్షదాయకము.

చిత్రభానువత్సరాది,
పామూరు. }

గన్నవరపు నుబ్బరామయ్య

విషయానుక్రమణిక

ప్రథమాశ్వాసము

విషయము		పుట
ఇష్టదేవతాస్తుతి	...	1
కుకవినింద	...	3
కృతిపతిప్రభువంశవర్ణనము	...	5
కృతిపతివంశవర్ణనము	...	7
షష్ఠ్యంతములు	...	12

కథాప్రారంభము

అయోధ్యాపురపర్ణనము	...	13
ఋతువులు	...	15
పుష్పలావికలు	...	16
మందమారుతము	...	"
చతురంగబలము	...	"
స్త్రీలు	...	17
బ్రాహ్మణులు	...	"
క్షత్రియులు	...	"
వైశ్యులు	...	"
శూద్రులు	...	18
శ్రీరాఘవచక్రవర్తి	...	"

విషయము	పుట
రాఘవునికడ కగస్త్యమహర్షిరాక	20
ఆగస్త్యమహర్షి రాఘవునిఁ బ్రశంసించుట	21
రాఘవుఁ డగస్త్యునిఁ దమతాతయగు దిలీపునిచరిత్రమును వినిపించఁ గోరుట	22
దిలీపమహారాజచరిత్రముః అంశుమంతునివృత్తాంతము	23
అంశుమంతుని సంతానకాండ	24
అంశుమంతుఁడు భార్యసహితుఁడయి తపముచేయఁబోవుట	26
మేరుపర్వతవర్ణనము	„
అంశుమంతుని తపశ్చర్య	28
అంశుమంతుని తపము మాన్పుటకయి దేవతలు శివుని ప్రార్థించుట	29

ద్వి తీ యా శ్వా స ము

శివుఁడు పార్వతి కంశుమంతుని దాతృత్వమహిమ నెఱిగించుట	32
శివపార్వతులు కవట విప్రదంపతుల వేషమున నంశుమంతునిఁ బరీక్షింపఁ జనుట	34
అంశుమంతుని యతిథిపూజాతత్పరత	35
అంశుమంతునొద్దకు కవటవిప్రదంపతులగు శివపార్వతులరాక	37
కవటవిప్రదంపతులు తమవృత్తాంతము నంశుమంతున కెఱుకవఱుచుట	38
శివసాక్షాత్కారము	47
అంశుమత్కృతశివస్తుతి	48
శివుఁ డంశుమంతుని వదాన్యతకు మెచ్చి పరములొనఁగట...	50
శివునివలన పరములు వడసి యంశుమంతుఁడు భార్యసహితుఁడయి అయోధ్యకే తెంచుట	51
భానుమతీగర్భవర్ణనము	„
దిలీపునిజననము	53

విషయము	పుట
దిలీపునిబాల్యము	57
దిలీపునియావనము	59
అంశుమంతుఁడు దిలీపుని పట్టముఁ గట్టుకొన నొప్పించుట	60
వసిష్ఠుఁడు దిలీపున కువదేశించిన రాజసేతి	62
పురాలంకరణక్రమము	66
దిలీపునిపట్టాభిషేకము	67

తృ తీ యా శ్వా స ము

ఇంద్రుఁడు దిలీపునికడ కేతెంచుట	75
ఇంద్రుఁడు రత్నచూడదనుజునిచేనయిన తన భంగపాటును దిలీపుని కెఱుకపఱచుట	77
రత్నచూడదనుజునిపై దిలీపుని దండయాత్రా సన్నాహము	81
మాతలి యే తెంచి జయంతునిచేనయిన రత్నచూడుని వరాజయమును నింద్రునకుఁ దెలుపుట	82
రత్నచూడదనుజుని కథ	86
గంధగజుఁడనువిద్యాధరుఁ డచ్చరలతోఁగూడి వనవిహారము చేయుట	87
జలక్రీడావర్ణనము	92
మధుపానవర్ణనము	95
మధుపానమత్తుడగు గంధగజుని విశ్వామిత్రుఁడు శపించుట	98
దిలీపుఁ డింద్రుని స్వర్గమునకుఁ బంపివేయుట	103
బోయ యొకఁడు దిలీపుని దర్శింపవచ్చుట	104
బోయపల్లియవర్ణనము	106
రత్నమయసింహముచేఁ దనుపడు బాధలను బోయ దిలీపునకువిన్నవించుట	109
దిలీపుని మృగయాసన్నాహము	111
మృగయావిహారము	113

విషయము

పుట

చతుర్థాశ్వాసము

రత్నమయ సింహాగమనము	...	121
రత్నమయసింహముఁ దఱుముకొని దిలీపుఁడు మంత్రినందనునితో		
చాల దవ్వేగుట	...	122
దిలీపుని బాణహతిని సింహము హరిణియను నచ్చరయగుట	...	124
హరిణి తనవృత్తాంతమును దిలీపునకు వినిపించుట	...	125
నారదుఁ డింద్రున కెఱిగించిన రత్నచూడవధోపాయమును		
హరిణి దిలీపునకుఁ జెప్పట	...	129
సుదర్శనుఁడు శృంగారమాలికవలన వినిన సుదక్షిణావృత్తాంతమును		
దిలీపున కెఱిగించుట	...	133
సురధునివృత్తాంతము	...	136
రత్నచూడుఁడు సురధునిరాజ్యమును ధ్వంసముచేయుట	...	137
సురధుఁడు శాండ్రిగోపదేశమున నగ్నిదేవునిఁగూర్చి యాగముచేయుట		139
అగ్నిదేవుఁడు ప్రత్యక్షమయి సురధునకు సుదక్షిణాయను పుత్రికనొసగుట		140
సుదక్షిణాసౌందర్యవర్ణనము	...	141
నారదుఁడు రత్నచూడునొద్దకుఁబోయి సురధుని వరవృత్తాంతమును		
జెప్పట	...	143
రత్నచూడుఁడు చంపకావతిపయి దండెత్తి పోవుట	...	145
శాండ్రియొక్క డుపదేశించిన దివ్యమంత్రజప్తప్రభావమున సురధుకడకు		
విష్ణుదేవుఁడు వైనతేయునిఁ బంపుట	...	147
వైనతేయుఁడు సురధు నాతని నగరముతోఁగూడ నాకర్షించి		
విష్ణుదేవుఁడుండు కైలమునకుఁ గొనిపోవుట	...	149
రత్నచూడుని గూఢచారుఁడు శృంగారమాలికను వెనుదవులుట		150
సూర్యాస్తమయవర్ణనము	...	151

విషయము	పుట
చంద్రోదయవర్ణనము	154
దిలీపుని విరహము-చంద్రోపాలంభము	155

పంచమాశ్వాసము

రత్నచూడునిమంత్రి విరహపరవశతనున్న దిలీపుని ఆతని మంత్రిని తన పుష్పకంబుపైనిడి కొనిపోవుట	161
దిలీపుఁడు రత్నచూడునిమంత్రిని దునుమాడి యతనిపుష్పకమును గ్రహించుట	163
సూర్యోదయవర్ణనము	166
వనదేవత యేతెంచి సుదక్షిణ విరహబాధను దిలీపున కెఱుకపఱచుట	168
వకుళవృక్షము మఱువుననుండి దిలీపుఁడు సుదక్షిణను గాంచుట	170
దిలీపుఁ డమాత్యసహితుఁడయి సఖినమేత యగు సుదక్షిణను డాయంజనుట	172
కార్ద్దాలదర్శనభీతలయి సుదక్షిణాదులు పాఱిపోవుట	173
దిలీపుఁడు కేషకైలమును జేరుట	175
దిలీపుఁడు కేషాచలపతిని సందర్శించి స్తోత్రము చేయుట	176
దిలీపుఁడు కేషాచలపతి యనుగ్రహమునుబడసి పుష్పకముపైఁ దననై న్యమును జేరఁబోవుట	178
దిలీపుఁడు రత్నచూడదనుజానిపై దండెత్తి చని యతనిరాజధానిని ముట్టడించుట	179
రత్నచూడ దనుజుఁడు ననై న్యుఁడయి యుద్ధమునకుఁ దరలట	180
దిలీప రత్నచూడ దనుజునై న్యముల సంకులసమరము	182
భానుదేవవిక్రమధన్యులయుద్ధము	184
రత్నచూడుని మాయాకల్పనము	186
దిలీపుఁడు దనుజమాయను మాయించుట	187

విషయము	పుట
రత్న చూడుడు గజారూఢుడయి దిలీపుని మార్కొనుట ...	188
దిలీపరత్న చూడదనుజుల ద్వంద్వయుద్ధము ...	189
దిలీపుడు రత్న చూడ దనుజుని పాశుపతాస్త్రంబుచే బడబానలంబునఁ బడవేయించుట ...	190
దిలీపుడు సకలపరివారముతో చంపకావతిఁ జేరుట ...	193
పౌరాంగనలు దిలీపుని సందర్శించుట ...	193
సుదక్షిణాదిలీపుల వివాహాలంకారవర్ణనము ...	195
సుదక్షిణాదిలీపులవివాహము ...	198
వివాహానంతరము సుదక్షిణాదిలీపు లయోధ్యానగరమున కేగుట	202
సుదక్షిణాదిలీపుల ప్రథమసమాగమము ...	203

శ్రీ సు ద క్షి ణా ప రిణ య ము

పీ ఠి క

—ॐ ఇష్ట దేవతాస్తుతిॐ—

వైలాహరినీలపీతరుచిర

శ్రీవత్ససంపన్నవ

క్షోలాలితు్యుడు వేంకటేశుడు కృపక

గోనేటిరామక్షమా

పాలస్వామిసమస్తరాజ్యభరణో

పాయాధికుక్ హృద్యవి

ద్యాలోలుం బులిజాలరామవిభుసో

మామాత్యునిం బ్రోవుతన్.

1

సీ. ఆర్యసన్నతమహాధైర్యనిర్జితపంచ

బాణుచే రక్షితబాణుచేత

భూభరణానల్పభుజగాధినాయకా

కల్పుచే సిద్ధసంకల్పుచేత

నరుణజటాన్యస్తహరిణాంకరేఖాక

లాపుచే నిగమసల్లాపుచేత

నార్ద్రశౌద్ధూలచర్తాంబరాకలితక

టీరుచే భూతిపటీరుచేత

తే. భవునిచేఁ బూజితాంభోజభవునిచేత
హరిచే శ్రీగిరింద్రవిహరిచేత
భద్రములు గాంచు బలబలభద్రమూర్తి
రామయామాత్యుఫలిజాలసోమవిభుఁడు.

2

ఉ. కోరినమోముఁడమ్మివిరికూటములే యన నేల? సమృదం
వీరికలెత్తఁ గూటముల నిచ్చి సుధాసమవాణి వాణిఁ బ్రే
మారథటిం గరంచుచతురాస్యుఁడు జాణలజాణ శౌర్యర
క్షోరిపునూర్తిరామవిభుసోమనమంత్రిఁజిరాయుఁజేయుతన్.

సీ. ముంజేతిపంజరంబున నున్న వెలిచిల్కఁ
దొలుఁబల్కు చదివించుతలిరుఁబోడి
తెలిదమ్మిపూవుగద్దియచక్కి నుపనిష
త్తులు గొల్వఁ గొలుపుండుతోయజాక్షి
యోగీంద్రమానసాభోగవీధికల రా
యంచతేజీ దువాళించుతరుణి
యుదుటుగుబ్బలమీఁదఁ గదియించి సరకట్ల
కిన్నరఁ బలికించుకిసలయోష్ఠి

తే. వాణి మదకీరకోకిలవాణి చరణ
పంకజానతగీర్వాణి పద్మపాణి
మహిమఁ బులిజాల రామయామాత్యుసోమ
మంత్రి వాచాధురీణుఁగా మనుచుఁగాత.

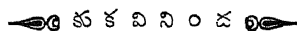
తే. హరునినెఱ్ఱైన నరపాలు యతులహృదయ
కమలవీధుల నరపాలుఁ గాంచి వెలయు
నన్నపూర్ణాసమాఖ్యాత యద్రిజాత
ప్రబలి వసియించు సోమయప్రభునియింట.

ఉ. తామరపూవుగద్దెను సదా కొలువుండి కరాజ్జనీధి లేఁ
దామరదోయిఁ బూని సిరి తామరతంపర చేసి భక్తులం
దా మరలంగ రానిదయఁ దాలిచి ప్రోచుమురామ రామ మా
రామయసోమను త్రిగృహ రాజమురకవసియించుగావుతన్.

ఉ. బొజ్జగలయ్య యుండములభోగి మెఱుంగుఁబసిండిచాయబ
ల్లజ్జ సమస్తయత్నములకుం దొలిపూజలు గాంచుమేటియీ
ముజ్జగ మేలు ప్రాతదొరముద్దులపట్టి గణాధినాథుఁ డు
ద్యజ్జయమిచ్చు రామసచివాగ్రణిసోమనమంత్రిమాళికిన్. 7

క. కందాళభావనాన్యల
నందను శ్రీరంగగురుని నతబుధరక్షా
మందారంబు నుతింతును
మందారమరందబిందుమధురారభటిన్. 8

తే. కాళిదాసాదిసంస్కృతకవులఁ దలఁచి
యాంధ్రభాషావిశేషభాషాధిపతుల
నన్న పార్యదులను బుద్ధి సన్నుతించి
పాలగుమి భీమగురుని సద్భక్తిఁ గొలుతు. 9

ఉ. స్వల్పకవిత్వతత్త్వవిభవాంధులు గొందఱు ధీరమండలా
కల్పసువర్ణరూపకవికావ్యరుచిస్థితఁ గాంచియుక్ పృథా
తెల్పుదు రాత్నవాక్ ప్రతిభతీవ్రకరాంశుచయంబుముందటం
బొల్పుగ వేడిమి జెనకఁ బూనుస్ఫులింగపరంపరాకృతిన్.

క. త పెఱుంగఁ; డొప్పుఁ దెలియఁడు;
చొప్పేమియుఁ గానలేడు; సుకవులజాడల్

తప్పం దాల్చుచుఁ దానుం

జెప్పుమ ననుఁ గవిత కుకవి; సి గ్గెఱుంగఁ డొకొ! 11

వ. అని యిష్ట దేవతాస్తరణంబును బురాతనాద్యతనసుకవిపూజా
చరణంబును విద్యజ్ఞనహర్షణంబునుం గుకవిధర్షణంబునుఁ
గావించి నవరసావిర్భావనిబంధబంధురంబుగా నొక్కప్రబం
ధంబు రచియింప నుద్యోగించునమయంబున మణికుట్టిమ
ప్రాసాద సౌధమహాహట్టబాదాలిపట్టణ శ్రీకీరీటం బగ్గ
కొలుపుకూటంబున. 12

మ. కవులుం గాణలు జాణ లాద్యులు హితుల్ కాంతాసమూ
హంబు లు-త్సవలీలం దనుఁ గొల్వ నిండుగొలువై సత్కా
వ్యగోష్ఠీవిశేషవిద్యోదైకపరాయణత్వమును రాజ్యశ్రీవిహ
రంబుఁ బ్రాజ్యవివేకంబుఁ దనర్ప రామవిభుసోమామాత్యు
డత్యున్న తిన్. 13

తే. నవ్యసుగుణాభి రామతేనాలిరామ
పండితాగ్రణిసత్పుత్ర భవ్యమిత్ర
హరపదాంభోజసౌముఖ్య నన్న పాఖ్య
నన్నుఁ బిలిపించి యాదరోన్నతి వహించి. 14

చ “పలుకులకల్కి కప్పురపుబల్కులు చల్లినరీతిఁ బండువె
న్నెలతళుకుల్ విధుండు హవణించినమించున శంబరారి చె
గలువలతూపుఁగోపులముఖాముఖఁ జూపినయేపునంగృతుల్
పలుకఁగ నేర్తు పూర్వకవిపద్ధతి రామయ యన్న సత్కవీ. 15

తే. సరససాహిత్యసౌహిత్యపరత నీవు
పరిధవించుసుదక్షిణాపరిణయంబుఁ

గీర్తి విలసిల్ల మాకు సంకితము నేయు
తేట యగువాగ్విలాసంబు కోటిసేయి.”

16

వ. అని బహుకరించి తాంబూలంబు జాంబూనదపాత్రచే
నొసంగి మణిమయభూషాచీనిచీనాంబరంబు లర్పించిన నేను
నమ్మంత్రించుద్రుండు మదీయకవితాకుముద్వతీవల్లభుం డగు
టకు సంతసిల్లి యేతదాచరణంబున కలంకరణంబుగాఁ
గోనేటి రామక్షమానాథువంశావతరణం బభివర్ణించెద
నె ట్లనినః

17

❧ కృతిపతిప్రభువంశవర్ణనము ❧

తే. చంద్రవంశాభిపూర్ణిమాచంద్రుఁ డార
వీటిబుక్కయరామభూవిభునిసుతుఁడు
తిమ్మరాజేంద్రుఁ డన్వయదీపకుండు
గనియెఁ బినకొండభూపాలు ననఘశీలు.

18

చ. కులనిధి యానృపాలకుఁడు కోనమదేవి వరించి కాంచెఁ జే
కొలఁది నరాతులం దునుముకోనెటి తిమ్మనరేంద్రు, భూమిభృ
త్తిలకముఁ జిన్న తిమ్మవిభు, ధీరసుధానిధి యప్పురాజు, ని
ర్దళితవిరోధిభూవరకురంగుని రంగనృపావతంసమున్.

19

వ. అం దగ్రజుండు:

20

సీ. తృప్తి గావించె దై తేయవిధ్వంసికి
మేటిరామాసుజకూటకోటి;
నర్పించెఁ గీర్తికాంతాగ్రహారములుగా
నగ్రహారములు ధరామరులకు;

నిశ్రేణిగా నిల్పె నిజభుజాఖడ్గంబు
 నమరేంద్రపురి కేగునరివరులకు;
 బుధులఁ బెన్నిధులఁ దన్నుచు ధాత్రిఁ బాలించె
 ధర్మంబు నాల్గుపాదములఁ జనఁగ;

తే. భరతమాంధాతృనహుషనాభాగరఘుయ
 యాతీరఘురామవిఖ్యాతి నతీశయిల్లె;
 రాజమాత్రుండె యాదార్యరాజరాజు
 దీప్తిదినరాజు కోనేటి తిమ్మరాజు!

21

తే. విజయఘల్లునుఁ డారాజు వెంగళాంబ
 యందుఁ గాంచెను రిపువార్ధిమందరంబుఁ
 గుండలీశ్వరమతిహారిఁ గొండశౌరి,
 జన్యరఘురాము రామరాజన్యవరుని.

22

వ. అం దగ్రజుండు:

23.

మ. కరవాలాహతశత్రునై న్యవచలద్గంధాంధదుర్వారసిం
 ధురకుంభస్థలితోరుమాక్షకమణిస్తోమంబుచేతన్ సమి
 ధ్ధరణిన్ నిత్యయశోంకురంబుల ధరాధారేయబాహుర్గళం
 (?)డరరే, కోనేటి తిమ్మభూవిభునికొండాధీశుఁ డత్యున్న తిన్.

వ. తదనుజుండు:

25.

సీ. సంగ్రామజయయోగ్యసౌభాగ్యమహిమల
 రాముతో నలసుధాధాముతోడ,
 సంపద్విలాసవాచావిశేషంబుల
 నిందుతో దర్శికరేంద్రతోడ,

శాశ్వతైశ్వర్యప్రజారంజనంబుల
భవునితో సంభోజభవునితోడ,
విశ్రుతసౌందర్యవిక్రమక్రమరేఖ
భద్రుతో నలబలభద్రుతోడ

తే. సాటి సేయంగఁ దగు నిరాఘాటకోటి
ధాటికాపాటితారి కోనేటి తిమ్మ
రాజకలశాబ్ధిపూర్ణిమారాజమూర్తి
రామభూపాలుఁ డఖిలాభిరామకీర్తి.

26

తే. ఆనృపాలకుకృప ధవళాతపత్ర
చామరాందోళికాభటసామజాశ్వ
మహిమ విలసిల్లె సోమయామాత్యవర్యుఁ
డభినుతించెద నిపుడు తదన్వయంబు:

27

❧ కృతిపతివంశవర్ణనము ❧

ఆ. సకలజీవరాశిసంభవస్థానమై
వెలయుకడుపు కందవి త్రనంగ
నమరు నేమహాత్ముఁ డాకశ్యప్రప్రజా
నాథు నపరభువననాథుఁ దలఁతు.

28

ఉ. నిత్యయశోవిభూతి హవణించినతన్తునిగోత్రరత్నమై
సత్యవచోవిశేషగుణసంగతుఁ డౌపులిజాల మల్లయా
మాత్ముఁడు రాజపూజ్యమహిమవిలసిల్లుచుసంభవించె నౌ
న్నత్యము గంగమాహృదయనారజనీరజబాంధవాకృతిన్.

సీ. నవయావనోద్దామవివిధకళాధామ
భామినీరతిరాజు రామరాజు,

శౌర్యనానాగుణస్థైర్యమహాదార్య

నిత్యుండు వెన్నపామాత్యవర్యుఁ,
డంగీకృతాభంగసంగీతసాహిత్య

శృంగారమతిహారి సింగశౌరి,
యఖిలదేశాయాతయాచకావససము

ద్భూతకీర్తివిభుండు పోచఘనుఁడు,
తే. సాంద్రదుచిహేళి యప్పాఖ్యసదివమాళి,
దిగ్గజబలుండు నరహరిప్రెగ్గడయును
జననమందిరి యాపుణ్యజంపతులకు
సరవి సుదయించుషడ్గుణైశ్వర్యలీల.

30

శా. ఆమంత్రింద్రులయందుఁ బోచనసుధీహర్యక్ష మత్సుద్రవా
చామాధుర్యుడుగాంచెయాచమశరచ్చంద్రాననం బెండ్లియై
ప్రేమ న్నాగనమంత్రి మల్ల ననువారణ; వారిలో బంధుధా
జీమందారము నాగశౌరి వరియించెన్ నాగమాప్రేయసిన్.

క. కలిగిరి మువ్వరుతనయులు

విలసితవిఖ్యాతనీతివిద్యావినయుల్

కులనిధు లాజంపతులకు

నలమతి దుగ్గనయు, సింగనయు, బోచనయున్.

32

తోదకము. నాగయపోచజనప్రభుఁ డోలిన్

నాగమ యన్లలనామణియందున్

రాగముతోఁ బినరామనఁ గాంచెన్

రాగవతీరతిరాజసమానున్.

33

వ. తదగ్రజండు:

34

తే. నాగవిభుసింగఁ డమలక్కనళినవదన
వేడ్క వైవాఱు దనకు దేవేరి గాఁగఁ
గనియె నిద్దఱుతనయుల వినయనిధులఁ
బోచమంత్రియు, మల్లప్రభుండు ననఁగ. 35

వ. తత్పూర్వసంభవండు: 36

సుగంధి. నాగరాజు దుగ్గమంత్రినాగహారుఁ డబ్బమా
నాగయానఁ బెండ్లియై జనప్రసిద్ధవిక్రమో
ద్యోగి రామసైన్యనాథు, నున్నతప్రభావనా
భాగు వీరశౌరీ గాంచె భానుచంద్రతేజులన్. 37

ఉ. ఆపులిజాలదుగ్గసచివాగ్రణివీరయమంత్రిచంద్రువా
చాపరిపాటికిం దెరలి చయ్యన భోగివిభుండు శయ్యయై
శ్రీపతి నాశ్రయించె; నయశీలవిధేయు లజేయుతోడిరా
రాపునఁ జక్ర మేలెడుదొరఁ భజియించుట యుక్తమే కదా!

తే. అతఁడు కొండాంబయందుఁ దివ్యయ్య, గొండ్
యాఖ్యు, చినతిమ్మమంత్రింద్రు, నప్పఘనుని,
వెంకటామాత్యు, జిటియప్పవిభుని, చిన్న
కొండపను గాంచె విక్రమోద్ధండభుజుల. 39

శా. నిగ్గుల్ దేరెడుకీర్తిచంద్రికలు మున్నే నిండ దిగ్విధి బూ
మొగ్గుల్ వోలె వికాస మొంద సుకృతంబుల్ తేట వాటింప స
మ్యగ్గంభీరత నీమహాన్వయమునం దైశ్వర్యధుర్యస్థితి
దుగ్గామాత్యునిరామరా జలరె జేతోవిస్ఫురద్రాముండై.

క. అమ్మంత్రిచంద్రుఁ డీతలఁ
దివ్వామాత్యునితనూజఁ దివ్వాంబ మన

స్వప్నదమున వరియించెను

గమ్మనివిలుకానితండ్రి కలిమిచెలి బలెన్.

41

చ. వినయముప్రోడ, యార్జితవివేకమునిల్కడ, వంశరక్షణం
బునకు నిదర్శనంబు, తగుబుద్ధులయూటట, కీర్తిచంద్రికా
ఖని, బుధబాంధవాభిమతకల్పకవల్లిక, దుగ్గరాజురా
మనకులభామ తిష్ఠమమహామహిమం గొనియాడ శక్యమే !

చ. భవవదనంబు లయ్యమరపాదపముల్ హరియాయుధమ్ములున్
భువి సరమూర్తులై పాలుచుపొల్పున వారికి గల్గి రాష్ట్రబాం
ధవనిధి సోమమంత్రియు, జనస్తుతుఁ డెల్లయశౌరి, సత్ప్రభా
కువలయమిత్తుఁ డబ్బనయు, గోటిచమూపతి, దుగ్గనార్యుఁ
డున్.

43

ప్రగ్ధర. శ్రీకాంతాకాంతపాదాశ్రితమతివిభవృత్ శేషుషీ శేష
మూర్తిక్ - రాకాచంద్రోపమానప్రథితశుభయశుక్ రామ
మంత్రింద్రపుత్రుక్ - నాకద్రుప్రాధదానోన్నతుని బహు
కళానందితశ్రీవిలాసా - స్తోకప్రఖ్యాతుఁ గీర్తింతురు బుధ
జనముల్ దుగ్గయామాత్యవర్యున్.

44

క. ఆసరసమూర్తి శ్రీసతి

కేసమయన వాసిఁ గాంచు కేసమయందున్

వాసన గలకీర్తుల బల

శాసనతనుజాతుఁ బోలుసర్వపఁ గాంచెన్.

45

వ. తదగ్రసంభవుండు:

46

మ. స్థరజిద్విక్రమధాముఁ డాయళియ రామత్వైవరోత్తంసుచే
గురుసామ్రాజ్యధురంధరత్వఘనుఁ డాకోనేటిరామాధిప
ఫిరనైన్యాధిపుఁ డబ్బమంత్రి వరియించెన్ యజ్ఞమాంబున్

మనో - హరభాగ్యోన్నతిః గంకిపాటిపురవేదామాత్యపుత్రీ
మణిన్. 47

మ. స్తుతలీలం బులిజాలయబ్బయసుపుత్తుల్ థాత్రి వర్ధిల్లి రు
ద్యతతేజం డగుతిమ్మనార్యుడును, గొండాఖ్యుండు, జగ్గన్న
యుక్ - శ్రితచింతామణి చిన్నతిమ్మవిభుడుక్, శేషాద్రి
యుక్, లాలితా - కృతి కోనేటి ఘనుండు, మానసపుటీ ఫేల
ద్దయావైఖరిన్. 48

చ. సరసుడు నీతికోవిదుడు చక్కనివాడు గుణాధికుండు నే
ర్పరి యుచితజ్ఞు డర్థిజనరక్షణదక్షిణపుణ్యమూర్తి శ్రీ
హరివదభక్తు డబ్బసచివాగ్రణితిమ్మనమంత్రిచంద్రుఁ డి
ద్ధర శుభ మొందుఁ గీర్తిలతారకకోరకలీల జాలగన్. 49

మ. పులిజాలెల్లయమంత్రి బాంధవజనంబుల్ మేరగాఁ గాంచె
వెం-గళమాకొండమలక్ గిరమ్మ నతిరాగప్రాప్తి నుద్వా
హమై-తెలుఁగామాత్యునిఁ, బెద్దధీమణి, గుణాబ్ధిక్ రామ
మంత్రింద్రు, ను-జ్జ్వలతేజోనిధి సోమరాజు నిజసంసారద్రు
కందంబులన్. 50

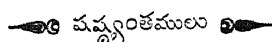
వ. వారిలోన: 51

మ. హరిశౌర్యం బులిజాలయెల్లయతెలుంగాధీశుఁ బోల్తుం
బ్రభా- దరధీదానకళావిలాసజయవాగ్ధారానిరూఢిక్ దివా
కరుతోఁ గళ్యపమానితోఁ గచునితోఁ గానీసుతోఁ గౌము
దీ-కరుతోఁ గాయజుతోఁ గపిధ్వజునితోఁ గద్రుతనూజా
తుతోన్. 52

వ. తదనుజుండు: 53

చ. పలుకు తిలక్షరంబు; సిరిప్రాపులు చూపులు; కీర్తికాంతపై
వలపు నిజంబు; వాసియును వన్నెయునుం గలవాడ; తాల్చి
కో- నెలపు; పరోపకారగుణనిర్వహణంబున సాటి యెవ్వ రీ
వలఁ బులిజాలయెల్లసచివ ప్రభుపెద్దనమంత్రి మూలికిన్! 54

తే. సోమనిభకీర్తి సోమవిభుడు
చాపకీర్తి దహరిమాచప్రథాను
తనయ వైకుంఠమ వరించి కనియె వాక్య
విభవజితచక్రధరశయ్య వేంకటయ్య. 55

క. ఏతాదృశశుభవంశ
ఖ్యాతునకున్ సదయహృదయకంజాతునకున్
జాతుర్యాసంతునకున్
మాతాపితృభక్తియు క్తమతిమంతునకున్; 56

క. నీహారకరణకుముదవ
నీహారసుధాయురీవినిర్మలకీర్తి
ప్ర్యాహునకు వితరణాంభో
వాహునకు రమాశకుంతవరవాహునకున్; 57

క. కుండలిపరివృధకిటివే
దండకుభృత్కమతభరితధరణీధరణో
ద్దండజయకలితబాహు
దండునకు బ్రభావచక్రధరకాండునకున్; 58

క. పజ్జుద్విచెన్న కేశ్వర
హృజ్జలజాతునకు రూపహృజ్జాతునకున్

సజ్జనసంస్తుతవిమతో

ద్యజ్జయశౌర్యనకు ధరణిధరధైర్యనకున్;

59

క. కోనేటిరామరాజద

యానూనప్రాప్తశాశ్వతైశ్వర్యనకున్

దానాంధసింధురాధిక

సేనాస్థైర్యనకు శేముషీధుర్యనకున్;

60

క. శ్రీమహిళాగేహునకున్

సామర్థ్యమనోజ్ఞసుగుణసన్నాహునకున్

ధీమహితరామయప్రభు

సోమానూత్యునకు ధర్మసుతసత్యునకున్;

61

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పం బూనినయిష్టహా-

ప్రబంధంబునకుం గథాక్రమం బెట్టి దనినః

62.

కథాప్రారంభము

—ॐ ఆయోధ్యాపురవర్ణనము ॐ—

చ. కల దొకపట్టణంబు మిహికాకరమాళినివాసహాసివే

శలవిధుకాంతసాధరుచిజాలధగద్ధగితాఖిలాశ మై

జలరుహమిత్రవంశనృపచంద్రయశోలతికాలవాలముం

బలై బృథువజ్రసాలము నభం బొరయంగ నయోధ్యనా-

మహిన్.

63.

చ. కనకనికేతనాగ్రబలఘస్తరరత్నమరీచివీచికల్

వనదపదంబునం బొలుచు వారిజబాంధవమండలంబు దా

రొక్కునుతుదభూములన్ మెలగుకొమ్మలకొవ్వెడ లాశ్ర

యించి పెల్లునఁ దఱిమైనఁ బైఁ దొడరుసంతమసచ్చటలో
యనం బురిన్. 64

ఉ. బంగరురంగు దిక్పటలఁ బర్వఁగఁ బర్వపురంబుకోట నిం
గిం గబలించి పోవ గమకించియు, నయ్యతలంబు నంతయున్
జంగున దాటఁ జూచియును, సంశయమున్ వహియించి
నిల్పుటల్ - చెంగట నున్న రాహువును శేషునిఁ గాంచుటనో
తలంపఁగన్! 65

ఉ. కొమ్మలఁ బ్రొద్దు వ్రాల విణుఁగుల్లు దివంబులఁ దత్పరిసమీ
పమ్మునఁ బర్వఁ గోట యనుపక్షివిభుండు వియత్ఫణింద్రు వే
గమ్మున మ్రొంగి తద్వికటగాఢఫణాభమణిప్రతానమున్
గ్రమ్మఱ నొక్కటొక్కటియ క్రాసి వెలిన్నిగిడించెనోయనన్.

చ. భువనవిహారిణిం దనదుపుత్రిక నొండెడ కేగనీక భూ
ధవు లినవంశు లప్పురి సతంబుగ నిల్పుట కాగ్రహించి య
ర్జవకులసార్వభౌముఁడు తరంగతురంగపరంపరోద్ధతిన్
దివురుచు వచ్చి చుట్టమయి నిల్చినజాడ నగడ్డ చెన్నగున్. 67

తే. వెల్లమానిసి, మాననివిసముపొంగు,
దాటువడినాఁడు, సంతతతాపమయుఁడు,
దనకుఁ గట్టువడుండుట తగవు గాక
వనధి యీడొనె యప్పురవప్రమునకు! 68

తే. పురము మేడలనుండి యంభోజముఖులు
కమ్మకస్తురి వేలుపుఁగొమ్మమాఁక
కర్పణము చేసి వారిచే నందికొండ్రు
ననుపుఁదావులహరిచందనద్రవంబు. 69

ఉ. ఉన్నతసౌధవీధికలనుండి పురాంగన లంతికాగతుఁ
బున్నమచందమామఁ బరిపాషితబాలచకోరచంచుసం
భిన్నమయూఖః జేయఁ గని చేరి తపీయమృగంబు మేయు
వా, ల్లన్నులచెన్నుఁ గైకొనుటఁ గల్గినభీతి వతంసదూర్వలన్.

శా. రాకారాత్రులఁ జంద్రకాంతరచితప్రాసాదకూటంబు లు
ల్లోకప్రక్రియలం గరంగఁగఁ బ్రణాళుల్ నిండి యశ్రాం
తథా, రాకారంబున జాటునీరు రతినాథాటోషసస్యావన
శ్రీకిం జంద్రుఁ డొనర్చుకాల్వలన వర్తించుక బురీషిభులన్.

మ. కనకాద్రిప్రతిమోన్నతాకృతులుగాఁ గల్గ్యాణసౌధంబు ల
వ్వనజాతాసనుఁ డిప్పురి న్నిలిపి యూర్ధ్వక్షోణిపై వ్రాలుత
ద్ధనమార్గం బొకయింతయెత్తి వివిధస్తంభంబుల న్నిల్పె నాఁ
గనుపట్టుక మణిపుంజమంజులవతాకాదండసంఘాతముల్. 72

ఉ. కాంచనసౌధవీధిఁ బురకాంతలు నిల్చి వియత్తరంగిణీ
కాంచనపంకజమ్ముల నఖప్రతతిం జిదుమంగఁ బోయి తత్
ప్రాంచితచంచరికవలయంబులు జుమ్మన నాట మాని యో
డించుకొనంగఁ బూనినవడిక మరలింతురుమోముఁదామరల్.

చ. అలరులతేనెకాలువలయంచులఁ బండినశాలిపక్షిక్రే
వల నలపట్టుజీనువలు వ్రాలిన హాలికబాలికాజనం
బులు ధవళేక్షుపర్వములఁ బుట్టినముతైము లుంచి పూవుణ్ణి
వలయొడిసెళ్ళ రువ్వనఁగ వైతురు తత్పురబాహ్యవీధులన్.

—ॐ ఋ తు వు లు ॐ—

చ. అలరుల నవ్వువెన్నెల మదాళిఘనచ్చట తేనెమంచుమె
చ్చుల వలిగాలిసోకుడుల జొంపపుఁ బుప్పొడియొద్దఁ గీరరా

టుక్కులముఖికాంతికింశుకపటుత్వముఁ గల్గుటఁ జేసి పొల్పు
వింతలుగ ఋతుప్రతానకము తత్పురకేలివనాంతవీధులన్.75

— పుష్పలావికలు —

ఉ. తావులపాటలంబులును దవ్వగుకల్వలు బొండుమల్లెలుం
గావలె నన్న హాసరుచికొముది గన్గొనల న్నటింపఁ గె
మ్మోవులు పాటలల్ తిలకముల్ గలవున్నవి లే వటంచుజా
రావళి గేలి నేయుదు రుదంచితమూర్తులు పుష్పలావికల్.

— మందమారుతము —

తే. కొదమతీవెల నాడించుకోడెకాఁడు
వలపుఁబుప్పొడి మైఁ బూనువన్నె కాఁడు
(సురతఘర్తాంబుముక్తాళి చూఱకాఁడు)
మెలఁగు నవ్వీటఁ జల్లతెమ్మెరలతోఁడు.

77

— చతురంగబలము —

సీ. కుంభసంభవకళాగంభీరమూర్తులై
చర్వతోన్నతి డించు భద్రకరులు
నుద్ధామభీమజవోద్యవ్విత్తి విజయాను
కూల్యంబు సవరించుఘోటకములుఁ
జక్రవర్తిత్వనిర్వక్త వేగస్ఫూర్తి
దారుణక్రమరేఖఁ దగురథములుఁ
బ్రతిపక్షబలగర్వభంజకప్రేధిమైఁ
బదవిశేషముఁ గాంచి పొదలుభటులు

తే. దానధారావిహారదోర్ధ్వగతుల
నతులితోదగ్రసామగ్రి యతిశయిల్ల
దంతలాలాటపత్రముక్తావిభూష
ణాత్తతరకీర్తనలై వీట నలరుచుండు.

78

— శ్రీ లు —

చ. పలుకంగ నేర్చుచిత్రములు, పాడంగ నేర్చినపుష్పవల్లికల్,
మెలంగంగ నేర్చురత్నములు, మెల్లంగనడ్వంగ నేర్చుచంచలల్,
నిలుకడ నేర్చువెన్నెలలు, నెయ్యిముఁ దియ్యము నేర్చువైడి
కెం-దళుకు లనం జెలంగుదురు తామరసేక్షణలప్పురంబునన్.

— బ్రహ్మణులు —

క. గురునకు గురువులు విద్యా
పరిణతి, నలబ్రహ్మ కైన బ్రహ్మముఁ దెలుపన్
బరితవణ గలిగి వేదపు
గురువు లనన్ విప్రవరులు గల రవ్వీటన్.

80

— క్షత్రియులు —

తే. బాహుదండంబు ధారుణీపద్మముఖికి
విజయలక్ష్మికి శాతాసి విడిది జేసి
యాజి సంప్రాప్తకీర్తి దిగంతములకుఁ
బనిచిరట యెన్ననగునె తత్పార్థివులను !

81

— వైశ్యులు —

మ. వలె నన్నన్ వెల యిచ్చి కొండ్రు మురజిద్వత్సస్థలీరత్న
ముం-బులిజున్నేనియు నవ్వఁ జూపుదురు, తప్పల్ పట్టి బేహఁ

ర మే- వలన నేర్పర డటంచు బల్కుదురు సర్వజ్ఞాప్తుని,
దత్తురిం- గలిమిం బేరెలమిం దలిర్చినవణిగ్వర్మ్యుల్ యశో
ధుర్యులై. 82

— శ్లోకములు —

క. ధరఁ గొండ్ర వేలు పండఁగఁ
బురుషాయుషమధ్యవిఘ్నముం బొరయక తా
మరతంపరలైనసిరులఁ
బురి నాలవజాతి ఖ్యాతిఁ బొలుపు వహించున్. 83

వ. అప్పురంబున కధీశ్వరుండు: 84

— శ్లోకములు —

నీ. తనిపినాఁ డేరాజు తమతండ్రి యలవొక
యాడినమాట సత్యంబుతేట;
చొనిపినాఁ డేరాజు సుకుమారకౌమార
వీరవైఖరి దేవతారివరుల;
మనిపినాఁ డేరాజు మార్తాండసంజాతు
వగఁ దీర్చి నమ్మంగఁ బ్రతిస చేసి;
యనిపినాఁ డేరాజు కనకభంగతరంగ
మగుమహాంభోరాశి సంపములికి;

తే. నతఁడు సామాన్యుడే వశమౌహికటక
కటకగిరిరాజధారణోత్కటభుజాగ్ర
జయసముత్కంఠదశకంఠభయదకంఠ
విదళనోద్భాసి రాఘవోర్ద్వివిభుండు. 85

క. అసిఘాతావ్రతమున ని
వ్యసుధయుఁ గీర్తియును గెల్పువలతియుఁ దనకై

వసముగ సీత వరించిన

రసికుడు శ్రీరాముఁ డేకరాముఁడె చూడన్!

86

వ. ఆవరత త్వస్వరూపం బొక్కనాఁడు:

87

సీ. గంభీరవిద్రుమ స్తంభసంభారంబు

జలజరాగ ప్రోతవలభికంబు

వైడూర్య కాంతిసంపళితగ వాక్షంబు

మరకతమయతులాపరిచితంబుఁ

గాంతనిశా కాంత కాంత వేదియుతంబు

దీప్తవజ్రోపల దేహళికముఁ

జారురల్నోదితద్వారశాఖాశోభి

గోమేధికాక్రాంతకుడ్యతలము

తే. ఖచితముక్తావళీచిత్రకనకపత్ర

గర్భితంబును నై రత్నగర్భవలన

మేదుగిరి గాంచుముద్దుకుమారుఁ డనఁగఁ

జూడఁజూడంగఁ దగు నొక్క మేడలోన;

88

శ. కొలువుండె గలశజలనిధి

వెలిచిలువ మెటుంగుగ దై విష్ణుఁడు పోలెకా

ధశధశలు గుల్కువజ్రపు

బెళుకుల విలసిల్లుసింహపీతమునందున్.

89

సీ. శృంగసంగత మైనబంగారుగట్టుచం

దమున సౌమిత్రి వేత్రము ధరింపఁ,

జెంత జాబిల్లికి జేయిచ్చెనో యన

భరతుండు ధవళాతపత్ర మూన,

వామనాకృతిఁ జూపువహి నానతాంగుడై
 లవణారి కార్యజాలంబుఁ దెలుప,
 స్వాభీష్టఫలసిద్ధు లందుకై వడి వాలి
 యనుజుండు కాసుక లందుకొనఁగ,

తే. నడవ మంసంబుపై వ్రేల నంగదుండు
 మట్టముగఁ జీల్చి తెలనాకు మడిచి యొసఁగ
 ననిలసూనుండు వైఁ జూచునడుగు లొత్త
 నుండువిభుకొల్వ కన్నులపండు వయ్యె.

9

— రాఘవునికడ కగ స్త్యమహర్షిరాక —

తే. అంతఁ బణిహరి యొకరుండు హఃరతలు
 పృథులవక్షస్థలమునఁ బేరెములు గొనఁగ
 వేగఁ బఱుతెంచి జానకీవిభునిఁ గాంచి
 “దేవ, ఘటసూతి వీఁడె యే తెంచె” ననుడు:

9

ఉ. దిగ్గన సింహపీఠి దిగి దేవవిరోధివిరోధి ధారుణీ
 భగ్గజభర్త రాఘవుఁ డపూర్వపువన్నెపసిండిదుప్పటికా
 బిగ్గనఁ జుట్టుకొంచుఁ దగుపెద్దలుఁ దమ్ములు వెంట రాఁగ
 మృగ్గతిమై నెదుర్కొనియె నంబుధిభీకరు నమ్మునీశ్వరున్.

వ. ఇవ్విధంబున నెదుర్కొని:

క. అచ్చ మగుభక్తి నర్ఘ్యం
 బిచ్చియు నర్హార్చనంబు లిచ్చియు హృదయం
 బిచ్చియు మునిఁ దోడ్కొని భూ
 భృచ్చంద్రముఁ డేగి యుచితపీఠిక నునిచెన్.

తే. తాను మునినాథుననుమతి ధవళకిరణ
 మండలస్థితకైటభమథనుఁ డనఁగఁ

దళకువజ్రాలనిగనిగల్ దోలుకరింప
నొనరుసింగంపుగద్దియ నుండి యపుడు:

95

క. కుంభభవుఁ జూచి “వింధ్య
స్తంభముఁ గావింప నిగుడుతావకకీర్తి
స్తంభము త్రిభువనభవన
స్తంభము గా యిల్వలాగ్రజన్మధ్వంసీ.

96

క. లవణాంబురాళి నంత
ర్నివసదళిం బోలఁ గేలి నెత్తామరఁ బే
లవముగ లవముగ నునిచితీ
భువనాద్భుతమహిమ నోతపోధనచంద్రా.”

97

క. అనవుడు సంతోషసుధా
వననిధిఁ దేలుచుఁ దపస్వివర్మిండు రాముం
గనుఁగొని దశనజ్యోత్స్నలు
గొనబగుచిటునగవుఁ గూడుకొన ని ట్లనియెన్

98

— అగస్త్యమహర్షి రాఘవునిఁ బ్రశంసించుట —

ఉ. “ఏ నొకవితయే రఘుకులేశ్వర; యాదిమవిష్ణుమూర్తి వై
యీనిఖిలావనీతలము నేలెడునికా గనుఁగొంటి; నేడుగా
నానియమంబు నాజపము నాతపముకొ ఫలియించె భక్తస
న్తానధురంధరత్వముననా జననాయక, యిట్లు పల్కుటలో! 99

ఆ. పూని పట్టి జలధిపాం గడంగించిన
మాతపంబు కొలఁదియే తలంప;
భ్రుకుటికన్న మున్న పొది వెల్లి తుదకు న
వ్వనధిఁ దెచ్చు నీదువాలుఁదూపు.

100

క. ఆనీరధి సేతువుగా

వానరయూధములచేత వసుధేశ్వర, నీ

వానించుజైలములలో

నే నడచినవింధ్య మెంత; యిదియును వింతే!

101

సీ. కాలవీరుడు దైత్యగణముఁ ద్రుంపఁ గృపాణ

మూఁది యవ్వల వైచునొఱ యనంగఁ,

బుడమిముద్దయ గట్టుపుట్టంబునం దెఱ

కకుఁగా నమర్చినకమ్మి యనంగ,

లంకాపురీలక్ష్మీ శంకించి దాఁ దండ్రి

దండ గొల్పినభుజాదండ మనంగ,

నీవార్ధివిస్తార మింత యా నని నల్వ

కొల్పి తివ్వనికొలకొల యనంగ,

తే. ధరణితనయాపరాభవోద్ధామభీమ

జవనపవనసముద్భూతజాతపతిత

సతతదశకంఠదిగ్జయ స్తంభ మనంగ

సేతు వొనరించితివి నాఁడు భూతలేంద్ర!

102:

తే. రత్నచూడామరాఠాతి రణధరిత్రిఁ

దునుముమితాత యగుదిలీపుని సుతించి

రావణధ్వంసి వగు నిన్నుఁ బ్రణతి సేయ

వలయు; నసురారు లెవ్వరికొలఁది వారు."

103.

— { రాఘవుఁ డగస్త్యునిఁ దమతాతయగు దిలీపునిచరిత్రమును వినిపింపఁ గోరుట } —

తే. అనుడు సమ్మోదహృదయుఁడై యవనివిభుఁడు

మానిగంభీరవచనసామగ్రి కలరి

రత్నచూడాఖ్యు నంశుమద్రాజసూతి
శలిచె నేరితిఁ దత్కథఁ దెలుపవలయు.” 104

అని కృతాంజలియై ప్రార్థించిన మౌనిమండలేశ్వరుండు
ప్రపాఖండలునభిప్రాయంబు దిలీపకథాశ్రవణవిధేయం
గుట యెఱింగి యిట్లని వక్కాణింపఁ దొడంగె: 105

❀ దిలీపమహారాజచరిత్రము: అంశుమంతునివృత్తాంతము ❀

సేకృపాణీవల్లి యనతారికోటిర
పద్మరాగచ్ఛాయఁ బల్లవింపఁ,
నదానదేవతాతరువు సజ్జనబంధు
కవిమిళిందముల యేకటులఁ దీర్పఁ,
నకీర్తిపాథోనిధానంబునకు హరి
త్కరిశిరంబులు సైకతములు గాఁగఁ,
నరూపహరిణలాంఛనరేఖ శుద్ధాంత
దృక్పక్షోరంబులతృప్త మాన్మ,
నుతి వహియించె సప్తార్ణవీపరిత
ర్వసర్వంసహాచక్రసంభరిష్ణు
ష్ణుబాహావిలాసరోచిష్ణుఁ డుక్ష
తునన్నిభుఁ డంశుమత్తు తివిభుండు. 106

కైలజ నిందు శేఖరుండు జహ్ను సుతఁ జలరాశిభర్త. ల
క్ష్మీలలనావతంసమును శేషభుజంగశయానుండుం బలెఁ
పూళవహేమధన్వనికుమారిక భానుమతిఁ వరించె భూ
గాలకిరీటరత్న మెలఁబ్రాయము సౌఖ్యవిధేయమై తగన్.
కంపతు లయ్యిద్దఱును ద
ంపులు బహురతులగతుల లంపులఁ దనియె

జొంపం బగుకోర్కి విన్
దింపుచు నుండంగఁ బెక్కుదినములు చనియెన్. 108

— అంశుమంతుని సంతానకాంక్ష. ౭ —

తే. సిరుల స్వామి నొందియు ధరణినాథు
హృదయ మాత్మజుఁ డొదవమిఁ గొదవఁ దాల్చె
శర్వరీప్రాప్తి గలిగియుఁ జంద్రికావి
కాస మీక్షింప దొరకనికల్పవోలె. 109

క. సప్తహయవంశుఁ డొకనాఁ
డాప్తపరంపర వినంగః “నాత్మజజనన
ప్రాప్తి కడుఁ దడసె నా; కీ
సప్తద్వీపేశతాభిసక్తి వృథ సుడీ! 110

సీ. అంబుజంబునకుఁ గా పగురవిచాయల
చాయఁ గుండలరుచుల్ చొకలింప,
శ్రీమందిరద్వారసీమతోరణరేఖ
నలరావిరేక నిగ్గులు దొలంక,
హరిణాంకువెనువెంట నట్టాడుచంద్రికా
లవ మన లేనవృత్తి లివలు గులుక,
దర్పణప్రతిబింబితరుణోత్పలశ్రీల
సాంజనేయదీప్తు లలముకొనంగ,

తే. ముద్దు దొలుకంగ నునుగళల్ ముంచితిరుగ
నుండుబొలకునెఱ్ఱెగం బుబుసుపోక
చూచి సంతోషజల రాశివీచికలను
దేల లేడట; యిన్నియు నేల తనకు! 111

- క. అన్వయసౌధ స్తంభము
పెన్వగ యుడిగించుమందు పెద్దవయసునం
గన్వెలుగు సుతుడు గలుగమి
మన్వాదులయప్పు దీర్పుమత మెట్లాదవున్! 112
- క. వనమున కేగెద; రాజ్యా
వనము నడవు; డన్వయంబు వర్ధిలమి యపా
వనము నరుజన్త; మెలజ
వ్వనమున సుతవంతు లైనవారలె పుణ్యుల్.” 113
- తే. అనుచు జింతాసమాక్రాంతు డగుచు బలుకు
నవనినాయకు నతివినయమునఁ జేరి
యప్పు డిట్లను నయదేవు డనుప్రధాన
పుంగవుడు వాక్యరచనలు తొంగలింపః 114
- క. ఏల విచారము ధరణీ
పాలక? బాలకుడు వంశపాలకుడు భుజా
భీలకరవాలహతరిపు
జాలకు డుదయించు; గొలుపు చంద్రార్ధధనున్. 115
- సీ. అపరంజిబలుగట్టు యతిమనంబులగుట్టు
విల్లుగా నిల్లుగా వెలయునతని,
వెడలిల్లుమైచాడు విషధి బుట్టినచేడు
పూఁతగా మేతగా బొదలునతని,
గమలజుతలపాలు గబ్బి బెబ్బులితోలు
కోరగా జీరగా గొఱలునతని,
గొండ బుట్టినకల్కి గొప్పముమైనముల్కి
యాలుగా వాలుగా నలరునతని,

తే. నతనిఖిలమఖభుగినకనత్కిరీట
 కోటికోటివిటంక శృంగాటకాబ్జ
 రాగనవరాగరసపరిభాగశోభి
 చరణు, శేషాభరణు, దేవు శరణు చొరుము. 116

సీ. సిద్ధరసంబుపెంజెలమ యశాదల మింటి
 చెలమఁ దాల్చినయఘచ్ఛేదకుండు;
 త్రవ్విపెట్టినపెన్ని థానంబు పెన్ని థా
 నములవానికిఁ గూర్చుప్రమథభర్త;
 ముంగొంగువైఁడి యామునఁ బైఁడిమలరాచ
 వారి విల్లుగఁ జేయువారణారి;
 గీముముంగిటిచందమామ సన్న పుజుండ
 మామ మాళి ధరించుమదనహరుండు;

తే. కొలుచువారికిఁ గాదెలోఁ గొలుచు; భక్తి
 సురభిమతులకు దొడ్డిలో సురభి సుమ్ము;
 నమ్ము; సందేహ మేల యోనరవరేణ్య?
 కుధరకన్యామనోనాథుఁ గొలువు మయ్య.” 117

— అంశుమంతుండు భార్యాసహితుడయి తపము చేయఁబోవుట —

తే. అనుడు హర్షంబుఁ జెంది ధరాధినాథుఁ
 డయ్యమాత్యుని రాజ్యంబునందు నిల్చి
 భాసుమతియునుఁ దానును మానివేష
 థారులై యేగి; రట పురస్థలమునందుః 118

— మేరుపర్వతవర్జనము —

ఉ. ఆనరభర్త గన్గొనియె నగ్రతటాంచలసంవసన్నరు
 త్సునువు దంతిరాజమదతోయనిమగ్నదిగంతదంతభృ

తానువు దీప్తినిర్జితకృశానువు యామికతాకృదేణభృ
దాభినువు నైష్ఠికప్రకరదైవతధేనువు రత్నసానువున్. 119

క. ఆనందమగ్నమతిఁ బతి

భానుమతిం జూచి పలుకుఁ “బంకేజాక్షీ,

యీనగముఁ బొగడుమానవుఁ

దానగధరుడో హరుండో యమరగురుండో!

120

సీ. కాణాచియురు గీర్వాణాధిపతులకుఁ,

జేదోడు చంద్రార్థశేఖరునకు,

ధేనువునం బాలు దీయించునెఱజాణ,

గాటంపుఁగూటముల్ గలఘనుండు,

కులశేఖరం బలకులగోత్రపాళికి,

బండారమిల్లు రాతండమునకు,

నవలంబనంబు సూర్యస్యందనమునకుఁ

దిలకంబు జాంబవద్వీచమునకు,

తే. జనక మభినవబహుమానకనకమునకు,

యోగ్యనిలయంబు సకలసౌభాగ్యములకుఁ,

బోషకం బద్భుతైకవిశేషములకు,

నీనగంబున కేనగం బీడు వచ్చు!

121

మ. అలనాఁ డాపవమానపారణకులాధ్యక్షుండు పైఁ జుట్టుటన్
గలతల్లో; యటుకాక, శంకరుఁడు బింకం బొప్పఁగా వంచి ని
శ్చలముష్టిక్ ఘటియించువ్రేళ్లగుటులో; జంబూఫలానీక ని
ర్గళదాగాధరసౌఘముల్ దిరుగుమార్గంబున్ సతీ, చూచితే!

క. సకలామరపురవరములుఁ

బికవాణీ, యీనగంబు పెడచెంపనె పా

యక యుండు; శంభుఁ డేగతిఁ

బెకలింఁచెనొ విల్లు సేయఁ బృథుభుజశక్తిన్.

123

క. ఆలమునితంబనితంబ

స్థలమున నొకకొంత మొగులు దగులున్నది యీ

కులగిరి విలు సేయుచు హరుఁ

ఘోలయించినబిరుదుజల్లియో యని చూడన్!

124

చ. పాలుపగుతారకాప్రసవపుంజములకా సిగఁ జుట్టి థాతురే

ఖిలఘుస్పృణం బలంది కటకంబుల మేఖలలకొవహించి త

జ్జలధరనూత్నచిత్రపటసంగతి సానులతోడికూటముల్

గలిగి తనప్పు నగ్గిరి యొకానొక కాముకురేఖ చూపుచున్.”

వ. ఆని తదీయరామణీయకంబు నిజపురంధ్రికిఁ జూపుచుఁ దెలు

పుచు నగ్గిరి యొక్క యొక్కయెడ విస్మమరసిద్ధరసప్రవాహ

నికటతటసంజాతకర్పూరకదళికావ్రాతంబునడుచక్కంజుక్కల

— కంబుల మెఱుంగుటఱంగుచెఱంగున మధురమధు

ప్రబోధితమాధవీప్రసూనమంజరీపుంజ మరందస్యందితుంది

లాయమానమందమందపవమానక్రీడలఁ గదలుపొదలనింపు

దళుకొత్త వికసించునలరుపుప్పొడి కుప్ప లయి రాలనొప్పుల

కుప్ప యగునుచితప్రదేశంబున వసియించి యించు

కంతయుఁ జలనంబు నొందక నియమనియమితచటులేం

ద్రియవాహం బగుమనోరథంబు నొందుకొఱకుఁ బదిల

పఱచి నిష్ఠాగరిష్ఠుండై;

126

— అంశుమంతుని తపశ్చర్య —

క. ఎండల జడియఁడు నృపమా

రైండుఁడు; బలువానలకును దలఁకఁడు భూభృ

స్తండలపతి; యివములచే
బెండుపడఁడు సుగుణజలధి పెంపు దలిర్పన్. 127

క. భానుమతి యిదియ పరమ
జ్ఞానవతియటంచు మునులు సన్నతి సేయకొ
దానుం బతిశుశ్రూషలు
పూని నడపుచుండె బ్రమదమున నవ్వేళన్. 128

సీ. ఆటుమోముల ముద్దు హవణించుకౌంచారి
కొడుకుమాటలవెంతకొసరు మఱచి
తలయేటివెలిదమ్మి మొలకయో యని కరా
గ్రమునఁ జందురుఁ దార్పుకొమరు మఱచి
ప్రాణంబుప్రాణంబు లై సదా తనయొద్దఁ
గదలని ప్రమథపుంగవుల మఱచి
యాడిగంబుల కెల్ల నొదవి నల్లడలఁ బా
యకయుండుతపసిజోటికల మఱచి

తే. యెంతవేదరు గొనియెనో యిందుమాళి
నాటు దేరనిసచ్చిదానందలహరి
దల మగుమహీశు డెందంపుఁదమ్మిగ దై
కొలుపుకూటంబులోపలఁ గొలుపు సేయ! 129

— అంశుమంతునితపము మాన్పుటకయి దేవతలు శివుని ప్రార్థించుట —

క. ఇటువలెఁ దపంబు సేయఁగ
నటునిటు నూటాడె జగము; లపు డింద్రాదుల్
నిటలాక్షుఁ గానఁ జని తమ
నిటలము లిల సోక మ్రొక్కి నిలిచి నిభృతులై: 130

గీ. “నిగమగంధర్వ, గంధర్వనిరుపమాన

గానవిద్యాకళాలోల, గణ్యశీల

తైలజాఢీశ, సర్వేశ, జయనివేశ,

నీలకంఠ, భవన్యాశనీలకంఠ!

131

క. దీను లగుమమ్ము గరుణా

మానస, రక్షింపు; మంశుమద్రాజతపో

నూనాగ్ని శిఖలవేడిమి

నీనలతువ నొందవలెనె? యెటుగరె మీరల్!

132

శా. తద్దాధాశయధైర్యకంచుకము విధ్వస్తంబుగాఁ జేయ మా

ద్యద్దంభీరగజేంద్ర గామినులు రంభాదుల్ సుధీహృత్పుటీ

షిద్ధోల్లాసవికారకారణతనూశ్మంగారిణుల్ చాల; రా

వద్దాధాంఘ్రిమయూర, మమ్ము గరుణంబాలింపవేయిత్తఱిన్.

ఆ. నలువయెలుపదమొ, నాకపదంబొ, యా

ధరణినాథుఁ డేలఁ దలఁచినాఁడు!

తడవు నేయవలదు; తన్నోభీషితం

బిచ్చి జగముఁ బ్రోవు మిందుమాళి!”

134

ఉ. నావుడు నవ్వుచుం బ్రమథనాథుఁడు: “దేవతలార, పొండు మీ

కీవెల వేల? యానృపతి కీరలు దెల్పిన వెల్ల నిష్టముల్

గావు; మహాఫలం బొకటి నైకొనఁ గోరెడు.” నంచు వారలం

బోవఁగఁబంచి యీప్సితముభూపతికింగరుణించెశంభుడున్.”

క. అని యిట్లు రామచంద్రున

కినకులకలశాబ్ధిహర్ష కృతిచంద్రునకున్

మునినాథుఁ డయ్యగస్త్యుడు

వినిపించె గభీరధీరవిశదప్రాణిన్

136

శా. బంధూక ప్రసవాధరారతిధవా, పాండిత్యపద్మోద్భవా,
 గంధాంధ ప్రతిపక్షశిక్షకమతీ, కల్యాణాధనోన్మతీ,
 బంధుశ్రీపదవైభవోదితకలా, భాస్వద్దయాశీతలా,
 సింధు వ్రాతపరీతభూభరణలక్ష్మీలక్ష్మీబాహుర్గళా 137

క. పశ్యల్లలాటజూటి
 శశ్యదయసమానకీర్తిసంపద్వర్తి,
 కాశ్యపిరథరుచిపాత్రా,
 కాశ్యపమునిగోత్ర, సుజనగణ్యచరిత్రా. 138

స్తద్ధర. శ్రీ మతోక్తే నేటిరామక్షితిపతికరుణాసింధుసంభూత
 రాజ్య- శ్రీమాధురైకధుర్యా, శ్రితభరణకళాశేషభూషా
 పమానా- రామోద్ధామానుభావా, రసికనుతగుణారామ
 రమ్యస్వభావా - సామర్థ్యాకల్పమూర్తి, సతతనయవిశేష
 ప్రథాసత్యకీర్తి. 139

గద్యము. ఇది శ్రీమత్తెనాలిరామేశ్వరశాశ్వతకృపాకటాక్ష
 లక్షితకవితాభిరామ రామయపండితకుమార సహజశైవా
 చారసంపన్న ధీమదన్న యనామధేయ ప్రణీతం బైనసుదక్షిణా
 పరిణయం బనుశృంగార కావ్యంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ

సు ద క్షి ణా ప రిణ య ము

ద్వితీయాశ్వాసము

భామాయుతలోచన

వైభవయుత, దానవిజితవైరోచన, వి

ద్యాభవ, నిత్యస్తుత్య

ప్రాభవ, పులిజాలధామ రామయసోమా.

1

తే. అవధరింపు మగ స్త్యసంయమివరుండు

పలుకుఁ గప్రంపుఁబలుకులు దొలఁక నిట్టు

“లవలికథ చెల్పు.” మనురాఘవాధినాథుఁ

గాంచి రదనాంశుచంద్రికల్ గడలుకొనఁగ.

2

— శివుఁడు పార్వతి కంశుమంతుని దాతృత్వమహిమ నెఱిగించుట —

క. ఈరితి సురలఁ బొమ్మని

గౌరిపతి గౌరిఁ జూచి “కమలదళాక్షీ,

మేరునగకూటమున దు

ర్వారతపము నేయుచున్న వాఁ డచలుండై.

3

తే. అర్ధిఁ జుమ్మని వేడినయంతమాత్రఁ

బ్రాణమేనియు నొసఁగు నోపద్దనయన,

యంశుమద్వంశసరసీరుహంశుమంతుః;
డంశుమంతునిచరిత మే మనఁగ వచ్చు!

4

క. కలలోన నైన బొంకఁడు;
చలమున జముఁడైన నీడు శరణాగతుః; న
య్యిలతేనిసాటి కొండొక
యిలతేడా, వెల్పుతేడు నెన గాఁడు సుమీ!

5

తే. తపము నేయుచునున్నాఁడు ధవళనయన,
మనమునెత్తమ్మిగద్దియ మమ్ము నిలిపి,
యతనిఁ జూడంగవలయు ర”మ్మనిన హేమ
గౌరి యాగౌరి పల్కు ముక్కంటితోడః

6

సీ. “పై శున్యరసవశాభ్యర్థ ముల్ కర్ణముల్,
మాననివాసంబు మానసంబు,
బరధనోపార్జనత్వరములు కరములు,
భూరిరాగోద్వృత్తిపాంత చింత,
నిఖిలవంచనమున్నేషంబు రోషంబు,
బూర్ణ దాంభికసత్యభూష భాష,
భీకంపితప్రాంతలోక మాలోకంబు,
సంగోపితార్థనిశ్చయము నయము,

తే. బ్రబలు భూపాలురకు నిట్టిభావశుద్ధి,
యిట్టియాదార్య, విట్టిసూనృతము, నిట్టి
గుణముఁ గల్గుట యాకాశకుసుమలభి;
భక్తుఁ డని మెచ్చి యారితిఁ బల్కితేము.”

7

మ. అనుడున్ నవ్వుచు శంభుఁ డిట్లనియెః “నీయర్థంబు సామాన్య
భూషణితాధీశులయందు నిక్కము; నయవ్యాపారపారీణు

లై - యినచంద్రాన్వయదీపకుల్ మహితలాఢీశుల్ రమే
శాంశసం-జనితుల్ ధర్మదయావిధేయు లగు టాశ్చర్యంబె
బింబాధరా! 8

తే. సందియం బేది యోశరచ్చంద్రవదన,
యాన్మపాలకు నీక్షింతుగాని రమ్మ;
తడయ నికనేల?" యని పురధ్వంసి యున్న
యునికిన జయాదిపద్మలోచనలు నగగ; 9

శివపార్వతులు కపట విప్రదంపతుల వేషమున
నంశుమంతునిఁ బరీక్షింపఁ జనుట

సీ. తల దాచుమిన్నేలు వెలికి జాతినజాడఁ
బెడతల నొదిగినపిల్లసిగయు,
వయసుగీమపు వెన్ను వంచెనా మునువంక
కొకయింత వీఁగినయొడుగువీపు,
గుణసమగ్రత చూపుగణన నురోవీధిఁ
జకచకద్యుతు లీనుజన్నిదములు,
జిగినీరు చనఁ గాన నగుమోముదమ్మిమూ
లంబు నాఁ బ్రబలుగడ్డంబుసొంపు

తే. నలికతటి గంగమట్టియతిలకమునకు
నడ్డముగ భూతిపుండ్రంబు లలవడంగ
మడుగునీర్కావి కటిఁ బింజె మడిచి కట్టి
కపటవిప్రాకృతి ధరింప గౌరి నగుచు: 10

క. “బూమెలవేల్పు గా, కీ
వే మని ధరియించి తయ్య, యీరూపము! ని

న్నే మనగ వచ్చు? నింక

సోమార్థకిరీట, నన్నుఁ జూడు.” మటంచున్.

11

మ పసపుంబట్టెయు సేసఁచెదిరముఁ గూర్పాసంబు నేత్రాంబుజా
గ్రసరత్కజ్జలమున్ శ్రవోనిచితలాక్షాపత్రముల్ వీటికా
రసలిప్తాధరపల్లవంబును హరిద్రాసూత్రసంవేల్లితో
ల్లసితగ్రీవయు వెండినున్దడియముల్ భాసిల్లఁగా నిల్చినన్. 12

చ. కనుఁగొని నవ్వుచున్ శివుఁడు గౌరికరంబు కరంబునం
బ్రియం-బునఁ దెమలించి “ర”వ్వుచుచుఁబోయి నిజాగ్రధరిత్రిఁ
గాంచెఁ గాంచనమణిశృంగదంభమునఁ జాపముఁ దా నొన
రించునాఁడు పై-నెరసినపాపతేఁడు తల లెత్తుట నేఁడును
దెల్పుమేరువున్. 13

వ. కాంచి నిగ్గుల నగ్గలించుమల్లెపూమొగ్గ శంభులింగంబుఁ
బ్రతిష్ఠించి కమ్మఁదేనియ జలకంబును, గడివోనిసురపొన్న
విరిమడుంగును, గురువిందపుప్పొడిగందంబును, జంచ
త్కాంచనకేసరాభరణంబులును, జువకలువవిరిరేకుల
పూజలు, నిజగరుత్పటాగ్రజాగ్రత్ ప్రభాకరోపధూపం
బులు, రసాలకళికాదీపంబులు, ఫలరసోపహారంబులు నర్పించి,
త్రిపురహరణాదికంబు లగుకథల నాదివ్యోపవనంబులం
బాడుప్రోడతుమైదలం గని యదియ యారాజపురందరు
నాశ్రమం బని చేరంబోవునప్పు డప్పార్థివుండు: 14

—ॐ అంశుమంతుని యతిధిపూజాతత్పరత ॐ—

శా. హృత్పంకేరుహమధ్యపీఠమున గౌరీశుం బురధ్వంసకున్
జితాపరీణుఁ గృపాధురీణు నభవున్ శేషాహిరాట్యంకణుం
దాత్పర్యంబున నిల్చి యింద్రియములం దక్కెందుఁ బోసీకశ్రీ

మత్పంచాక్షరి యుచ్చరించుచు ధృతి మధ్యాహ్న మా
నంతకున్. 15

తే. తపముఁ గావించి యాత్మముం దవులుచూపు
సడలి వెలిఁ జూడ నృపుఁ జేరి చంద్రవదన
భానుమతి “దెచ్చి యున్న యీఫలదళంబు
లారగింపంగఁ దగదొక్కో” యనుడు నతఁడు: 16

తే. “వినవె ‘యభ్యాగత స్వయం విష్ణు’ వనుచు
నిగమవేదులు పలుకంగ నీరజాక్షి;
యతిథిశిష్టాన్నభోక్త శతాశ్వమేధ
కర్త కెక్కుడు, సరిగాని; కాఁడు కిటును. 17

క. వనజాక్షి, యేల మాటల
పని? పిచ్చుకకుంటుమీఁద భాగీరథి వ
చ్చినజూడ యతిథి వచ్చుట
జనిబంధనిబద్ధుఁడైనజడశీలునకున్. 18

శా. రాఁ డభాగ్యతుఁ డొక్కఁడేనియు; దదహ్లాపూర్వభోక్తృ
త్వ మె - వాఁడై నం గొనరాదు; పుట్టుకొలదికొ వర్తిల్లు
నీపూన్కి యే-నాఁడుకొ సూర్యకులంబువారలకు; దానం
జేసి ధన్యాత్తులై-నేఁడున్నాఁడుఁ బ్రసిద్ధులై కనిరి శ్రీనిత్యా
యురారోగ్యముల్. 19

తే. అంబుజాశన, సగము ప్రాద్దయ్యె; గడమ
సగము జరిగిన రేవైన సంభవించు
నతిథిసంపూజ; యందాఁడ నారగింపఁ
దగదు; నీ వేమి యెఱుంగవా ధర్మపథము?” 20

— అంశుమంతునొద్దకు కపటవిప్రదంపతులగు శివపార్వతులరాక —

- క. అని పలుకుచుండ నప్పుడ
చను దెంచెం గృతకవిప్రసత్తముఁ; డతనిం
గనుఁగొని నిధి గన్నయకిం
చనుఁడుం బలె నృపతి వితతసంభ్రముఁ డగుచున్. 21
- క. “మనపాలిభాగ్యదేవత
చను దెంచెను ర.” మ్మటంచు సతియునుఁ దానుం
జని తత్పదపద్మములకు
వినతుండై యర్ఘ్య మొసఁగి వినయం బెనయన్. 22
- క. పావనపీఠాసీనుం
గావించి, సపర్య లిచ్చి, కరములఁ బదరా
జీవము లంటుచు: “నెటువలె
వే వచ్చితి రిటకు నెండ వేండ్రము చూపన్?” 23
- వ. అని యతనిదండ నున్నయైప్పదలిం గనుఁగొని: 24
- క. “ఈసాధ్వీ యెట్లు నడచెనొ
మీసంగడిఁ గటికియెండ మీటమీట గాయకొ
వేసవిమథ్యాహ్నంబునఁ
గేసరిగజగవయఘోరగిరిమూర్తములన్. 25
- క. డొ రెయ్యది? పే రెయ్యది?
యీహూపున నొంటిఁ దిరుగ నేలా వలనెన్?
మీ రిద్దఱు నిట రాకకుఁ
గారణమును దెలియఁ బలుకు కారుణ్యనిధీ!” 26
- వ. అనుచు నారాజదంపతు లయ్యాదిమదంపతుల నరుణకిరణ
సంత ప్తరురీజలనేకంబులను సిద్ధరసవాహినీనికటతటసంజాత

నూతనకనకకదలీవల్లవవ్యజనవీజనంబులను బడలికఁ దీర్చినఁ
గూర్చుండి యాకుహనామహీసురుం డాధరాఖండలున
కిట్లనియె: 27

— { కపటవిప్రదంపతులు తమవృత్తాంతము
నంశుమంతున కెఱుకపఱచుట } —

క. “నాపేరు శంభుమిత్రులు;
వాపాఠము వీద్య లెల్ల; వనజాసనుడు
నాపాటి గాడు; చిక్కుల
నోపికఁ జరియింతుఁ గాని యొకయూ రెఱుగన్. 28

క. వెనుగొండ నిలుతుఁ దఱుచుగ
మన సెనసి ధనాధ్యుఁ డొకఁడు మముఁ గూడుక రాఁ
జనవున సకలజనంబులు
బని నేయఁగఁ గొదవలేనిబలగముతోడన్. 29

క. తామరతంపర సంపద;
యే మని వచియింతు? నట్టియిలు దీర్పంగా
సామర్థ్యము గలిగిన దీ
కోమలి; ధైర్యమున రాతికూతురు సుమ్మి!” 30

వ. అని నిజకుటుంబిని జూపి మున్నింటిలెన్నదనంబు పోక
యగ్గడింపం గలవాడై వెండియు నతిదీర్ఘంబుగ నిశ్వాసం
బడరించి యిట్లనియె: 31

క. “ఏరెద్దు సాగి ముడిపడి
కోరం దగి కొడుకు లనఁగఁ గూతు లనంగాఁ
దోరం బగుసంసారము
సారము గాకున్నఁ గడు నసారము గాదే. 32

క. ఆరీతి నుండి కడపట

నీరీతుల నుండవలసె; నే మందు నికణ?

వారణకర్ణాకృతుల న

వారణఁ జలియించు; నమ్మ వచ్చునె సిరులన్!

33

వ. అవ్విధం బెఱింగించెద వినుము:

34

క. తనయుల నిద్దటిఁ గాంచితిఁ

గనికర మిఁక నేల దైవఘటనకు మధులై

చనియె నొకరుండు; వెనుకన్

వెనుకయ్యయు గృహము విడిచి వీటిఁడి యయ్యెన్.

35

క. చుట్టములు మాట లాడరు;

బెట్టడఁతురు వాడవారు; బేర్కొన రితరుల్,

తిట్టుఁ గులసతియు; గొడుకులు

ధట్టింతురు; లేమివంటిదైనన్యు గలదే!

36

క. 'కలిమియు లేమియుఁ బూర్వా

కలితంబులు వీని కంత కళవళ మందన్

వల.'దని కాంతయు నేనుం

గలరీతులఁ బ్రొద్దు గడపఁగా నటమీఁదన్.

37

సీ. అంగసంగతపూర్వశృంగారకాంతిసా

మగ్నిపలాయనమంత్రవిద్య,

కాంతాకటాక్షవీక్షణశరవ్రాతంబు

గడకు నొత్తైడుమూసకట్టుమందు,

చిత్తసంభవునికెంజిగురుగటారిఁ బై

నాడంగ నీని వజ్రాంగిజోడు,

తారుణ్యభరమదోదయసమున్నతసత్వ
భద్రవేదండకపాకలంబు,

తే. మించుముఖపంకజమునకు మంచువాన,
యాత్మబోధప్రదీపంబు నార్చుగాలి,
యలఘుగౌరవకులశైలకులిశధార,
రోతలకు రోత ముదిమియుఁ బాఁతుకొనియె. 38

క. ఏపుణ్య మెంత చేసిన
బాపఁగ నోపదు పితౄణభర; మాయప్పే
పాపంబు నరున కన్వయ
దీపకుఁ డగుసుతునికతనఁ దీర్చక యాన్నన్. 39

క. ధాత్రిం “బున్నా మ్నానర
కాత్తాయత” యనవె శ్రుతులు; గణ్యచరిత్రం
బుత్త్రం గనక నరుండు జ
గత్రితయము నేలె నేని గతి గనఁగలఁడే! 40

వ. అని యెక్కింతసేపు చింతించుచు నూరకుండి వెండియు
ని ట్లనియె: 41

క. కలదే యాసకుఁ గడపల!
వెలఁదుకయును నేనుఁ జాల వృద్ధుల మయ్యుం
దలఁచెదము సుతులఁ గనుఁగొన
వలవంతం గొంత వింతవారలు నవ్వన్. 42

క. అకలంకబుద్ధి నీకుఁ
సకలము నెఱిగింతు మద్విచారము వినుమా;
యొకనాఁడు రాజతాచల
నికటంబున నీనితంబినీమణితోడన్. 43

క. ఒకయెడ నిర్ఘ్నరతటమున
వికచనవాంకురతపల్లవితప్రతితకో
రకితప్రసవితకురువక
వకుళాదికతరులనీడ వసియించుతఱిన్. 44

ఉ. వచ్చె వసంతకాలము రువారపుడే నెవసిండినీరునన్
బచ్చెన మాఁటి తేఱినిసుపాజులఁ దీరుగ వ్రాసియున్నయా
పచ్చనివిల్లు వంచి సుమబాణుఁడు పాంథుల్దైర్యవర్తముల్
గుచ్చి చనంగ మవ్వ మగుక్రొవ్వనఁ గ్రొవ్విరితూఁపు లే
యఁగన్. 45

శా. అవ్వేళం బికకీరజంఁతులు ప్రేమాంభోధి నోలాడుచున్
మవ్వం బొప్పఁగఁ గూడిమాడి మరునిన్ మన్నింపఁగాఁ జూచి
యీపువ్వంబోడియు నేమునుం: “గటకటా పోయెన్ వృ
థా ప్రాయ.”మం,చువ్విళ్లురుచు నుంటి మింతవడి యయ్యో,
చెప్ప సి గ్గయ్యెడున్. 46

ఉ. ఆమమకార మాసరసహాసవిలాసము లాప్రియంబు లా
ప్రేమము నెచ్చరించి యలపిన్నటికన్నెఱికంబు నాటియీ
కోమలికూటమిం దలఁచుకో నెల విచ్చి విరాలిఁ జేసె న
య్యామనివంటిచుట్ట మహాహా, మఱి కల్గునె యెన్నిచా
యలన్! 47

వ. అంత దైవవశంబున: 48

సీ. మేరుశైలముమీఁదిమిహిరాంశుజాలంబు
వడువునఁ దగుపల్లజడలవాఁడు,
వదనేందుబింబనేవాకాంక్ష రెండయ్యు
గుజమండలం బనుగ్రుడ్లవాఁడు,

గంగావృతాభ్రంబుగతి యోగబంధన
 న్నాహబంధుర మైననడుమువాఁడు,
 తమ్ముల వెనువెంటఁ దగిలి పాయనియంచ
 దొర లనువజ్రపాదుక

తే. బూఁడు పాటినవెలిబూచిపూతవాఁడు,
 నవక మగుమోవితుడ చిటునవ్వువాఁడు,
 (వయిని గప్పినపుకేకడవసమువాఁడు)
 సిద్ధుఁ డొకరుండు వచ్చి యాసీనుఁ డగుచు. 49

క. ననుఁ జూచి: “బ్రాహ్మణోత్తమ,
 వనజాక్షియు నీవుఁ గొంత వలవంత మదిం
 బెనగొన్న రితి నున్నా;
 రనుమానము మాని తెల్పుఁ డది యెయ్యదియో!” 50

తే. అనుడు నే మని చెప్పుదు ననుచుఁ గొంత
 దడవు సిగ్గునఁ జిడిముడి పడుచు నుండి
 పేదతెవు లింక నంగడిఁ బెట్టకున్నఁ
 దీర దని మద్విధం బెల్లఁ బెలుపుటయును. 51

వ. దయాళుండై యాసిద్ధప్రవరుం డి ట్లనియె: 52

ఉ. “విప్రకులావతంస, వినవే యనుమానము మానిఁ పుత్రకుం
 డప్రతిమప్రభావనిధి యన్వయదీపకుఁ డుద్భవిల్లు; న
 వ్యప్రచురాంగ కాంతిభరయావనలక్ష్మీయు నిన్నుఁ జెందు;ని
 త్యప్రమదంబు చేకులుమహాపథ మొక్కటినీకు నిచ్చెదన్.

మ. తనయాకాంక్ష సుమేరుకుదరమునం దాదృక్తపోనిష్ఠ నుం
 డినధీరోత్తము నంశుమంతు నలివేణీయుక్తిమై సమృతిం
 చునుపాయంబు ఘటించి తె మ్మతనియస్తోకాస్మగంభోర్ధ్వరం

బునఁ గాఢీజతరంబుఁ దేల్చినఁ బ్రియంబుం జెంది యద్దే
వియున్. 54

క. ఇచ్చు నొకదివ్యమూలికఁ;
దెచ్చి యదియుఁ దల ధరింప ద్విజవర, నీకున్
వచ్చుం బ్రాయము; సంపద
హెచ్చుక; సుతుఁ డుద్భవించు; నిది నిజము సుమీ.” 55

క. అనుడు “నిదె వత్తుఁ, దెత్తున్
జనపతి” నని వచ్చినాడ సమధిక తేజో
ధన, యాతఁ డున్నయెడ నా
కు నెఱుంగం బలుకు; మతనికొలఁదిఁ దెలియుదున్.” 56

మ. అనుడున్నూ తనమందహాసవిభవం బాన్వేందుబింబంబునం
జనుకన్ వెన్నె లసోన యవ్విభుఁడు రాజీవాక్షి నీక్షించి “యో
జననాథాత్మజ, వింటివే యితనివాచాసారసారస్యమున్?
మననోముల్ ఫలియించు జీవితము బ్రహ్మప్రీతిగా నిచ్చినన్.

తే దేహ మేనాఁటికాణాచి? దీనిమీఁది
తీపి కొఱగాదు, గొడవలకాఁపురంబు;
బ్రహ్మసంస్థాపనముకంటె బరమధర్మ
మెవ్వరికి గల్గు? గలిగెఁ బో నిహముఁ బరము. 57

మ. తపమిం కెన్నఁడు పూర్ణతం దగు; సుధాధామార్థజూటుం
డునే- నెపముం బూనక యెన్నఁడే నొసఁగు; బూన్కి-
న్నందనుం డెప్పు డ-చ్చువడం జేయుఁ గులాభివృద్ధి? నిక
నీసుద్దుల్ విసర్జించి యీ-విపులానిర్జయకోర్కిఁ దీర్ప
వలయున్ విఖ్యాతి సంధిల్లగన్.” 58

వ. అనినఁ బ్ర.మోడమేదుర ప్రసాదకందళితవదనారవింద యై
యయ్యిందువదన రాజపురందరుం గనుంగొని: 60

క. “కులదీపకసుతవాంఛా
కలితం బగుతపము మాని కాపాలికదో
శ్చలదసిఁ ద్రెస్సినఁ గీర్తులు
గలుగవె! బ్రహ్మార్పణంబు గాదే యదియున్! 61

సీ. అమరేంద్రసంరక్షణార్థమై యొనఁగఁడే
యలయక కోలెమ్ము నాదధీచి!
ప్రాణంబు లీఁడె తప్పక భోగిసుతునకై
యూహించి జీమూతవాహనుండు!
నర్పింపఁడే కృత్రిమాండజస్నిగ్ధుఁ డై
చెక్కి మాంసంబెల్ల శిబివిభుండు!
తనువుఁ ద్రిలోకముల్ ధారగాఁ జేయండె
బలి వామనుం డైనబల్లిదునకు !

తే. నోపి సత్కిర్తికొఱకుఁ బరోపకార
పరుల కొదవింప రాసిదుష్కరము గలదె !
తనువుపని యెంత? ధర యెంత ? తనయుఁ డెంత ?
విప్రవరుకోర్కి గావింపు విపులతేజ!” 62

క. అనుదేవివచనరచనకు
మనమున హర్షించి తేడె మహినిర్జరుఁ గ
న్గొని. “యేన యంశుమంతుఁడ.”
ననుడు మహాద్భుతముఁ జెందునాకృతి నతఁడున్. 63

శా. “చూడం బోయెడుతీవ కాళ్లఁదవిలెఁ;శూరోత్తమా,సంగర
క్రీడారోపితచాపటంకరణమాకీర్ణాతలోకత్రయా,

యీడా నీ కొక?రంశుమంతుడవె నీ;వీడేతె నాకొర్కి? నే
డాడంబోయెడుపుణ్యతీర్థ మెదురై యబ్బెం బురోధాయణిన్.

క. “ఎక్కడ నెవ్వ రొసంగిరి

తక్కక యిటువంటికొర్కి? ధరణీసురు డే

చక్క టెఱుంగును మిక్కిలి

కక్కాటిలికా” డటంచు గర్హింపకుమీ!

65.

సీ. తేజోగ్ని ధూమవిబ్రాజి వా లెడలించి

కేలుదామరకుఁ గంకాళ మొసఁగి,

యలగుణశ్రేణి యకహారవల్లక మాన్ని

యస్థిమాలిక దెచ్చి యటుతఁ బూన్చి,

తను వెత్తుయశ మనుఘనసార లేపంబు

పో జేసి నెమ్మేన బూది యలఁచి,

పైకతస్థిత ఫేననదృశ మా వెలిపట్టు

కత దార్చి కటిఁ దోలుఁ గట్టఁ బనిచి,

తే. యినునిఁ గులక ర్త శిరసావహించె ననఁగ

బరగుమకుటంబు డించి కర్పరము నించి,

జోగి నిను జోగిఁ జేసి యాశూలధరకు

నర్పణము చేసి తెఱచిరా జనఁగవలయు.

66

క. చెప్పితిఁ దెలియఁగ; నీమతి

యొప్పినక్రియ నాచరింపు; మొరులకుఁ గాఁ ద

మొప్పించువాధు గలరే!

యిప్పాట న్నిన్నుఁ గలఁడు నేలా నాకున్?

67

చ. “జలధిపరితభూభవనచక్ర మవక్ర భుజాబలంబునకొ

నిలిపి యశోధురంధరత నెమ్మి వహించినరాజసింహముకో

దలచక యిట్టికోర్కీ వసుధామరుఁ డేమని వేఁడె!”నంచు నన్
వెలితిగ నాడికొండ్రు; పదివేలును వచ్చెను; బోయి వచ్చెదన్.

చ. నృపవర, నిన్ను మీఁ దెలుంగ నేరక వేడితిఁ; గాక,
చంచలా-చపలము లైనరాజ్యసుఖసంపదలన్ మది నమ్మి కీర్తి
యుం-గృహయు వివేకము న్నయముఁ గేవలధర్మపరత్వమున్
సదా-కపటమతిం దొఱంగుమహికాంతుల కేడ పరోప
కారముల్!

69

క. తడ వుండితి వని సిద్ధుఁడు
తొడిబడఁ గోపించెనేని దురితం బొదవున్
మృదునకు మ్రొక్కఁగఁ బోయిన
గుడి మీఁదం బడినయట్లు కువలయనాథా!

70

తే. సటలు నృపసింహమునకు నిజంబు; లింత
యాలసించినయపుడ మాయభిమతంబు
లెల్ల సమకూరెఁ; బోయెద; దయయ చాలు;
నిండుకొనియుండి ధర యేలు నృపవరేణ్య.”

71

క. అనవుడు నెమ్మది గలఁగుచు
జననాయకుఁ: “డిట్లు పలుకఁ జను నే! యిత్తుం
దను వైనఁ, బ్రాణ మైనం;
గనలకుఁ; డయ్యోగిఁ గొలువఁ గాఁ జనుదెంతున్.

72

మ. గళహస్తంబు వివేకపాకమునకున్ గాఢాంగసత్వచ్చిదా
కలనాహేతు వవార్యధైర్యధనవిదాసన్నిరోధంబు చం
చలతామూలము దీపనానలశిఖాజాలంబుఁ జల్లార్పవే
ఫలమిచ్చుచున్నట్టి మామకతపోభారంబుదారంబుగన్.”

అనుడు నొక్కింత నవ్వి ధరామరుండు:

“కువలయాధీశ, చాఁ జాలుకూటివేద

తోడు దప్పినజాడ సిద్ధుండు చనినఁ

గానఁ గాచినవెన్నెల గాదె బ్రతుకు!”

74

అనుడుం జింత యొకింత లేక మదిలో నానందముం జెందిది
గ్గన భూపాలుండు లేచి: “యోవిబుధముఖ్యా, యోగికోటి
రమే-మని కోపించునొ మిమ్ము; వేగమపదం.” డంచుం జనక
ముందటం - గనకాహార్యశరాసనుం డపుడు సాక్షాత్కా-
రముం బొందుచున్.

75

— శివసాక్షాత్కారము —

తలవంకఁ గలవంకనెలవంక నీక్షించి

తెల్లనబ్బంబు గ్రుక్కిళ్లు మ్రింగఁ,

దనువెచ్చ కనువెచ్చ మనువెచ్చరిక వోపు

పూత డాపటితలఁ బూత నేయఁ,

బసిబట్టు దెసపట్టు వసపట్టు వెలిగిబ్బఁ

డుటికి సామ్రాణిగ్రేట్లుటకఁ జేయ,

లలిమించు వలిమించు కలిమించు జిగినవ్వు

గులుకు వెన్నెలలపైకొసరు గాఁగ

వేల్పుగిడివిళ్లు మొరయఁ గ్రొవ్విరులు గురియఁ

దపసు లెదిరింపఁ జదువు లౌడలలు వంప

దెసలు తెలువెక్క, జగములు తెలివి నిక్కఁ

గలికిమైవేల్పు దనమ్రాల నిలుచుటయును.

76

భుజములు మూఁడై భూభృ

ద్ధజసాధుండు మ్రొక్కి మ్రొక్కి కమనీయనుతి

సృజములచే దత్పదపం

కజములఁ బూజింపఁ బూనెఁ గాంతయుఁ దానున్.

77

— అంశుమత్కృతశివస్తుతి —

దండకము. “జయజయ జగదేశరక్షాపరిక్షిణకారుణ్యవీక్షాపరి
 మ్మూరనిమ్మూరణస్నేహ వాత్సల్యకల్యాణికల్యాణదాన
 ప్రథా మాధురీతీధురిణస్పృహపాలితాశేషనిర్ధూతరోషాత్త
 సంచార నిస్తీర్ణసంసార హంసారవిందారి చంచన్నిజాలోక
 లోక ప్రభో త్వం నభో వాయునీరక్షమాతీవ్రభానుక్షపా
 నాథవైశ్వానరాత్మాదిభి ర్హృత్తిభేదై రసాదైస్సదాసం
 ప్రమోదై రఘాదై స్సమస్తప్రపంచం విధత్సే భవత్సేవయా
 నిర్జరానిర్జరధ్వంసకధ్వంసినో మానవామానవప్రాభవారిణకేళీ
 ధురిణా భుజంగేశ్వరానశ్వరైశ్వర్యవిశ్వక్షమాభోగనిర్వా
 హిభోగా మునీంద్రా వినిస్తంద్రసాధు ప్రబోధా స్తురంతి
 స్ఫురంతీం దురంతాం భవక్లేశవారాశిచింతా నిరంతోర్నికా
 మాలికా మఖిలవినుతతేజోనిధే వేదవేదాంతవిద్యావధే
 క్షీరవారాశిసూనుః ప్రసూనం రమానందన శ్చందన శ్చంద
 నాద్రిప్రచారానిలాంకూరసంశోషణం భూషణం లేఖనాసం
 గతాంగా స్తురంగా స్సమస్తక్రియాకేలివిద్యాసుధావారిధి
 స్సారథి స్సారధీరక్షణాక్షిణలీలాప్రవీణాధిబాణా నటత్తుంగ
 భంగావళీకింకిణీసంకులార్ణోనిధిస్వర్ణ కాంచీసమంచత్కురంగం
 శతాంగం నిరాఘాటధాటిపరిస్ఫీటి తోల్లొకలోకత్రయం
 వీరదైతేయధామత్రయం లక్ష్యమక్ష్యంబుజోంతర్నిమగ్నా
 గ్నికీలోల్లసనత్ ఫాల, బాలోఽహ మాద్యంతశూన్యాధిక

ప్రాభవం కిన్ను జానామి తే వైభవం మాళిజాటాటవీమగ్న
 గంగాపయశ్శీకరాకార వేగోత్పతత్రారక్తైర్ద్విగ్వధూశ్రేణికా
 వేణికాభూషణీభూతహస్తాంగుళీ రంగదుద్యన్నఖాగ్రప్రభా
 కోరకై ర్నూపురస్థాపితోద్ధిపితాంభోజరాగాంశుసంబంధ
 పాణింధమానంద్యపాదద్యయీఘాత భుగ్నక్షమాగర్భ
 నిర్భేదనిర్యత్ననిర్యత్పణాభృ త్పణారత్నదీప్తిప్రవాహై
 స్సలీలభ్రమీవిభ్ర మాదభ్ర వేగార్భటిజర్జరి భూతనిర్దాల్యనీ
 లోత్పలాంచద్దళపూహ శంకాకరప్రస్ఫుటద్వారివాహై
 ర్ని శారంభగంభీరసంరంభశుంభన్తహతాండవై స్త్వం పరి
 క్రీడనే స్వానుకంపారసై స్సేవకాః ధన్యతాం ప్రాపయన్
 తేజసా పద్మజాతాండకాండం సముద్ధిపయన్ వర్తనే విశ్వ
 నిర్దాణరక్షోపరిహరథారాత్రి రూపా విరూపాక్ష మాం రక్ష
 రక్ష త్రయీమూలవేదీవిహారిక పురధ్వంసక త్వద్వినా
 నిస్తులం వస్తు నాస్తి త్రిలోకాంతరే పర్వతాధీశకన్యాసమా
 జ్జిష్టమూర్తే జగద్గీతపూర్తే నమస్తే నమస్తే.” 78

వ. అని వెండియు:

79

క. “శరణాగతు ననుఁ బ్రోవుము
 చరణానతభక్తలోకజనిసంహరణా,
 తరుణార్కకోటిజైత్ర
 స్ఫురణా, సంఘటితసకలభువనావరణా.

80

తరల. తనువు విశ్రున కిత్తు నంటి సుధాకరార్థకిరీట; య
 య్యనఘమూర్తియె లేఁ డొకో!” యన నమ్మహేశుఁడు
 వల్కుఁ: “నీ-మనసుమర్త మెఱుంగుకోరిక మాయ వన్నితి;

నిన్నుఁ బో-లివదాన్యవతంస మెవ్వల లేడు సర్వజగం
బులన్. 81

చ. సతి పతిచిత్తముం దెలిసి సత్యము నిత్యము ధర్మమర్హసం
గతి గతి సజ్జనోపకృతికల్పన కల్పనగంబు గా మనో
గతిఁ బ్రతివాసరంబుఁ గని గణ్యముఁ బుణ్యముఁజెందు నీగు
ణో-న్నతి నతిలోకధైర్యఘటనం దగు నీసతియం దమందమై.

— శివుఁ డంశుమంతుని వదాన్యతకు మెచ్చి పరముఁబొసంగుట. —

శా. లోభావేశము లేశముం జూడదు నీలో; నీకు నీడా ధరి
త్రీభర్తల్ పదివేపురైన? ధరణీదేవేంద్ర, యిత్తుం ద్వదీ
యాభీష్టంబు నెటుంగఁ బల్కు.”మన సాంద్రానందనిస్తంద్రచి
త్తాభోగంబున వెండియున్ వినతుఁడై యారాజకోటిరమున్ :

క. “వర మిచ్చె దేని గౌరి
వర, యివ్వు కుమారు నొకని వైరిధరిత్రీ
వరుల జయింపఁ గులోన్నతి
భరియింప నమర్థుఁ డైనబాహుబలాధ్యున్.” 84

తే. అనుడు: “నాయంతబలవంతుఁ డగుతనూజుఁ
డుద్భవముఁ జెందు; నీదుమహోగ్రతపము
ఫలము సామాన్యమే! యిత్తు పాశుపతము
హస్తరాజంబుఁ బిదప నిష్కాత్తజానకు”. 85

వ. అని తత్ప్రభావం బాసతిచ్చి సమంత్రకంబుగా ననుగ్ర
హించె; నయ్యవసరంబున: 86

శా. చేరన్ రమ్మని పెండ్లి నాడు దనకున్ శీతాద్రి యేచంద్రికా
సారంబున్ గమకించుబన్న సరమున్ సంప్రీతిమై నిచ్చె నా

హారంబున్ వలకేల నంది దరహాసాంకూరముల్ చిమ్ముచున్
గౌరీదేవి యొసంగె భానుమతికిన్ గల్యాణసంసిద్ధికిన్. 87

క. ఆరాజకులవతంసము

నీరీతిఁ గృతార్థుఁ జేసి యీశ్వరుఁ డరిగెన్

గౌరియుఁ బ్రనుభులు నిర్జర

వారంబులుఁ గొల్పి నిజనివాసంబునకున్.

88

వ. అయ్యవసరంబునః

89

❧ { శివునివలన వరములు వడసి యంశుమంతుఁడు } ❧
భార్యాసహితుఁడయి అయోధ్యకేతెంచుట

మ. నయదేవుండు వసిష్ఠునాజ్ఞ రయసన్నాహోగ్రనానా మహా
హయధట్టంబు రథంబు నొక్కటి నయోధ్యాపట్టణోత్తీర్ణుడై
ప్రియబుద్ధిం గొనితేర నెక్కి ధరణిబింబాధరాభర్త ని
త్యయశశ్శ్రీవిభుఁ డేగి యిచ్చె నిజబాహాపీఠి భూభామకున్.

❧ భానుమతిగర్భవర్ణనము ❧

క. నెలలు చనఁ గొన్ని యంతట

నెలపాడు పిదె వంగడంపునీరధి కనఁగా

నెలతాల్పువరసమున్నతి

నెల మసలేన్ భానుమతికి నిర్మలమతికిన్.

91

క. మున్నింటికటికిచీకటి

మన్నెమునకు వీడుకోలుమం దిది యన గా

నున్ననిచెక్కుల ధవళిమ

చెన్నొందెం గప్పురంబు చిలికినజాడనె

92

క. జక్కవలముక్కుతుదలం

జిక్కిన యుత్పలదళంబుదిదరలగతిఁ జ

న్దుక్కుల నలు పెక్కెను వెలి
నిక్కెడుశృంగారరసమునిగ్ధలొ యనగన్. 93

క. చూలు వహించినబేడిస
మీలో యన గర్భభరము మెలకువఁ జెలికిన్
దేలగిలఁ జొచ్చె గన్నులు
నీలకనీకలఁ గలికినిగ్ధలు బెళుకన్. 94

క. తొలుచూలుతేటి వ్రాలుడు
నెలప్రాయపుదీగ యించు కించుక గడలెన్
జలజల రాలెడుపువ్వులు
బలెఁ జిట్టుము లుప్పతిల్లెఁ బంకజముఖిన్. 95

క. మటుమాయపు నెన్నడుముం
బుటపుట గాఁ దొడఁగె రాచపొలతికి నొరా
నిటలాటునిఁ బూజించుట
నిటువంటివి నడుములేము లేలా వచ్చున్ ? 96

తే. లేమి నెడఁబాయుటే కాదుపో మృగాక్షి
కొను బలిబంధనస్ఫూర్తిఁ గాంచె బూర్తి
వింత, గోరంత యైనయవ్విష్ణుపదము
మిఁదిపొడవుల బడి నాక్రమించుజాడ. 97

క. అడుగులకు మడుఁగు లొత్తుచు
నుడిగంబులు చేయఁ జెలువ లున్న రటంచున్
వడ దాడి యంచ నడచిన
వడువునఁ జెలి నడచు మేను వడవడ వడఁగన్. 98

తే. నిలుచు నొక్కొక్కవేళ యీనీలవేణి
యొప్పుగృహరత్న గేహళు లూత గొనుచు

లలితపల్లవశాఖావలంబనమున
బాగుమీఱినపరువంపుదీగఁ బోలె.

99

సీ. సర్వసర్వంసహాచక్రంబు విక్రమ
క్రీడమై మూపునఁ గీలుకొల్పు,
నృపకోటికోటిరనిచితరత్నప్రభాం
కురదీపితాంఘ్రి యై కొలువు నిలువ,
దేవేంద్రవిభవబంది గ్రాహిదై త్యేంద్ర
యోధయాధంబుల నుక్కుడంప,
నాతతౌదార్యసంభూతనూతనకీర్తి
బన్ని మింటికి వింతవన్నె యొసఁగ,

తే. వాహవారణవరరథారోహణముల
బిరుదు బీరంబు గరువంబుఁ బెంపు సొంపు
నిచ్చుఁ గ్రొత్తలుగాఁ జేయ నీలవేణి
గాంచుఁ గనుమూసి రాజులు గనెడుకలలు.

100

—ॐ ది లీ పు ని జ న న ము —

చ. నెల లట తొమ్మిదిం జనుడు నీరజలోచన తూర్పుదిక్కు క్రొ
న్నెల బలె, భూతలోదరి మఃశిం బలె, బ్రాగ్గిరికోన
సూర్యునిం - బలె, విరిదండ తావి బలె, బల్కు గభీరత
రార్థయోగముం - బలె, నలవేల్పుదీగె కుసుమంబు బలె
సుతుఁ గాంచె నొక్కరున్.

101

తే. కైటభారతియెద నున్నకౌస్తుభంబు
పోల్కి బురుటింటి కొకవంతపొల్పు దెల్పు
ప్రియకుమారకుమోముజాబిల్లి జూచి
పొదలె సుగుణాంబురాశి యాభూవిభుండు.

102

- వ. అప్పుడు: 103
- క. ఇలతేఁ డొసంగె ద్విజులకు
జలజాతమరందబిందు సందోహనిరా
కులజలవేణీగర్భిత
కలమేతురసాలవితతి గలగ్రామములన్. 104
- ఉ. అంత నరుంధతీవిభుఁ డహర్వృత్తిసన్ని భుఁ డేగుదెంచి భూ
కాంతునిఁ జూచి: “శంభువరగౌరవ మౌర, మరీచిమత్కులం
బింతట నిల్చె; నీవు కృతకృత్యుఁడ వైతి.” వటంచు నెమ్మదిన్
సంతస మంది చేసె నృజాతునకుం దగుజాతకర్తముల్. 105
- క. గగనసరస్వతి యప్పుడు:
“పాగ డొందు దిలీపుఁ డనఁగ భూతేశ్వర
ద్విగుణితతేజం డితఁ.” డని
జగ మెల్ల నెటుంగఁ బల్కె జలధరఘణితిన్. 106
- క. అవ్విబుధవరులు గురిసిరి
పువ్వులజడివాన తావి బుగులుకొనంగా
మవ్వంపుఁగమ్మదేనియ
తువ్వరతండమున కళులు తొకతొక లాడన్. 107
- వ. ఆనమయంబున: 108
- సీ. హంసీగరుత్కంపితాబ్జమధ్యంబున
వ్రాలుజక్కవరాచవలఁతి యనఁగ,
మందమయన్నటన్తంజువల్లులక్రేవఁ
జిగురుజొంపంబులోఁ జిలుక యనఁగ,
నడచుమాపటినంజనడుచక్కిఁ గళలఁ దీం
డించునూతనచంద్రరేఖ యనఁగ,

బహురత్నరోచులు వైఁ గ్రమ్మకలశాబ్ధి
తెరలలోఁ బవడంపుదీవె యనఁగ,

తే. నరుణచేలావకుంతలం బైనపల్ల
కీ వహింపంగ వేలుపుఁబూపుబోడు
లమరవల్లభునగరివా రరుగుదెంచి
రర్భకునిఁ జూడ రాజశుద్ధాంతమునకు. 109

ఉ. రాజకుమారుఁ జూచి సురరాజవధూమణి విద్రుమాంకుర
శ్రీజనకంబులై వెలయుచేతులప్రేళ్లఁ దవిల్చె దానవి
ద్యాజిత మైనదివ్యమణి దప్పక యొప్పున సేయుజూడ ది
గ్రాజివిరాజితచ్ఛవిధురంధరతత్కలితొర్తి కావళిన్. 110

ఉ. నీలపురావిరేక మణినిర్మిత మాపులిగోరు ముత్తైపుం
దాళి విడూరజాతములతాయెతు లుజ్జ్వలపుష్యరాగసం
కీలితకంకణంబులునుఁ గిల్కలపచ్చలనూపురంబు వ
జ్రాలు ఘటించుకాంచియు నొసంగిరి తక్కినవేల్పుటింతులున్.

వ. ఇవ్విధంబునః 112

క. కట్టంగ నిచ్చి సురపతి
పట్టమహాదేవి పల్కు భానుమతిని: “నీ
పట్టిం గనుఁగొంటిని; దొలు
పుట్టువుపుణ్యములు నేడె పో ఫలియించెన్. 113

ఉ. అంతతపంబు చేసి త్రిపురాంతకు సంతకవైరిఁ బార్వతీ
కాంతునిఁ గాంచుకాన్పు తగుకాన్పునకు న్నెల వయ్యె నీకు;
నీ-వంతుకు వాసికీ సవతు వత్తురె మెత్తురె నేడు గాక ము
న్నంతలు రాజు! లిం కినకులాధిపతుల్ సురలోక సంగ్రతుల్.

క. కన్నులు గలిగినఫల మీ

చిన్నం గనుఁగొంటి; “గంటి చేయనిచెలిమిఁ

మన్నింపు మిందు” నని యీ

యన్నం బోధింపుమీ, దయామయహృదయా! 115

చ. ప్రతినరపాలబాలికలు పాదసరోరుహసేవ నేయఁగా

సుతుఁడు శతాశ్వమేధములు శూరతమై నొనరించుచుండఁ

గాఁ- (బతి సకలోర్విభారమును బాహువున న్వహియించి

యుండఁగా-) ఊతినయిదోడవై కలిమిచేడియతో మనుచుం

డు నెచ్చెల్లీ!” 116

క. అనవుడు వినయావనతం

బునుఁ గుచభరనతము నైనపూర్వాంగముతో

జనవల్లభవల్లభ: “యో

వనితాజనతామతల్లి, వల దీమాటల్. 117

ఉ. మానియమంబు మాతపము మాయుపచారము నెంత? భక్త

ర- మౌనిరతుండు శంకరుఁ డకారణబాంధవుఁ డిచ్చెఁ గాక

మా- కీనిసువుఁ! దిగీశశరదిందుముఖిజనవంద్యమాన, యీ

సూనుఁడు మీజయంతుఁడును జోడు సుమీ భవదీయ

రక్షకున్. 118

తే. “సురకిరీటాగ్రమణికాంతిచుంబితాంఘ్రి

పంకజం డైనజంభారిపద్మనయన

యింటి కేతెంచె.” ననుకీర్తి యిదియ మాకుఁ

జాలు; మావంటిపుణ్య లీజగతిఁ గలరె!” 119

వ. అని సగౌరవంబును సప్రమోదంబును సగంభీరాధంబునుం

గాఁ బలికి పురందరనితంబినీతిలకంబు నుచితపూజావిశేషం

బులం బరితోషంబు నొందఁ జేసి నాకంబునకుం బనిచెఁ;
దదనంతరంబః 120

తే. ప్రతిపదిందుండు నవనవోదితలఁ గళలఁ
దేజ మొందినయోజ నారాజసూతి
దాదు లొనరించునుపచార భేదగతుల
నతులని స్తంద్రరుచిసాంద్రుఁ డగుచుఁ బొదలె. 121

❧ దీక్షిపునిబాల్యము ❧

మ. జలకంబుం దగఁ గూర్చి నెన్నుదుట రత్నాకాంక్షఁ బాదాం
గుళీ- స్థలమృతాన్న తిలకంబు దీర్చి రుచులం దట్టాడువజ్రం
పుటు-య్యలపైఁ బొత్తుల నుంచి “యోకుధరకన్యాధీశ ది
వ్యాంశపే- శలమూర్తి నిదురింపవే!” యను సుతుం జంద్రా
స్య జోకొట్టుచున్. 122

వ. అక్కుమారుండు క్రమక్రమంబునః 123

క. తవి డాడ నేర్చెఁ; జెవులకు
జవులుగఁ బలుకంగ నేర్చెఁ; జరణాభరణా
రవములు గలుగలుగల్గన
లివలివ నడు గిడఁగ నేర్చె లీలాగతులన్. 124

క. చక్కెరలో, నిండువెన్నెల
యుక్కెరలో, యమృతధారలో- యివి యనఁగాఁ
జొక్కించు; నెంచఁ దరమా
యక్కొమరునితోక్కుఁబల్కు లతిమధురంబుల్! 125

సీ. అర్జునచ్చవి యశం బలరఁ గల్గెకృష్టి
దర్పించి తెచ్చు వేదండసమితిఁ,

దగఁ జైత్రమహిమ యుద్ధతేనరావలం
 బనలీలఁ గొనివచ్చుఁ గినిసి హరుల,
 భువనాధికఖ్యాతి వివిధప్రవాళాగ్ర
 ధృతి నీడ్చి యలయించు ద్విజకులంబు,
 రాజతేజమున విబ్రజిపక్షాసక్తఁ
 దెరలించి కదలించు శరభచయము

తే. బోడికలఁ గూడి వై శవక్రీడఁ దగిలి
 ధరణిధవనందనుండు కాంతారఘోర
 శైలభీకరగహ్వరస్థలులు సొచ్చి
 వాలుమగఁటిమి నాభేటకేలి కేఁగి.

126

క. తిండాడువై రివీరులఁ
 జెండాడుట యేమి దొడ్డు? చెం డాడుగతికొ
 గొండపయిఁ గొండ గూలఁగఁ
 గొండికపాయమున నీటుకోల స్తీటున్.

127

సీ. కాకపక్షచ్ఛాయఁ గబళించునున్నచ్చ
 సవరణ బర్హిపింఛంబు గాఁగ,
 నరవిందహితుఁ బోలుకురువిందములతాళి
 యభినవం బైనకొస్తుభము గాఁగ,
 గటి నున్న లేతఁచెంగావిదుప్పటము దు
 ప్పటి మించుహొన్నాణిపట్టు గాఁగ,
 నురమునఁ గీలించుమరకతమాణిక్య
 హారవల్లరి వైజయంతి గాఁగ,

తే. భూమిభూమినివై నిండుఁ బ్రేమ మనసు
 నెనయఁ బాయక విహరించుననువు దలఁచి

యవతరించిన కృష్ణుడో యనగ బాల
కేలి వర్తించు నమ్మహిపాలసుతుడు.

123

వ. అంతః

129

—ॐ దిలీపునియావనము ॐ—

క. పొదవినయొట చించుక పైఁ
బొదలినమరు యనగరో యనగా
మొదలిటికొండిక ప్రాయము
వదలిచి జవ్వనము రాచవానిం జేరెన్.

130

మ. తనుకల్పద్రుమకోరకోదయము కాంతావీక్షణబోధ్యత్సనూ
తననానావిధవిభ్రమద్విరదగంధప్రాధిహృద్భూభుజా
ధనురారోపితగంధితేతరవిచిత్రకూరనారాచమ
య్యనవంశాధిపుఁ జెందె యావనభరం బెంతే విలాసం
బునన్.

131

నీ. తేటలో నీలంపువేటలో యిరులక
న్దాటలో యన గురుల్ మబ్బు గవినె;
తమ్ములో మరునిక్రొత్తమ్ములో సిరులనె
త్తమ్ములో యనగ నేత్రములు దనరె;
వాటమో హేమకవాటమో జయలక్ష్మి
కూటమో యన మించె మేటియురము;
చిందమో లావణ్యకందమో మోహనా
నందమో యన గ్రీవ నాణె మయ్యె;

తే. బలకుకప్రంపుబలుకులు పలుకు లయ్యె;
సొలపువలగాజుతూపులు చూపు లయ్యె;

గంధగజరాజగమనంబు గమన మయ్యె;
సరసయావనమహిమ రాజన్యనకును. 132

ప. అంత నొక్కనాఁ డయ్యింశుమంతుండు: 133

— అంశుమంతుడు దిలీపుని పట్టముఁ గట్టుకొన నొప్పించుట —

శా. ఈరీతిఁ నవయావనోదయముచే నిం పొందుతత్పుత్రునా
కారంబున్ నిజవార్ధకోద్ధతియుఁ జక్కం జూచుచున్ నిండు
గొ-లైవ్వి రప్పించి కుమారకుం బలుకు: “నన్నా నిన్నుఁ
గన్నాడ; నా-కేరాజుల్ సరి? యొక్కమాట వినుమీ;
యిట్టట్టు నాఁ బోకుమీ! 134

క. కడు ముదిసినాడ; నోపం
బుడమి భరింపంగ; రాజపుంగవులకు నీ
యెడ లోమఁ దగునె కలనం
బడుటయు యోగమున నచ్చు పడుటయుఁ దక్కన్. 135

క. కదలు రదనములు; పదములు
గుదివడు; జవనత్వ మింకు; గొదవడుఁ జూపుల్;
వదనంబు స్రుక్కుఁ జిక్కు;
ముదిమి సుమీ రోత యాస ముదియక యున్నన్. 136

శా. అర్ణోరాశిపరీతభూభువనచ క్రాభోగమున్ విక్రమో
దీర్ఘత్వద్భుజబాహుదండపదవిం దేజంబునన్ బూనుమా
కర్ణాకర్ణి నెటింగి శత్రునృపతుల్ గాఢాంధకారచ్ఛటా
కీర్ణస్వర్ణకుభృద్ధుహంతరములన్ ఖన్నాత్మలై డాఁగఁగన్.”

తే. అనుడు గుండె దిగాలన నధిపసుతుండు
తండ్రిఁ బెడఁబాయఁ జాలనితలఁచుకలిమి

రిచ్చ వడి వేడియూర్పులు పెచ్చు పెరుగఁ
గొండవలె నుండెఁ గదలక కొండచక్కన్. 138

వ. అక్కుమారుండు తండ్రి గనుంగొని కృతాంజలియై: 139

క. “గిరి పూనుమేటిభారము
కరి పూనం గలదె రాజకంఠీరవ! నీ
వరబాహుపరితమహీ
భర మే భరియింపఁ గలనె పసిబాలుండన్! 140

ఉ. నీభుజకల్పభూరుహమునీడ వసించెదఁ జల్లనై; ధరి
శ్రీభరణంబు నొల్ల; భవదీయపదాంబుజనేవయే మహా
ప్రాభవ మింద్రవైభవము భాగ్యసమృద్ధి యగణ్యపుణ్యశో
భాభృతి ముఖ్యసౌఖ్యములప్రాప్త నగున్ మఱి యున్న
వేటికిన్. 141

క. జనకుండు సుఖయై యుండఁగ
జనయి త్రియు జీవనంబు సకలము సరయన్
మనుచున్న పుత్రకుని యా
జననము సఫలంబు గాదె జననాథమణి!” 142

క. అని విన్నవించుతనయుం
దనకొఁగిటఁ జిక్క నొక్కి: “తనయా, వినయా
వనతాంగ, మీఱ నుచితమె
జనకునివాక్యక్రమంబు సత్పుత్రులకున్!” 143

వ. అనుటయు: 144

తే. తగిలి వెనువెంటఁ జను దెంచుతగరునకు ని
జాగ్రమున నున్న నూతికి నలికినట్లు

నెడఁబాయఁ జాలమిఁ దద్దురూప
చేక నెడఁబాయమునఁ దెరలి యతఁడు.

145

గ. ఎదు రాడక, కించిన్నత

చుచుం డగుటయు నృపాలవరుఁడు నిజాంత

భవమున కరిగె నిత్యా

భవ్యరయం బగుపదవిఁ దనయు నునుచునుసీషన్.

146

చ. ఇంతం బ్రొద్దు చాల వాలుటయు నరుంధతీకాంతుండు
మహీకాంతకుమారుకేలు గేలం గీలించి నిజనివాసంబునకుం
జని సాయంసుధ్యాదికృత్యంబులు నిర్వర్తించి యొక్క వివిక్త
స్థలంబున విధుకాంతశిలామంటపాభ్యంతరంబునం గూర్చుండి
యొక్కమూరసింహంబు నుచితపీఠాసీనుం గాఁ జేసి యి
ట్లనియె:

147

— వసిష్ఠుఁడు దీర్ఘున కుపదేశించినరాజనీతి —

క. “పరమర్థము లెఱుంగుచు నిజ

కరణేయము లొరుల నెఱుంగఁ గాఁ జేయక, మం

త్రరహస్యపరతఁ గార్యము

లరసినవిఘ్నఁ డేలు సాగరావృతధరణిన్.

148

క. విరితేనియ యభి గ్రోలిన

వెరవునఁ బ్రజ నొవ్వకుండ విభవముకొఱకై

యరి గొంచుఁ, బోర నెదిరిన

యరి నొంచినరాచవాది కబ్బు శుభంబుల్.

149

క. కరభూభృద్గణములచే

చెరయుచుఁ గువలయము మిగులఁ బ్రియ మందఁగ స

త్పరిచయము గలిగి మిహికా

కరుగతి మండలము నేలఁ గాఁ దగుఁ బలికిన్.

150

క. కోపింపక ప్రజ వెఱవదు;

కోపంబే పూనె నేనిఁ గ్రూరత్వ మగున్;

గోపప్రసాదములఁ దగు

రూపున నెఱపంగ వలయు రూఢవివేకా!

151

క. దశములు గూర్చుచు సుమనః

ఫలదుండై మూలబలము భాసిల ద్విజమం

డలమునకు నీడయై భూ

తలపతి మనవలయుఁ గల్పతరువును బోలెన్.

152

ఆ. పూని సామభేదదానదండము లనఁ

దగునుపాయవితతిఁ దఱి యెఱింగి

శత్రువరులయందు సమకూర్పుఁ దగుఁ గాని

సాహసంబు సేయఁ జనదు పతికి.

153

క. కొండంత కార్యగతికిం

బెండుపడక ధైర్యమహిమ బీరము వెరవున్

దండితనంబునుఁ గలభూ

మండలపతి జయముఁ గాంచు మనువంశనిధి!

154

క. జలజాసనలిఖితము బలె

ఫలకాలమునంద కానఁబడఁ జేయఁ దగున్

దలఁచినతలఁ పంతకుమును

వెలిపడకుండంగ మనుజవిభుఁ డోవత్సా!

155

క. 'శర' ణన్న వారిఁ గాచుట;

దురమున నెదిరించువారిఁ ద్రుంచుట; యివి పో

పరమమౌత్తగుణంబులు

కరుణయు బాహుబలంబు గణనకు నెక్కున్.

156.

క. కొండినిమాట నిజ మని

దండింపగఁ దగదు రాజు ధరణీజనులన్

నిండుమదిఁ గల్గనిజములు

రెండును సమబుద్ధి నేర్పరింపక మొదలన్.

157

క. ధన మిచ్చిన నీనీ; కడుఁ

జన వీ ననుచితము క్రూరచరితుల; కవనీ

జనులు తదాచరణంబున

మన నెడసిన భద్రదంబె మనుజేంద్రునకున్!

158.

క. కడు నమ్మినయాప్తులకుం

గడిభూము లొసంగి యవలిగడిరాజుల క

ట్టడఁ దెలిసి గూఢతరముగ

బడిబడి నుత్తరము లంపఁ బంపిడఁగఁ దగున్.

159

మ. ఉపధాసిద్ధుఁ ద్రివర్గశోభితు శుభోద్యోగిన్ నియోగిం

గృహ-విపులస్వాంతు నితాంతశాంతు స్వమనోవిశ్రాంతు న

శ్రాంతు జ్ఞానపరున్ దానగురున్ బ్రసిద్ధగుణసంతానున్

సమానున్ గళా-నిపుణున్ మంత్రిగఁ జేసి భూపతి గనున్

నిర్ణీతసౌఖ్యోన్నతిన్.

160

చ. కవులు బుధాగ్రగణ్యులును గాణలుఁ బాతకులున్ మహీ?

దివిజులు మంత్రులున్ హితులు ధీరులు శూరులు వైద్యు

లంగనా-నివహముఁ గొల్వఁ గొల్వగుచు నిండినవేడ్క

గభీరుడై మహీ-ధవుఁ డురురత్న సౌధమునఁ దా వసి

యించుట యొప్పు నెప్పుడున్.

161

ఉ. బ్రాహ్మణదేవభూములఁ గృపం బరికింపుచు నుల్లసద్బుజా
జిహ్వగవిక్రమక్రమవిశేషమునన్ మహియేలె నేని యే?
బ్రహ్మము దేవతానగరపద్మముఖీజనగీతనిర్జిత
బ్రహ్మవభూశరీరరుచిభాసియ శోవిభవంబు తేనికిన్. 162

ఉ. కోటలు మేటివప్రములుఁ గోటలుఁ గొండలు ధాన్యముల్
వడిక్-బోటరు లై నవీరభటపుంగవులుం గజముల్ రథంబు
లుక్-ఘోటకసంఘముల్ నిశితఘోషమునన్ శక్తేత్యంత్ర
సం-ఘాటముఁ గల్గ నాత్మకటకంబు మహిధవుఁ డేలఁగాఁ
దగున్. 163

క. శీతాంశుమాళివరమున
నాతండ్రి, జనన మొందినాడవు నీకున్
రీతులు నీతులుఁ గఱవఁగ
మాతరమా; వత్సలత్వమహిమ యిది సుమీ!" 164

చ. అనవుడు లేచి మ్రొక్కి వినయమ్ము భయమ్ముఁ బ్రియమ్ము
నెమ్మదిక్-బెనఁగొన: "నోమునీంద్ర, కృపపెంపున మీ రిటు
లాడ నేల! నేనన నొకవిత నయ్య! భవదంప్రిరజోలవ
లబ్ధి నద్భుతం -చి నకులసార్యభౌములు వహింతురు సర్వ
గుణోదయోన్నతిన్." 165

వ. అనినం బ్రమోదమేదురస్వాంతుండై మునివివస్వంతుండు:
"రేపు శుభముహూర్తంబు; పట్టాభిషేకశుభమహోదయం
బునఁ గృతార్థుండవయ్యెద." వని దీవించి యొక్కవివిక్త
స్థలంబునఁ గుశస్థండిలశయనంబున వసియించుటకు నాజ్ఞా
పించి పురశృంగారాది కర్తవ్యకల్పనానియోగంబునకు

నంశుమంతు నెచ్చరించి శుభదేవతాప్రార్థనాధీనమానసుం
డై యుండె నయ్యవనరంబున: 166

— పురాలంకరణక్రమము —

తే. 'నిలుచు సింహాసనంబున నేడు వాడి
తేజ మిగురింప నీరీతి రాజసూతి.'
యనుచు నెఱిగింప వచ్చెనో యనగఁ దూర్పు
ధరణిధరమునఁ గనువట్టె గిరణమాలి. 167

వ. అశ్వుడు: 168

మహాస్థగ్ర. కదలీస్తంభోరులక్ష్యం గనకముకురరంగత్క
పోలక్ సుగంధా-భ్యుదితోద్యధూపధూమాంబుదనిభ
చికురం బూర్ణకుంభ స్తనశ్రీ-మదమత్తేభేంద్రయానక్ మధు
రకుసుమదామచ్చటాహస్త ధాత్రీ-త్రిదశేంద్రుం డాదరిం
చెక్ బ్రయమునఁ బురనారీమణి న్నిండుచూడ్కిన్. 169

మ. మృగనాభిద్రవగోముఖాకలనచే మించుల్ పిసాళింప నిం
పగుముక్తామణిరంగవల్లికలచే సంభోజరాగచ్చటా
స్థగితావారణతోరణాంకములచే సర్వంబు శాసించువే
ల్పుగమిం గ్రొత్తగఁ గన్నతల్లికరణిం బొల్పొందె వీ డెంత
యున్. 170

సీ. ఎట నాలకించిన హిమశైలకన్యకా
కమనీయకల్యాణగానరవము;
లేచక్కి వినిన లీలాచలన్న ర్తకీ
చరణభూషణర్పుశర్పుశవిరావ;
మేవంకఁ జెవి దార్చెనా విప్రసందోహ
మోదకరాసాదవేదనాద;

మెచ్చోటఁ దెలిసిన హృద్యమాద్యద్వాద్య
గంభీరనిర్ఘోషకలకలంబు,

శే. లెచట నిలిచిన గాయక ప్రచురవిచల
దబలవీణాసముత్కర్ష హర్ష వేగ
కారిసముచితనిర్వాణగౌరవములు
సరసశృంగారరమఁ బొల్పుపురవరమున.

171

—ॐ దిలీపునిచట్టాభిషేకము ॑—

వ. అంత నయ్యంశుమంతుండు సమయోచితకృత్యంబు లాచ
రించి యంతఃపురంబున కరిగి భానుమతియుం దాను దిలీపకు
మాసునకు శుభస్నానపూర్వకంబుగా నలంకరణంబు నాచరిం
పించి పశుపతిదత్తం బగుపాశుపతంబు సమంత్రకంబుగా
నుపదేశించి గంధవహాదిశుభనిమిత్తంబులకుం బ్రమోదంబు
నొందుచు రజనీదిజ్ఞుఖంబులు ప్రతిపదించు నమందం బగు
పొడుపుగుబ్బలి నిడుచందంబునం బుండరిక చర్తాస్తరణ
విస్తృతంబగుభద్రపీఠంబున నాసీనుం జేసి;

172

శ. పట్టము గట్టిరి యాన్యపు
పట్టికి నెన్నుదుట భువనభరణశ్రీకీ
నెట్టన బ్రహ్మ యొసంగిన
పట్ట సుమీ యనుచు జగము ప్రణుతింపంగన్.

173

శ. స్పండిలపూజితమును రుచి
దండితశశిమండలంబు ధారాళసుధా
కాండము నగుశంఖము ముని
మండలవిభుఁ డెత్తి యిచ్చె మనుజేంద్రునకున్.

174

తే. అంశుమంతుండు నమ్మునియనుమతిం బ్రి
 యాసమేతంబు గాఁ దగునేన వెట్టి
 జలజజలధార కోటిరవలభి జాఱ
 హర్ష సంపద నభిషేక మాచరించి. 175

తే. శిఖరనిర్గతగంగాంబుసి క్షతుహిన
 కుధరమో యనఁ బొల్పునక్కొడుకుఁ జూచి
 తాము నారీతిఁ బొల్పుచందమున హర్ష
 తోయధారలఁ దొప్పఁగఁ దోఁగి రపుడు. 176

క. కులగురు వైనవసిష్ఠుఁడు
 జల మాన్యపుకేల నంది: “జలనిధివేలా
 వలయితమహి నేలుము నీ
 వలఘమతీ!” యనుచుఁ జేసె నభిషేకంబున్. 177

క. రా జొకరుఁడు రాజునకున్
 రాజితముగఁ దాల్చెఁ బాండురచ్చత్రంబున్
 ‘రా’ జితఁడె కాక యే నిక
 రాజనె?’ యని కొల్వ వచ్చురాజో యనఁగన్. 178

క. అనితరబందీకృతరిపు
 జనపాలవిశాలకీర్తి చంద్రిక లనఁగా
 మనుజేశ్వరు లిద్దఱు నృప
 తనయునకుం జామరములు దాల్చిరి ప్రీతిన్. 179

క. మేదురవిప్రజనాశీ
 ‘ర్వాదంబులఁ బుణ్యగానవాదముల మహా
 వాదిత్రనాదముల జయ
 నాదంబులఁ దగియె జగము నాదమయంబై. 180

వ. మఱియుం బ్రసిద్ధులును వయోవృద్ధులు సగురాజు లారాజు
నందనున కభిషేక మాచరించి; రంత నయ్యంశుమంతుండు
పౌరజానపద ప్రధానసామంతసమూహంబులం జూచి యి
ట్లనియె: 181

క. “ఇతఁ డధిపతి మీయిందఱి;
కితనిఁ ననుఁగాఁ దలంచి యీతనియాజ్ఞఁ
మితిమీఱఁ దగ దొకప్పుడు;
నితఁ డేకపురంబు వోలె నేలు ధరిత్రిన్.” 182

క. అని యానతిచ్చి తనయుం
గనుఁగొని “రవివంశజలధికౌస్తుభమణి వై
మనుమనుజనాథుకై వడి
మను.” మని దీవించి భానుమతియుం దానున్. 183

క. గోత్రగురునాథుననుమతి
ధాత్రీశుండు పురము వెడలి తప మొనరింపఁ
గోత్రవనభూమి కేఁగెన్;
మిత్రాన్వయనృపుల కిదియ మేర తలంపన్. 184

క. ఈలీల భూమిభారముఁ
దాలించి నరపాలసుతుండు ధరణీజనులఁ
లాలించి కొలువు నాటికిఁ
జాలించె విభూషణములు ఝళఝళ లెసగన్. 185

ఉ. సింగపుగద్దె డిగ్గి మణిచిత్రకిరీటతటీవిలోలహ
స్తాంగుళిపల్లవంబుగ నిజాగ్రమునం గనుపట్టురాచవా
రిం గనుసన్నఁ బోఁబనిచి ప్రీతి నమాత్యునిచేయి యూఁడిపా
దాంగదరావముల్ బెరయ నంతిపురంబున కేఁగి యచ్చటన్.

ఆ. భవనదేవతాసపర్యాదికము లైన
యుచితవిధు లొనర్చె బ్రచురహర్ష
పూర్ణహృదయుఁ డతఁడు నిర్ణీతతేజోవి
లాసజ్యంభజైకభాసి యగుచు. 187

క. చన్నవిసి పిదుకు మొదవులు;
చెన్నలరుం బుడమిఁబైరు; చిల్లరనేతల్
సున్న; నెల మూడువానలుఁ
బన్ని కురియు; జగతి కతఁడు పతి యగుట నృపా. 188

తే. జరత రాజేంద్ర భుజదండసంగమంబు
మాని భూకాంత యారాకుమారుమూపు
రూపుగాఁ జెందె సాయంసరోజవసలిఁ
దెగడి కల్వకు నేతెంచుతేటి వోలె. 189

వ. అయ్యవసరంబున: 190

క. ఏనుఁగుల హరులఁ దేరుల
మానవతీమణుల మణుల మానవనాథుల్
కానుకలు దెచ్చి కాంతురు
భానుమతీపుత్రు గుణవిభాసిచరిత్రున్. 191

శా. ధాటీసంభ్రమలీలమైఁ గొనియె నాథాత్రీశుఁ డుద్యద్గతిఁ
లాటీకుంతలమార్గకుంకుమరజోలావణ్యసంపత్తిఁ గ
ర్నాటీసంతతవీటికారసపరిన్యస్తాథరారుణ్యముఁ
భోటీసింధురనైకపాటలదృగంభోజప్రభాజాలమున్. 192

ఉ. వేడుక దానకేలిఁ బదివేలవిధముల నుబ్బి యాడుఁ బై
నూడదు పోచపొందు నెదు రొడ్డినవాహినివెన్నుఁదాచు,
మున్నాడువివాద మైనఁ దగ యత్నము ముష్టి నె సంఘ

తించు బో-బాడబమూర్తి యాధరణిపాలునిఖడ్గము సార్థ
కాకృతిన్. 193

చ. గురుతరశక్తి దివ్యలకుఁ గోణపకోటికి యుద్ధ మైనచో
బిరుదము బీరముఁ బెరయఁబిల్వనివేరట మేఁగి యచ్చటఁ
సురరిపులఁ వధించి నృపసూర్యుఁడు నైకొను నాకభామినీ
తరళదృగంత కాంతిసముదంచితశోభనదీపసంహతిన్. 194

క. ధర్మయశస్సంపాదన
కర్తృత్వ డవ్విభుఁడు యాచకస్నిగ్ధుఁ డటే!
ధర్మస్పృహఁ డట, మార్గణ
శర్మస్పృహఁ డగుట కేల సందేహింపన్? 195

ఉ. కర్బురకంధరప్రతిమగాఢపరాక్రముఁ డవ్విభుం డనిఁ
దోర్బలసంపదంకురము దున్నిన లక్షలు కోటు లర్బుద
నృర్బుదఖర్వసంఖ్యలు మహాధనరాసులు దెచ్చి యిత్తు రా
బర్బరచోళగౌళకురుబాహ్లికసింధుముఖక్షమాధిపుల్. 196

ఉ. హాళి నృపాలమాళికర మాసురనేనలఁ గన్నచో ధను
ర్యాలతికావలంబమున సాగి శ్రవోంత మొకింత చేరునాఁ
డే లలితాజిమందిర జయేందిర: “మామక కర్ణకుండల
శ్రీలు ధ్రువంబు లయ్యె.” నని చింతయు వంతయు మాను
మానుగన్. 197

సీ. ‘చీకిలించినకంటిసెగ చీల్చుకొని యెడ
వెడలెనో!’ యని కేలఁ దడవు మృడుఁడు;
‘మూల డాఁగినయార్యకీలి యెంతయునల్లు
కొనె నొకొ!’ యని వెఱఁగొనుఁ బయోధి;

‘కఠినదంష్ట్రాటంకగరళాగ్ని వెలుపలఁ
 బ్రబ్బెనో!’ యని చూచుచు బాచుతేడు,
 ‘విలయాఢ్యసంభృతోజ్వలనిజప్రభలు వై
 కొదవెనో!’ యని చింత నొందు నినుడు,

తే. నాదిలీపకుమారకుఁ డవనిభార
 భరణపరిణతుఁ డై దిశాధరణిపతుల
 యతులభవనాటవుల నేర్పునసమతేజ
 మఖిలజగదేకమండలం బాక్రమింప. 198

క. ప్రియమున సుదర్శనుం డను
 భయవిరహితబాహుశౌర్యపారీణుఁడు ధీ
 నయశాలి రాచవానికి
 జయమునకు నయంబు వోలె సచివుం డయ్యెన్.” 199

క. అని యిట్లు రామచంద్రున
 కిసకులకలశాభివార్షకృతచంద్రునకున్
 మునినాథుఁ డయ్యగస్త్వయ్యెడు
 వినిపించె గభీరధీరవిశదప్రాణిన్. 200

శా. శ్రీవత్సాంకసమానభోగ, నృపలక్ష్మీలక్ష్మనాభాగ, వి
 ద్యావైదుష్యసరోజగేహ, ధనదానాంచత్పయోవాహ, బా
 హువిశ్రాంతధరావిశేష, గుణరమ్యప్రాభవోన్మేష, తే
 జోవిభ్రాజితరూప, సంగరజయాస్తోకప్రతాపాహ్లాదా. 201

క. శ్రీపులిజాలశుభాన్వయ
 దీపక, బుధకల్పభూజ, దినకరతేజా,
 శ్రీపతిశీలీముఖాంఘ్రి
 స్థాపితనిజహృదయ, సుజనసంఘాతదయా. 202

మత్తకోకిల. కుంత ప్రతిపక్ష, సీతనిగుంభ, సంభృతశౌర్య వై
 కుంత మాహృదయేశ, నిర్జితకోప, ధన్యచరిత్ర, శ్రీ
 కంతకంతహలాహలోద్భవకాంతిజిన్నవకీర్తి, సో
 త్కంతమానస, మానసోద్భవకమ్రదేహవిరాజితా! 203

గద్యము. ఇది శ్రీమత్తెనాలిరామేశ్వరశాస్త్రతత్వపాకటాక్ష
 లక్షితకవితాభిరామ రామయపండితకుమార సహజశైవా
 చారసంపన్న ధీమదన్నయనామధేయప్రణీతంబైననుదక్షిణా
 పరిణయం బనుశృంగారకావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ

సు ద క్షి ణా ప రిణ య ము

తృతీయాశ్వాసము

మహితవిహితవైభవ

ధామ, సుధీగణ్యపుణ్యదాక్షిణ్యగుణా

రామ రణరంగజయరఘు

రామా, పులకాలధామ, రామయసోమా.

1

తే. అవధరింపు మగ స్త్యసంయమివరుండు

పలుకుగ ప్రంపువలి మీఱఁ బలుకు నిట్టు

“లవలికథ దెల్పు.” మనురాఘవాధినాథుఁ

గాంచి రదనాంశుచంద్రికల్ కడలుకొనఁగ.

2

వ. ఇవ్విధంబున సకలదిగంతమహీకాంతపరంపరావిజయసంపా

దితసమ స్తసంపత్సముదాయ నాయకత్వాధరీకృతనిలింపనాయ

కుం దై సుధావిధాధవశమూర్తికీర్తిదాంపత్యవైభవోల్లాసి

యై చతుస్సముద్రముద్రిత వసుంధరాధౌరంధర్యంబున

శౌర్యం బవార్యంబుగాఁ బరిపాలించుచు నొక్కనాఁడా

న్యపాలుండు కామినీకరకలితచామికరదండచమరవాలవా

తూలకించిదాన ర్తితకుంతలుండగుచుం గంఠీరవాసనాసీనుం

డై కొలువుండునయ్యవసరంబున.

3

— ఇంద్రుడు దిలీపునికడ కేతెంచుట —

ఉ. వాడినమోముతోడఁ గయివ్రాలినచూపులతోడ దీనతం
గూడినపల్కుతోడ నెఱిగి గూడనిగందపుఁబూతతోడఁ గీ
లూడినయందెతోడ బిగియూడిన తాలిమితోడ వచ్చెఁ గ
గ్గాడియుఁ బోలెఁ గామగవి గాఁడిఁగలయ్య నృపాలువీటికిన్.

క. వచ్చి పురగోపురస్థలి

చొచ్చుటయును జనులు చూచి: “సురనాథుఁ డయో,
వెచ్చనియూర్పులతోఁ గడు

నొచ్చి యరుగుదెంచె నిర్ధనుండో యనఁగన్.

5.

ఉ. అక్కట, నూతనక్షతనవా స్రభరంబులు కన్నుదమ్ములకై
గుక్కెడు తేటనీటిసెలకుఁ పరకుంకుమరాగయోగము
న్నెక్కినఁ జేయ నంఘ్రిపయి నించినచూపులు దేల మిక్కిలిం
జిక్కినమేను ధాతుర్పురసి క్తసురాద్రికి మాద్రయై తగన్. 6.

సీ. విరావతగజంబు నారోహణము చేయ

నొల్లనిమాండ్యంబు పెల్లు మీఱ,
నుచ్చైశ్చ్రవనైస్సంధవోత్తమారూఢుఁడై
విహృతి సల్పనిమనోవేగ మడరఁ,
జారుచామికరస్యందనాధ్యాసీయై
పరగనిచిత్తవిభ్రమ మెలర్ప,
నాలోలమణిమయాందోళి కాసీనుఁడై
తిరుగనివక్రవైఖరి యెసంగ,

తే. నసమసం గ్రామపరిభూతుఁడైనజాడ
ధరణిఁ గా లూతఁ గొననితత్తటముతోడ

ఉ. “నిక్కము, వైరి వీరె.” నని నెమ్మది నేమటి పోవ నంతలో
గ్రక్కున నల్కమై మరలి గంధగజంబులఁ గూల్చి తేరులం
జెక్కలు వాపి వాహములఁ జించి బదాతుల నొంచి మించె నే
దిక్కులఁ బిక్కిటిల్లుభుజతేజ మెలర్ప సురారి ధీరుఁ డై. 19

శా. భేరిభాంకృతు లుల్లసిల్ల దివిషద్బృందం బమంద్రతా
పారూఢస్థితి మై నెదిర్చిన రణం బనోన్యనృతస్త్రాస్త్రధా
రాశ్చిస్థితాంబరం బరుణనీరస్వైరసంసిక్తిది
గ్వారం బాయుధఘట్టనప్రభవభాస్వద్వహ్ని యై పర్వగన్.

సీ. దానదీక్షాధురంధరతాన్వితము లయ్యున్
విబుధమార్గణకోటిసాబగు దూల్చి,
యచలిత శ్రుతిసమీపచరంబు లయ్యున్
విబుధధర్మప్రాధి వీడఁ దట్టి,
యసమాననిత్యజైత్యాసక్తిఁ దగిలియు
విబుధహృద్వీధికి వేఁడి చూపి,
సంతతసన్తానసంచరిస్తువు లయ్యున్
విబుధగుణశ్రేణి విరియఁజేసి,

తే. విబుధవాహిని సం గ్రామవిహృతిఁ గలచి
గార వెట్టె సురాహితోదారఘోర
రూపభుజలగ్న భీషణాటోపచాప
దండనిర్ముక్త కాండ వేదండకులము.

21

ఉ. ‘ఇ త్తటిఁ గాక బాహుబల మెన్నటికిన్సిరా!’ యంచు నేను గ్రా
న్నైత్తురుగంట్లతోడిరథినీవదులం బురికొల్పుకొంచుఁ జే
పైత్తనితాల్కికల్కి రథ మెక్కి సురారి నెదిర్చి మద్భుజో
దాత్తధనుర్విముక్తశరధారలఁ జీరితిఁ దచ్చరీరమున్. 22

ఉ. వాడు మహాగ్రరేఖ నెఱవాఁడి లయానలకీలలీల బల్
వేడిమి చల్లుభల్లు మతివేగముతో నరిజోసి యెసె నక
గాఁడ సుర స్తూగ్రమున నైరికనిర్హర ధారతీరునక
నేడును బోనివేదన జనింపఁగ నెత్తురు నిండ జాఱఁగన్.

క. కినుక పొరింబొరి వెలయఁగఁ

గనుదమ్ములఁ గెంపు నింపు గడలుకొనఁగఁ ద

ద్ధనువునఁ దనువున హనువునఁ

జొనిపితి మెఱుంగంపవాన సురలు నుతింపన్.

24

ఉ. అంతటఁ బోక వీడ నమరాహితుచేతిశరాసనంబు నిం
తంతలు చేసినం గినిసి యించుక నవ్వి కరప్రయుక్తచా
పాంతరము క్తభీషణతరాశుగదారల ముంచె నన్ను వి
క్రాంతి దలిర్ప మేరుగిరిఁ గప్పుఘనాఘనలీలఁ గ్రాలుచున్. 25

క. సురవిమతనిశితబాణాం

తరితశరీరుండ నై నననుఁ గానక ని

ర్జరతతి: “నిర్జరపతి, యెం

దరిగితి; వెఱిఁగింపు.” మనియె హాహాభవనులన్.

26

శా. ఆలో నవ్విబుధారి మీఱి తనతే రస్తద్రథాగ్రక్షీతిం

గ్రాలక సారథి దోలినక రథము చెక్కల్ నేసి విల్ ద్రుంచి వా

హాలిం గూలిచి సూతు నొంచి నను డాయక వచ్చినం

జెచ్చెరక-గిలల్ గ్రమ్మఁగఁ ద్రిప్పి వైచితి సురల్ గేడింప

నివ్వజ్రమున్.

27

ప. ఇదియును బ్రళయకాలపవమానప్రేరితపవనసఖిఖాసఖంబు
లగుక్రొమ్మించులు నంచలమ్ముల ముంచుకొన నఖండ బ్రహ్మాండ
భాండోదరాసాదంబు లగునాదంబులు విలయకాలతాండవ

ప్రచండచండీశకర ప్రహతథక్కాఢాత్కారధిక్కరణకేవీ
కరాళంబు లై నిగుడ నిగిడి నిశ్శృంకం గొంకక జంకించుతద్దాన
వాధీశ్వరుహంకరణంబునం బొంకంబు నెడి వడిఁ దిరిగి
తిరిగినం బెరిగినభయంబున నాకంబునకుం బోవఁ జేవ లేక
నీకడకుం జను దెంచితి.” నని వెండియు: 28

సీ. “పావక ప్రముఖదిక్పాలకు లే మైరో?
గంధర్వముఖ్యు లెక్కడ నడఁగిరో!
చారణాధీశు లేతీరున డాఁగిరో!
గుహ్యకస్వాము లేకొదవ గనిరో!
సిద్ధవరేణ్యు లేచిడిముడిఁ జెందిరో!
కిన్నరవర్యు లేక్రియ నలఁగిరో!
యశోధినాథు లేయలజడిపా లైరో!
సాధ్యప్రవీరు లెచ్చట నొదిఁగిరో!

తే. యేవిధంబున నున్నాఁడో యిభవిభుండు!
జడిసి యేమయ్యెనొక్కొ యుచ్చైశ్శ్రవంబు!
స్యందనముఁ దాను మాతలి యెం దరిగెనో!
తాఁడు తలఁపక వచ్చితి ధరణినాథ! 29

ఉ. ఇంతకు మున్నె చూఱ గొనఁడే యమరావతి రత్నచూడుఁ!
డె-తెంతలు పుట్టునో యకట, యంతిపురంబున! నింక నేల
వి-క్రాంతిఁ దొఱంగి సంగరధురావిధురాకృతి వచ్చుపందకుం
గాంతలతోడిచింత మహి కాంతశిఖామణి” యంచుఁ బల్కి-
నన్. 30

❖ రక్షచూడదనుజునిపై చిలీపుని దండయాత్రా సన్నాహము. ❖

ఉ. భానుమతీకుమారకుండు పల్కు మహేంద్రుని జూచి చేవ,
యె-వ్యానికి గెల్పు నోటమియు వచ్చు నొకానొక వేళ; దీనికై
దీనత యింత యేటికి? మదీయభుజాగ్రధనుర్విముక్తనా
నానిశితాస్త్రపాతముల నాకుల నే నవలీలఁ గాచెదన్. 31

వ. అని సమరసముత్సాహదోహలం బగుసంరంభంబున విజృం
భించి కుంభినీధరగభీర వేదిప్రధానపరజనసామంతజనంబు
నిరీక్షించి సహస్రాక్షునగరరక్షాదీక్షకు నాయితంబగుం
డనుటయు నప్పుడు. 32

మ. హరిసంఘానయనాకులాశ్వికము నానానేకపారోహణో
త్తరళాఢోరణయూధకంబు రథజాతవ్యగ్రసంపాతివీ
రరథిశ్రేష్ఠము సంగరోత్సవపరిభ్రామ్య స్తహాయోధ మై
పురి ఘూర్ణిల్లె విధూదయో న్ముఖసుధాంభోరాశిసంరంభమై.

నీ. శబ్దాంతరంబు లేశం భైన వినరాక
శేషాహికనుచూపు చెవుడు పడఁగ,
గులమహీధరగుహాస్థలవసత్పూర్వవై
రులు సకుటుంబులై కలఁగఁ బడఁగ,
జంతుపూరితసారసభవాండఘటి జంతు
ఫలఫలాకృతి నదె పగిలె ననఁగ,
బెనుబీట లెత్తి కాననసరిత్పంక్తితోఁ
గూర్చుంబుపైఁ బృథ్వి గొండ్లికొనఁగ,

తే. సకలజగదేకభీక రాశ్చర్యధుర్య
మగుసముద్ధతి మ్రోసె బ్రయాణభేరి

యవనినాథుహజారంబునందు వజ్ర
జెందమున వంత యొకకొంత డిందుపడంగ.

34

— { మాతలి యేతెంచి జయంతుని చేనయిన రత్న చూడుని } —
పరాజయమును నిందునకుఁ దెలుపుట.

మ. 'అదె యైరావతకుంభి; యల్లదె మహేంద్రాశ్వంబు; నానా
ప్రభా-స్పదమై మాతలి దెచ్చుతే రదె; నభస్సంచారిసేనా
రవం-బదె;' యంచుం దల లెత్తి చూడఁ బురివా రవ్వేళ
నేతెంచెద త్త్రిదశాధీశ్వరు సర్వసంపదలు ధాత్రీనాథుమోసా
లకున్.

35

మ. కని దౌవారికు లొండొరుం గడచి వేగం బేగి భూపాలనం
దను నీక్షించి యెటుంగఁ బల్కుటయు నానావస్తుజాతంబు
దాఁదనియ న్నావికి నిచ్చి మాతలిసమేతం బైనయమ్మాఁకఁ
దోడ్కొని రాఁ బంచి యుదంచితోత్సుకతమై గోత్రారిఁ
గన్పించినన్.

36

వ. జంభారియు దృగంభోజంబుల నుజ్జృంభించునంభోభరంబు
తెప్పల నప్పళించుచు మాతలిం దప్పక చూచుటయు
నతండు సాష్టాంగంబు గాఁ బ్రణామం బొచరించి కరంబులు
శిరంబునం గీలించి యిట్లనియె.

37

సీ “దేవ, మీ రిట యేగుదెంచినపిమ్మట
సమరారి సమరాధికాగ్రహమున
నవధిధరాధర ప్రాంతసంక్రాంతిదు
ద్దాంతనిరంతరధ్యాంతఘటల
యనువున దైత్యవాహినులు స్వర్గపురంబు
కోట డగ్గఱి నిరాఘాటలీలఁ

దమకించి నడచప్పురములు బల్ బ్రద్దప
రులుఁ బిరంగులు నిచ్చెనలును మొదలు

తే. వలయుసాధనములతోడఁ గలయ బెరసి
దిక్కు లగలంగ నార్పుచుఁ దెగువ చూపఁ
జండసారంభగంభీరసమరరేఖ
లగ్గ వట్టించెఁ బరివారు బెగ్గిలంగ.

38

ప. అంతఁ జెంత వీక్షించి నగరరక్షకు లపరిక్షితంబు లగుదర్పం
బుల సర్పంబులుం బోలె రోజుచుఁ బొజులు గట్టి యాఘ
వరి కట్టం గిట్టి తొట్టినకోపంబునఁ జూపంబులు వంచి యచం
లనకాంచనపుంఖరింఖత్ ప్రభాభాసితంబై నభంబు విద్యోతన
కరోపలాలితం బగునీలసరోరుహంబుడంబు వహింప మెఱు
గులు కడలచెఱుగులం గ్రమ్మ నమ్ములు గుప్పించి నొప్పిం
చియు సమగ్రాగ్రవిపాతితవియ త్తలంబు లగుకొత్తలంబుల
నెక్కి నిక్కి కనకశిఖరిశిఖరోపరిభాగసంగంబు లగుసింగంబుల
భంగి సంగంబు లభంగసంగరోత్సాహంబునం బొంగ వసుల
నిసుల నీక పొడిచియు, నహితహృదయవంచనంబుల నుదం
చనంబు లగుదంచనంబుల బెండ్లవలెం దేల గుండ్లు నిగు
డించియుఁ, గాలు గేలు చెక్కు ముక్కు కన్ను పెన్ను
ప్రక్క పిక్క తోడ మెడ వ్రేళ్లు జోళ్లు నలియ రాళ్లు
డులిపియుఁ, గ్రొవ్వున రువ్వనువ్రోత నభోవలయంబు
నుఱ్ఱుఁత లూచ నాచ రానికడిమి చెల్ల నొడిసెళ్ల
వ్రేసియుం బరాక్రమించి యాక్రమించిన నిజనైన్యంబులు
దైనన్యంబునొంది యొక్కింత దిరిగినం బెరిగినవీరోద్రేకంబున
నద్దానవసింహంబు సింహనాదవిదళిత రోదోంతరాళంబుగం

గరాళంబగుతేజి ను త్రేజితసాహసంబున నెక్కి వెంబడిం
గట్టాయితంబై హయధట్టంబు నడవం గడవరానితమకంబున
వెఱవకువెఱవకుం డనుచు నేసినయమ్మకైవడి వడి మీఱి
కోటకవాటమ్ములు పెటాలునం దాఁకిన సముద్రంపుఁదెరల
తెఱంగున మరలం బురికొని దనుజునైన్యంబులు నభోలక్షి
చరణనూపురస్థాపితపురందరనీలకందశంబుల చందంబునం
గ్రంధుగాఁ బ్రాకారంబు ప్రాకినం 'గోట పోయెఁ బోయె,'
నను నెలుంగులు నింగిముట్టై, నట్టియెడ. 39

ఉ. రెక్కలతోడి మేరుగిరిరేఖ మెఱుంగులు గ్రమ్ముజాళువా
పక్కెరతేజి నెక్కి యిరుపక్కియలన్ హయకోటి గొల్వఁగా
గ్రక్కునఁ గోట వెల్వడి యఖండితకీర్తి జయంతుఁ డుక్కు
నన్-రక్కసిమూఁతలం గదిసి రాద్రమ యాకృతి దాల్చు
నాకృతిన్. 40

ఉ. సింగిణివిల్లు వంచి మణిచిత్రితకాంచనపుంఖదీధితుల్-నింగి
జెలంగ 'రిం' గనువినిర్భరరావము లుల్లసిల్ల నే-సెం గుటి
లాసురప్రతతిచెక్కులు ముక్కులు డొక్క లక్కుల-గ్రాంగ
ములు న్నలంగఁ బ్రశయార్కమహోమహితాస్త్రసంహతిన్.

వ. అప్పుడు: 42

క. తిరిగినతననైన్యంబులఁ
బురికొల్పుచు దైత్యవిభుఁడు భూరిరయమునన్
సురవల్లభ, నీతనయాని
హరి కడ్డము వచ్చి నిల్చె హరిదోశ్శక్తిన్. 43

క. కరకీలితమణికంకణ
కిరణస్ఫురణాధగద్గతిభీషణతో

మర మొకటి మనజయంతుని

యురమునఁ గీలించె గవచ ముచ్చి చనంగన్. 44

ఉ. వెన్నున నంటు తత్ ప్రభుని శరణే దనఁ దాటి దాటి సు
ష్టిన్నిశితాస్త్రధార విజయేంద్ర కంచు సురల్ శుభంప విం
ట న్నిగిడించి యొక్కవికటప్రదరం బెదటొమ్ము గాఁడ నే
నె న్నెఱవీడ మూఁక వెఱఁ జెందఁబురందర వైత్యనాథునిన్.

క. అదియు నెద చించి వెడలినఁ

ద్రిదశారి యొకింత సోలి తెలివి గనునెడన్

గదిసినసేనలఁ గొన్నిటిఁ

జదిమె జయంతుండు పసిడిశింజని మ్రోయన్. 45

ఉ. అంత నొకింత దేటి యమరారి బలారి, భవత్కుమారు దు
ద్ధాంతపరాక్రమక్రమధురంధరకీర్తివిహారు జేరి యి
తంతలు గాఁగ విల్ దునియ నేసిన రేసినచిత్తవృత్తిఁ జా
పాంతరశోభితుం డగుచు నాజయశాలి సురారి మెచ్చంగన్.

క. అరిఁ గూర్చి మారుతాస్త్రం

బరిఁ గూర్చి యుదగ్రరేఖ నడరించిన నా

శర మసురు నసురసేనా

పరివృతముగఁ దృణలవంబుపగిదిం దూల్యైన్. 46

వ. ఇవ్విధంబున రివృణం గ్రొ వ్వడంగి పఱచునవ్వెడంగు నిజ
మందరం బగు మందరంబునకుం జనకకనకగర్భునింగూర్చి తపం
బాచరించి త్రిలోకంబుల కసాధ్యుండ నయ్యెద నని సాధ్య
గంధర్వబంధురం బగుజలధరాశ్రయంబునకుం దపం బాచ
రింపం జనియె నని మనవేగులవారివలన వింటి; నటకుమున్న
జయంతుండు చారణకీర్తనంబులును వారణగామినీనర్త

నంబులునుం గిన్నరగానంబులునుం బన్నగీఘణామణికల్పిత
 నీరాజనవితానంబులును గానిపింప నాకంబుఁ బ్రవేశించి
 చెదరి కూడిననన్ను మాణిభద్రునిం గర్జికాకేతునిం బిలిచిః
 'యరదంబు నై రావతంబు నశ్వరాజంబును నిటకుం గొనిపా'
 వ్వుని వనిచినం బనివంటి నిది తద్వృత్తంతంబు." 49

ఉ. నా విని సంతసిల్లి నరనాథుఁడు వజ్రమొగంబు చూచి: "విం
 టే విబుధేంద్ర, నీకొడుకు లేవయుఁ జేవయుఁ; లోకభీకరుం
 డౌవిబుధారిఁ బోఁ దఱిమి నాకము లోకముఁ గాచె; నింక నే
 లా వెడచింత?" లంచు నిజహారము మాతలి కిచ్చి
 మెచ్చుచున్. 50

తే. "నూత్నహాలాహలం బై నరత్నచూడుఁ
 డెవ్వఁ? డమ్రేటితలిదండ్రు లెవ్వ? రెఱుంగు
 దేని నెఱింగింపు." మనుడు మహేంద్రసూతుఁ
 "డధిప, వివరింతు." ననుచు నిట్లనియెఁబటికి. 51

— రత్నచూడదనుజుని కథ —

క. "భూపాలకులనభోమణి,
 తాపనమణి నారదుండు దైత్యునిజనన
 వ్యాపార మెఱింగించె ద
 యాపరుఁ డొకనాఁడు నాకు; నది యెఱింగింతున్. 52

క. వనధరవిద్యున్నాలిక
 లనుజంపతులకుఁ దనూజుఁ డసమానయశో
 ఖని యొకఁడు గంధగజుఁ డనఁ
 జనువిద్యాధరుండు గలఁడు జగతీనాథా. 53

శా. ఆవిద్యాధరసార్వభౌముఁ డొకనాఁ డంగం బనంగోదిత
 శ్రీవిద్యోతితనూత్నయావనమునం జెల్వంబు రెట్టింప గ
 రావ్వేశంబునఁ గామినీజనసహాయ ప్రీతుఁడై మేచక
 గ్రీవక్షోణిధరాధరంబునకు నేఁగెం గోర్కు లుప్పొంగఁగన్.

— గంధగజాఁడనువిద్యాధరుఁడచ్చరలతోఁగూడి వనవిహారము చేయుట —

సీ. యూధికోభయపార్శ్వయుతమిళిందచ్ఛాయ
 ముత్తైపుఁబొపటల్ హత్తుకురులు,
 స్థరజగద్విజయశాసనపట్టములవేర
 ముంగురుల్ పొదపుఘాలాంగణంబు,
 లవనిబోడ్డాటితైందవఖండలీల శ్రీ
 ఖండరబోగర్భగండతతులు,
 వివిధసరిజ్జాలవృతమహిస్థలీలఁ
 గాంచికాంచితమహాకటితలములు,

తే. ప్రాజ్యయావనవిభవసామ్రాజ్యరేఖ
 రేఖ హెచ్చంగఁ జేయ నాలేఖలోక
 కోకవక్షోజ లక్ష్మీణకుతుకలబ్ధి
 మెత్తఁ జేసిరి ఖేచరుచిత్తవృత్తి.

55

సీ. గళుల రాయంచలకలకలంబులలీల
 నందియరవరవల్ గ్రందుకొనఁగఁ,
 గళి నైకతాగ్రసంఘటిత ఫేనచ్ఛాయ
 హీరమేఖలలపెం పినుమడింప,
 కొండల నిర్జించుకుచములకీర్తులో
 యన హారగుచ్ఛముల్ గునిసియాడ,

శ్రవణాంగణమునఁ దారకలు గొల్వొండె నా
మాక్తికతాటంకమహిమ బెళుకఁ,

తే. జలుకు పలుకున నమృతంబు దొలుకరింప
మేనుఁదీగలఁ దళుకొత్త మెఱుఁగుమొత్త,
మరిగి రచ్చరపూఁజోడు లతనివెంట
సలిక నేత్రధరాధరప్రాంతమునకు.

56

ఉ. జేవురు ఫాలనేత్రశిఖచెల్వము నిల్వంగఁ జేయ, వేల్పుపూఁ
దీవలు చుట్టుకల్పజగతీరుహముల్ ఫణిభూషితోరుబా
హావిసరంబు గా, వననవాంబుదరేఖ గళంబుకప్పుగా
నావసుధాధరంబు హనునాకృతి నాకృతిఁ దెల్పె నెంతయున్.

వ. అంత నతండు తత్ ప్రాంతంబునః

58

క. వన మొకటి గాంచె సతీయా

వనముగతిం బ్రసవలబ్ధివరభోగశ్రీ

జనకము, నామనిముంగిటి

కనకమునై యుండఁ దత్ ప్రభూణక్షోణిన్.

59

గీ. కళలతోడ మృగాంకుండు జలధరోద

రముఁ బ్రవేశించుమర్యాద రాజముఖులుఁ

దాను గంధగజుండు తద్వనము సొచ్చెఁ

గరిణు లిరుగడఁ గలగంధగజముఁ బొలి.

60

చ. పాశురములం దనదునెచ్చెయినీడ యతిప్రకాశమై

యలమఁగ విశ్వరూపధరుఁడై హృదయప్రభవుండు దర్పణం

బులయరదంబు నెక్కి దివి బోవువిధంబున నేగి భోచరుం

డలరులు గోయఁ సొచ్చెదనయార్జవచేష్టలఁగోయుకై వడిన్.

సీ. ఉత్తమాంగజబుద్ధి నువద యిచ్చినలీలఁ
 గచభరంబులఁ బరాగంబు చిలికి,
 యమృతాంశుభేదంబు లని పూజ చేసె నాఁ
 జెక్కులఁ గేసరశ్రేణి చల్లి,
 యవనిభృత్పదవికి నభిషేక మొనరించె
 ననఁ దేనియల్ చన్ను మొనలఁ జినికి,
 క్రొత్త యేతెంచిన గ్రుచ్చి యెత్తినజాడఁ
 దనువులఁ బుష్పగంధముల నలమి,

తే. విటపసంగతి విలసిల్లువిబుధలతలు
 విటపసంగతి విలసిల్లువేల్పుఁజెలుల
 కప్పు డొనరించె సత్కార; మదియ తగవు
 బ్రదుకు సఫలంబు నేయు నేర్పరుల కెల్ల. ౬౨

ఉ. పుష్పాడి చల్లుతీవల కపూర్వగతిం గరమూలదీధితుల్
 కప్పు మొసంగుచుక వలపు కానుక నేయుచు సున్నపూపుబ
 ల్కుప్పకు నూర్పుసంపదలు గూర్పుచు నేర్పున సంచరించి రా
 కప్పురగందు; లెందుఁదగుఁగా యిత రేతరబంధుకృత్యముల్!
 మృదునఖముఖముల నొక చెలి
 చిదిమె నశోకంపుఁజివురు చిత్తజరాగో
 న్నదుఁ డగుభేచరుతాలిమి
 చెదర సమస్తంబుఁ బట్టి చిదిమినజాడన్, 64

ః. పువ్వులు గోసె నొక్కవిరిఁబోడి పదంబుల నూడి నిక్కి పో
 దప్పుల మానితీవ యటుతం జెలువందగఁ గేలు సాచి లేఁ
 దువ్వరకమ్మదేనియలఁ దోఁగి ఝరాద్భ్రధరాధరాకృతిం
 గ్రొవ్వినగుబ్బ లభచరుకోరిక లీరిక లెత్తఁ జేయఁగన్. 65

- చ. అల రొకటైనఁ గాన “కకటా, నికటావనిజాతరీతి నీ
వలరంగ నేర వైతి.” వని యల్క నశోకము నొక్కకామినీ
తిలకము తాచిన న్మనిచె దిగ్గన యెగ్గన; కట్లకాదె ని
చ్చలు మధుపప్రసక్తులు కుజస్థులు వాసి యెటుంగ నేర్తురే!
- చ. “కలవాకొ పువ్వు!” లంచు నొకగంధగజేంద్రసమానయాన
చె- న్నెల నెలయించుమించు హవణించుకనుంగవఁ జూచి
నంతనే- తిలక ముదారకోరకతతిం బరువంబు వహించె; విం
తయు-గ్గలికనుచూపు రంజకము గా దొకొ పల్లవకోటి
కెప్పుడున్! 67

- క. వెక్కసమై యొకతుమ్మెద
పుక్కిటిమధు వింత యుమియఁ బూమొగ్గల సొం
పెక్కెం గేసరభూరుహ
మక్కాంతలగోటిచెనకు నాసించుక్రియన్. 68

- చ. “వనతరువాటికిన్ నవనవప్రభవత్ ప్రసవోదయంబు పెం
పున విలసిల్లెఁ జూడు మివి పుట్టినప్రాద్దున నీవు పుట్టవే!”
యని మొగ మెత్తి యల్క నొకయంగన చూచినఁ జంపకం
బు పూ-చె నిమిషమాత్రఁ గొమ్మలకుఁ జిక్కినమక్కువ లె
క్క కెక్కంగన్. 69

- క. “పా లగు నా కిది:” యని యొక
లీలావతి కేలఁ గొంగిలించినమాత్రన్
జాలంగ ననిచెఁ గురవక
సాలము మారునకు వజ్రసాలం బగుచున్. 70

- ఉ. కప్పినవేడ్క నొక్కగజగామిని సంపెంగమోకక్రిందటం
బుప్పొడి వైపయిం గురియఁ బొల్పె సరోజమధూళితామ్ర

యై- యప్పురమేళపాటలజటాటవి ధార గ జాటు నేటఁ బే
రోప్పు వహించుపాండురమయూఖకళాముకుళాభిరామ
తన్.

71

చ. వనరుహసోదరం బయినభామినిముద్దుమొగంబుతావి మూ
ర్కొనఁ జనుజంటముయ్యడుగుఁ గోకపయోధర యోర్తు.
కేలఁ బో- పిన నదియన్ సరోజ మని బిట్టు పెనంగె నొకిం
త తాళు మం- చనుభవలోలబుద్ధి వినయంబునఁ జేతుల
వ్రాలుకై వడిన్.

72

ఉ. అన్నవపుష్పబంధురరసాంబువుల నైటుఁ గెక్కి నిర్భరో
త్పన్నమదోదయార్ద్రసురదంతిపకుంభములన్ హసించున
య్యన్నులచన్నుగుబ్బ లొక యందము దాలిచె ఘర్తవారి.
చే; నున్నతిమీడ నున్నతియ యొందు మొనల్ పనిసేయా
వారికిన్.

73

వ. అయ్యవసరంబునః

74

సీ. “గాఢాగ్నిఁ గ్రాగినకనకంపువాలుకొ”

త్కర మని పుప్పొడిఁ గదియ వెఱచి,
సంతప్తమదనాస్త్రసమితిఁ జుండున ముంచు
నంబులో యని తేనియలకు నులికి,
వాసనాహరణసంవళితభానవభాను
సమితియో యని కేసరముల కెడసి,
దారుణచైత్రప్రతాపపావకకీల
లో యని రేకుల నూత గొనక,

తే. విరహవిహ్వలమతు లైనవిటులజాడ
నలులు కపురంపుటనఁటిపాదుల నమర్చు

చలువజాబిల్లితాలనీడలకు నేఁగు

చున్న వి; ప్టార దినయాపనోదయంబు ”

75

క. అని తనిసి సంఘటించిరి

వనకేలితలంపు పెంపు వనజాక్షులు జీ

వనకేలియందు నెందున్

జనులకు నొక క్రొత్తక్రొత్తచవిఁ బుట్టించున్.

76

వ. అయ్యవసరంబున:

77

మ. నవవల్లిపరిరంభసంభ్రమకలానైపుణ్యఁ డుత్ఫుల్లకై

రవకల్పారసరోజసౌరభభరారక్తాంతరంగుండు భో

గివధూసీత్యైతిపూర్వచుంబితుండు భృంగీగానలోలుండు

బం-ధువుఁడో నాఁగఁ బటీరశైలపవమానుం డంత వీతెం

చినన్.

78

— జలక్రీడావర్ణనము —

క. ఎదురెదురుగఁ జని కాంచిరి

మదవతు లరవిందగళదమందమరందో

స్తదరవదళివలయఘనా

స్పదమై జలరాశి దొరయుసరసిన్ సరసన్.

79

ఉ. అప్పుడు భేదరుండు తనయంగమునన్ బృథుఘర్త బిందువుల్

చిప్పిల నప్పడంతు లిరుచెంతలఁ బ్రసాదానంతముల్

ద్రిష్టచుఁ గొల్చి రా సరసదేహము దాల్చినపువ్వువిల్లుబల్

చొప్పు దలిర్పఁ దత్సరసి జొచ్చెఁ దనుశ్రమ ముజ్జగింపఁ

గన్.

80

ఉ. అంబుజబంధుబరధురకరాహతి వాడినవేల్పుఁగొమ్మమొ
త్తంబు సరోసరోజగృహ తప్పక కన్గొని తెల్లపట్టుపు
ట్టంబుల నుల్లభంబులఁ దటాలున నిల్పెనొకో యనంగ హం
సంబులు నిల్చియాడె నొకచా లయి లీల దలిర్ప నద్దివిన్. 81

మ. “అదిగో! జక్కవ” యంచు నొక్కచెలి పాయం బైనచన్లు
బ్బు చేఁ-బొదువం జూపిన నాలతాంగి నగుచున్ బూఁదేనె
ముంగోరునఁ-గదియం బోయి నభశ్చరాధిపునిదృక్కంజ
మ్మనం జిమ్మె; మం-చిది యీశంఖ మటంచుఁ గొఁగిట ఘ
టించెం దద్దళాభోగమున్. 82

మ. కలశీజృంభణపశ్యతోహరములై కన్నట్టు వేటొక్కయు
గ్గులిపాలిండ్లఁ దటానఁ దాఁకి విరిసెన్ గాఢంబు లయ్యు
న్నహో-ర్తులు; కాఠిన్యముఁ జూపుచుం బ్రబలతాపణ్యాత్తు
లౌభూమిభృ-శ్కులసత్త్వాఘృలమిఁదఁ బోవుజడమా
ర్దుల్ గెల్పు వాటింతురే! 83

మ. “వనితారత్నములార, యోల!” యనుచున్ వామాక్షి
యొక్కరై యం-గన లెల్లం దనుఁ బట్టి లేక తిరుగన్ గా
ఢత్వరాయుక్తి నీఁ-దె నలిన్యాకరవారి నెవ్వరి కసందేహ
క్షమం గర్కశ - స్తనకుంభప్లవయుక్తి యందులకుఁ గాదా
ధాత నిర్మించుటల్! 84

తే. రమణి యొక్కతె నిజలోచనములసహచ
రంబు లని జంటమీనశాబంబు లరుగ
నీఁదెఁ గమలాకరంబులో “నింతమఱపె
మీనుపిల్లల.” కని మెచ్చు మానవతులు.

ఉ. కన్నులఁ బొల్చుకజ్జలవికారముఁ, జెక్కులపత్రవల్లులుం,
జన్నులఁ గమ్మఁబూతయుఁ, గచంబులపుప్పొడికప్పుఁ దార్చి
య-య్యన్నుల కొక్కవితయగునందముఁ దెచ్చె సరోవ
గాహ మ-చ్చన్న నిస్సకాంత మగుచక్కఁదనం బెఱిగించు
వైవడిన్. 86

చ. తల నొకలేతచందురుని దాలుచు నీశ్వరమూర్తిభేదమై
యలరియు నెంతవెంత, జలజాకరవారి యవారితోత్సవా
కలితసహస్రనేత్రపురకంజముఖినిటలచ్చలమ్మునన్
నెల లొకకోటి దాలిచె గణింపఁగ రానిసిరిం జెలంగుచున్.

చౌపదలు. చిన్నది యొక్కతె చెందొవక్రొవ్వి
దిన్నఁగఁ జిమ్మెను దేనియతావి
మన్నన నేయుచు మారునితీవి
బన్నినఖచరునిపడపుమోవి,
వెనుచన నేరనివెలదుకఁ దిట్టె
దనచనుతాకులఁ దరఁగలఁ గిట్టె
పొనపొన దవ్వలఁ బులినము మెట్టె
జనిచని యొకచెలి జక్కవఁ బట్టె.
వికలభయోదయవిహ్వలలీలం
దొకతొక లాడుచుఁ దూరుపునేలం
జకీతము లగుతొలుసామిగుటాలన్
వికవిక నవ్వెడు వేటొకబాలన్. 89

చ. “కలువలయందుఁ గైరవనికాయదళంబులయందుఁ బద్మినీ
కులములయందుఁ దీరవనకుంజములం దొకయింత యింత
సొం-పెలమిఁ జరించుఁ దేటి ఖచరేంద్రుడ, చూచితే!”

యన్న నొక్కతో-య్యలిఁ “గనుఁగొంటి ధూర్తచరితా”
యని ప్రేసె గరాంబుజంబునన్. 90

తే. రత్న ఖని నుండువిధుండు తారకలఁ గూడి
దరికి నేతెంచుజాడ విద్యాధరుండు
మగువలును దాను జలకేల మాని వెడలెఁ
గూలకనకాలవాలనికుంజమునకు. 91

ఉ. క్రొవ్విరితేనెయేటిదరి గుఱ్ఱరసాలముక్రిందఁ దావి లేఁ
దువ్వరగాడ్పు చల్లునెడఁ దోయరుహాక్షులుఁ దాను భేచకుం
దవ్వలరాచవేల్పు దొరయన్ దనువల్లెఁ జతుర్విధంబులన్
మవ్వపువన్నె పూనె మధుమాసమనోజ్ఞమహీరుహాకృతిన్.

తే. అంత నతిమత్తుఁ డైనవిద్యాధరేంద్రు
భావిదురితంబు చూడ నోపనివిధమునఁ
జరమకై లంబుమలుఁగున కరిగె సూర్యుఁ
డింద్రదిక్కాంత నెలమొగం బెత్తె ననఁగ. 93

క. ఈనెటి సరసాలంకృత
లై నీరజవదన లతనియంతికభూమిన్
సూనాసవంబు తుమ్మెద
లానం గని: “మఱచినార మారా!” యనుచున్. 94

—ॐ మధుపానపర్వము —

తే. రత్న తండులవిన్యస్తనూత్న శాత
కుంభకుంభాంతర్నాళై కసంభృతంబు
వకుళముకుళాతివాసనావాసితంబు
నీధు వానంగఁ జుట్టు నాసీన లగుచు: 95

క. కలువచెలిరాలగిన్నెల

బలదైత్యవిభేదిరత్నపాత్రంబుల, బ

చ్చలకుడుకల, ముత్తైపుంగో

రలఁ ద్రాగిరి సుర సుపర్వరమణులు వేడ్కన్.

96.

వ. అప్పుడు:

97

ఉ. దైత్యగురూపదిష్ట మగుతత్వము మూర్తివహించులీల నౌ

ద్ధత్యవిలాసహేతు వగుతన్తదిరాసనపానకేళియం

దత్యసురాగముం బెనిచె నభ్రచరుండు; సతీజనైకసాం

గత్య మగణ్యపుణ్యలతికాహతికారణదాత్ర మాఁ గదా! 98.

ఉ. తా నొకకొంత గ్రోలి మఱి తక్కినశీఘ్రసంబు భర్తకుఁ

గానుక చేసె నొక్కగజగామిని; తియ్యదనంబు మెచ్చి వాఁ

డానలినాయతాక్షిరుచిరాధరమే యుపదంశకంబుగా

నూనినవేడ్కఁ గ్రోలె నుచికుబ్బుచుడెదము కందళింపఁగన్.

సీ. ధవళకాంతిజ్యోత్స్నఁ దాండవం బాడించు

కన్నులఁ జెంగావివన్నె గూర్చి,

విరిమొగ్గపరువంబుఁ బరిధవింపఁగఁ జాలు

దరహాసములఁ దీగతనము గొలిపి,

గంధాంధసింధురఘటలపై వడిఁ జూపు

నడపుల కెక్కుడు జడత పెనిచి,

యమృతప్రవాహవాహనములై తిలకించు

పలుకుల కొకతడఁబాటు దెచ్చి,

తే. చలమరియుఁ బోలెఁ దొల్లింటిచెలువమునకు

విరతి గల్పించి కల్పించె వింతసిరుల

రాగహేతుక మగుమదిరాచసంబు
నాకలోకవధూజనానీకమునకు.

100

మ. ననకుం బాసినవితత్తూపు రతికాంతాజానికీక, మేనినిం
గనకాతీతవినుతనాభరణ; మాగాఢాంగజాతాహవం
బునకుం గారణభూత; మాధిరుజలం బోదోలుపృష్ఠాధం
బును నౌసీధురసానుభూతి ఖచరం బోషించె సంపన్న మై.

ఆ. 'ఆకసంపుఁజిప్ప నబ్జమండల మను
కప్పురంపులప్పఁ గలిపియున్న
వితమధు' వటంచు వెన్నెలఁ గని బయ
లానఁ జొచ్చె నోర్తు మేను మఱచి.

102

ఉ. జేవురునీటఁ దోచుక్రియఁ జెందొవవన్నియఁ గూర్పులీలఁ
గెం-పై విలసిల్లునాత్మ వదనాంబుజమున్ మధుపాత్రఁ
గాంచి: "తా-రావిటమండలం బదె సరాగగతిం బొడచూపె
బట్టుదుం;-బోవఁగనీ;" నటంచు నొకముద్దియ కేలఁ గలంచె
మత్తయై.

103

సీ. "తతతతామరసాక్షి, తలపంతమాడకు;
వివివివీణాకంఠ వీణ దెమ్ము;
పపపపాటలగంధి, పాటపాడు మొకింత;
కుకుకుకుందస్థిత, కురులు ముడుపు;
ససససారసహస్థ, సరిదానవా నీవు;
ననననాతుక, నాలినవ్వు లేల?
వవవవారిజముఖి, వలదు వాదులు చాలుఁ
గొఱొగొఱొమలి యేల కోపవేగ?"

తే. మనుచు దపుదప్పు లాడుచు నన్నుఁ గనిరి
మదననిర్దుక్తదుత్తూరమార్గణాగ్ర
హతుల నలసిరొ యన ఖేచరాబ్జముఖులు;
భర్తఁ దేల్చిరి మైరేయపానకేలి.

104

శా. లజ్జాశూన్యనితంబబింబరశనాలంకారఘంటాధ్వనుల్
హృజ్జాతేతుధనుర్గుణారభటితో, నేకాంత మాడంగ యో
షిజ్జాలంబు నటింప నట్లు వగుచున్ శిక్షించు విద్యాధరుం
డజ్జ్ సజ్జితహస్తతాళకలనావ్యాపారపారీణతన్.

105

వ. ఇవ్విధంబున మదనుండునుం బోలెఁ దనువు మఱచి, తొలు
పాయంబునుం బోలెఁ గురులు విడి, సాయంతనతపనుండునుం
బోలె నంబరం బెడలి, కేసరియునుం బోలెఁ గెంపుఁజూపు
దప్పక, బాలుండునుం బోలెఁ దొట్టుపడుచు విద్యాధరా
ఖండలుండు వెండియు;

106

❀ మధుపానమత్తుడగుగంధగజుని విశ్వామిత్రుడు శపించుట ❀

ఉ. పాడుచు నాడుచుం దగిలి పట్టుచుఁ దిట్టుచు నిర్భరాసవ
క్రీడ సురాంగనల్ పాదువ న్నీడ యొకింతయు లేక పెన్ద్రా
దం-గూడఁగ నవ్వభేచరునిక్రొవ్వ తదంతికసీమఁ దీవ్రపుం
జాడ వసించుతత్కుశికసంభవుఁ డించుక చూచి యుగ్రుడై.

ఉ. కెంజడ యూచివైచి వలకేలఁ బొరింబొరి నక్షమాలికన్
భంజలి గాఁగఁ ద్రిప్పచు 'గనంగన' మంచు మొగంబు రాజ
బ-ద్ధాంజలులై దిశాధిపతు "లయ్య, ప్రసీద" యటంచుఁ
బల్కు బ-ల్కుంజి వెకల్చి కృత్తిపటముం దిటముం దెరలించి
చింపుచున్.

108

ఆ. అవుడు కఱచి కటము లదరంగఁ గన్నుల
నిప్పు లడరఁ జెమట చిప్పిలంగఁ
దుండ మెత్తి వచ్చుశుండావల్లభు
డనఁగ దండహస్తఁ డగుచుఁ గదిసి.

109

ఉ. మ్రొక్కఁగ నన్ను తింపఁగ సముజ్జ్వలభక్తి నెదుర్కొనంగ
మం-పెక్కినచొక్కునన్ మఱచి యింతులుఁ దాను దిగంబర
త్వమున్-వెక్కిన మైనగర్వమును వీటిఁడిచందముఁ బూను
భేదరున్- మిక్కిలి కిన్క జూచి యశనిప్రతిమానకతోర
భాషలన్:

110

సీ. “నెఱుంగవా యోరి, మున్నే బ్రహ్మసృష్టికిఁ
బ్రతిసృష్టి గావించి ప్రణతి గనుట?
తెలియవా యోరి, యాదేవేంద్రపదపరి
చ్యుతుఁ ద్రిశంకుని యథాస్థితి నిలుపుట?
తలఁపవా యోరి, నేఁ దద్వసిష్ఠమునీంద్రు
మునుఁ బుత్రశోకాబ్ధి ముంచు లెల్ల?
నూహింపవా యోరి, నే హుటాహుటి హరి
శ్చంద్రు నవ్విధి నలజడి పఱచుట?

తే. “యెప్పు డేమని కినియునో యితఁ.” డటంచు
నిదురయునుఁ గూడు నెఱుంగరు నిర్జరేంద్రు;
లహహ, నన్నుఁ దలంచి మదాశ్రమమున
కెల్లు వచ్చితి కష్టాత్త, యివ్విధమున?

111

ఉ. వత్తువు గాక, యేమి తగవా? నగువారి నెఱుంగ కాసవో
నృత్తుడవై సదా దురితమార్గనిర్గళసంచరిష్టు లా

నిత్తరళాయతేక్షణలయెంగిలికిం జెయి యొగ్గి భేచరేం
ద్రోత్తమవృత్తముం జెఱుచు తొప్పనె? తప్పనె యింక
దుష్పుతుల్? 112

క. అటు గాక యిన్నగంబున
నిటలాక్షుడు గౌరిఁ గూడి నిచ్చలు నానా
కటకంబుల బహుమణిఘ్నణి
కటకంబులఁ గ్రీడ సల్పుఁ గాంతలు గొలువన్. 113

క. కొంతయు వెఱవక వేలుపు
జంతలతో నీధువరవశస్వాంతుడ వై
యింతలు నేసితి మత్పద
కాంతారము; నింతకంటెఁ గలుషము గలదే! 114

ఉ. భేచరవృత్తముం దొఱఁగి కిల్బిషభీషణవృత్తిఁ జెంది; తీ
నీచతరక్రియాఫలము నిన్ను నణంపక యేల మానుదు
ప్రాచరణానుకూలచరితా; దురితాయతి రాక్షసుండ వై
పో; చతురాస్యఁడున్ వెఱచు బొంకుగఁ జేయ మదీయ
వాక్యమున్." 115

క. అని పిడుగువంటిశాపము
మునిపతి యిచ్చుటయు ఖచరముఖ్యుడు భీతిం
దనువు వడఁకంగఁ దత్పద
వనజంబుల వ్రాలి దీనవదనుం డగుచున్: 116

క. "నేరము గలిగినచోటనె
కారుణ్యము గాక, నేర్పు గలయెడ నేలా?
మీ రలుగునంతవాడ నె?
దారుణదంభోలిహతికిఁ దరు వొకయెదురా! 117

క. కాంతాధరసీధురసా

క్రాంతిం గలచొక్కు పెక్కుగతులఁ బొడలి యిం
తింతలు నేనె; నొకించుక

శాంతిం గనుఁగొనఁగ రాదె చకితుడ నైతిన్! 118

ఆ. నీపదంబులాన నీయాశ్రమం బని

యెఱుఁగ నింత యైన; నెఱిగి యెఱిగి

కుంజరారి యున్న గుహ ప్రవేశించునె

సత్వహీన మైనజంబుకంబు! 119

క. శాపంబుఁ గ్రమ్మఁజింపుము;

పాపం బణఁగింపు; బోధపరత యొరఁగు; హృ

త్తాపంబు డింపు; మానస

కోపం బుడిగింపు మానికుంజర!" యనుచున్. 120

ప. పునఃపునఃప్రణామంబు లాచరించుచు బుడమిం బొరలుచుం

దెరలుచు నాక్రందించు సంక్రందనసభాగాయకుం బాయక

కృపాకటాక్షంబుల నీక్షించి యాశ్రితాంబుజమిత్రుం డగు

విశ్వామిత్రుం డి ట్లనియె: 121

చ. "వలదు తలంక; నాపలుకు వారిధు లింకిన, థాత బొంకినన్,

గులగిరు లూఁగినన్, గగనగోళము వీఁగిన, దప్పు; దైన నీ

యిల నొకకొన్ని నాళ్ల కొకయింతికతంబునఁ బూర్వతేజమే

కలిగెడు నీకుఁబో;"వ్వునుచుఁ గౌశికుఁడేఁగిన నాక్షణంబునన్.

క. చూడం జూడఁగ భేచర

చూడామణి యపుడు రాక్షసుం డయ్యెఁగటా!

పా దైననియతియత్నము

వీడం ద్రోయంగ వశమె వేధకు నైనన్! 123

సీ. శ్రీసమాకృతి పాటఁ జెరిగెడుచేటల
 గతి విశాలం బయ్యెఁ గర్ణయుగము;
 వరహలోల్లాసంబు వ్రక్కలు వాపెడు
 కరణి గండలితెంపు గనియె నాస;
 యబ్జవైభవమారణాగ్ని కుండంబుల
 గతి నుదగ్రం బయ్యెఁ గన్నుదోయి;
 లేటితాలుపుఁ గొంగిలించుభానవబింబ
 మన ముఖమండలం బరుణ మయ్యె;

తే. నేమి చెప్పంగ! నమ్మునిస్వామిభీమ
 శాపహతిఁ దొంటిచందంబు నడలి వింత
 భీషణత్వంబు దాల్చె నశేషలోక
 చిత్రముగ భేచరోత్తంసుగాత్రయష్టి.

124.

క. ఇటువలె రాక్షసుఁ డై య
 చ్చట నుండక కదలి ఖచరసత్తముఁ డేఁగెం
 గుటిలబహుదనుజసేనా
 పటలము భజియింప మంథపర్వతమునకున్.

125.

వ. చని యచ్చట ముచ్చట పిచ్చలింప నిలింపనంపత్సాధనోపాయ
 చింతానిరంతరోత్సాహదోహలియై దీప్రవప్రప్రాకారరేఖా
 శ్లాఘనీయంబును జందనమందారాదితరుబృంద మంజుమంజరీ
 నివృందమరందకందళి తేందిందిగానందన నందనవనోపమా
 నోపవనకలితంబునుం గా మాయావతి యనుపురంబు నిర్మించి
 జగంబులు తనపంపు సేయం బెంపునం బొంపిరివోవుచు
 రత్నచూడాభిధానుం డై కొంతకాలంబు వసియించి భుజ

బలోత్సేకంబున నాకంబు స్వవశంబు నేయుదు ననుతలంపున
నీరీతిం జనుదెంచి యిట్లయ్యె.” నని వివరించిన; 126

ఉ. మాతలిఁ జూచి భూవిభుఁడు; “మానసమానసపద్మరాగ మై
భూతలచిత్ర మాకథనమున్ వివరించితి; వింక దానవుం
డాతతసంభ్రమస్ఫురణ నాకముపైఁ జనుదెంచె నేని ది
గ్వాత మెటుంగఁగాఁ దునిమివైచెద నీ వెఱిఁగించు
మాత్రలోన్.” 127

—ॐ దిలీపుఁ డింద్రుని స్వర్గమునకుఁ బంపివేయుట ॐ—

క. అని వజ్రధరుని గనుఁగొని
“తనయునివిజయంబుఁ బగరదైనద్యముఁ దెలియన్
వినఁ గలిగె; విబుధనగరికిఁ
జనుఁ డుత్సవ మెసఁగ.” ననుడు జంభహరుండున్: 128

ఉ. “భానుమతీకుమార, పటుబాహుబలాఢ్యుఁడు రత్నచూడుఁ;
డె-వ్యానికి వానికిన్ సమరవైఖరులం దల చూప రాదు ము
న్నే; నలినాసనుం డిఁక నభీష్టవరంబుల నిచ్చె నేనిఁ బై
పై నెఱి మించుకేసరికిఁ బక్కెర వేయుట గాదె మేదినిన్. 129

తే. ఎప్పు డేవేళ దనుజేంద్రుఁ డేగుదెంచి
యలమునో నాకనగరంబుఁ దెలియరాదు!
మఱవ కరయు.” మటంచు నమృతుజవిభుని
వీడుకొని వేడ్కతో నేఁగె విబుధపురికి. 130

ప. ఇవిధంబున:

క. అమరావతీపురంబున
కమరాధిపు ననిచి రాజహర్యక్షము స 131

ప్రమదోదయమతి యగుచుం

గ్రమమున మహి నేలుచుండఁగా నచ్చటికిన్.

132

❖ బోయ యొకఁడు దిలీపుని దర్శింపవచ్చుట ❖

సీ. కఠినపావకకృశ కాచమేచక మైన

తెగమేను పాపాగ్నిపాగ యనంగఁ,

బాటలశ్శ్రునిర్భరముఖాలోకముల్

పెర జాటుతేనెతుంపురు లనంగఁ,

గఱకుజంజురుమీసఁ గప్పారువదనంబు

థాతుశృంగాగ్రకంధర మనంగ,

నడుమ దిండుగఁ జుట్టునల్లదట్టి విష

వల్లికి నిడునాలవాల మనంగఁ,

తే. జండచాపంబు గరదిగ్ధసాయకంబుఁ

బూని కోటలు గలనీలభుజగ మనంగఁ

బొగరుప్రాయంపునలుగురుముగురుభటులు

వెంటరా వచ్చె నొకబోయ వేటకాఁడు.

133

ఉ. వాలికజంటవాళ్ల యెగవాళ్లు సమాంసలదీర్ఘజంఘలా

నీలతనుచ్చదం బలఁతి నెత్తురుబొట్టు నురంబుసంకు లేఁ

దాలియుఁ బీలిదండయును దంతపుఁజేడియంబు సందిటన్

మూలికయుంగరంబులును ముష్కరభావముఁ జూపు చూపు
లున్.

134

వ. చూచి పురంబువారు నగుచుం బెగడుచు నబ్బురపడుచు

నుండ నడువానకాలంపు లేటునుం బోలె నొడ్ల నొరసి

కొనుచు, రణశూరుండునుం బోలె నెదురు వచ్చువారికిం

దలంగ నెటుంగక, బడిదప్పుకురంగంబును బోలె బెదరి

చూచుచు, హంసచంద్రిక యనుహజారంబు చేరం జని
దౌవారికులం గనుంగొని: 135

క. “సామికి నెఱిగింపుడు; మా
భూమి కడుందవ్వు; తన్నుఁ బొడగనునాసం
గామించి వచ్చినాడను;
ధూమకుఁ డనువాడ; బోయదొర నై యుండున్.” 136

వ. అని కోదండంబు వెఱకేల నూఁది మయి నూతగొని నిలిచి
మెకంబుక్రొత్తనెత్తురు కప్పునం దుప్పు నాటినవాలమ్ము సభా
స్తంభంబునం దీటుచు నుండం గని పణిహారులు దిలీపభూ
పాలునకు విన్నవించి సమ్ముఖమ్మునం బెట్టిన; 137

ఉ. గ్రక్కున నానృపాలకు ముఖాముఖం గన్గొని కంపితాంగుఁ
డై-ద్రిక్క మెకంబుకైవడి మదిక వెఱఁ జెంది తటాన మర్చి
నల్-దిక్కులుఁ జూచిచూచి గడిదేరి యొకించుక డాయ వచ్చి
లోఁగుక్కుడుగన్గొని వెఱవారి నగంగఁ జేయఁ
గన్. 138

ఉ. అంజక హృద్గతం బగుమహామృగమారణకారణస్పృహ
పుంజము వెల్వరించె ననఁ బ్రోవువడక గురిగింజపేరు ల
క్కంజహితాన్వయాగ్రణికి గ్రక్కున సాగిలి మ్రొక్కి లేచి
వా-డంజలి మకాళిఁ జేర్చి వినయంబు భయంబుఁ బ్రియంబు
మీఱఁగన్. 139

వ. హరివరాహశార్దూలభల్లూకపాకంబుల సమ్ముఖంబునం బెట్టి
యి ట్లనియె: 140

— బోయపల్లియవర్ణనము —

సీ. “వలిగట్టురాపట్టివయ్యాళితేజీకా
 లంబుపుట్టిది సుమీ లలితమూర్తి;
 కటిమేనివేల్పులేకలమువంగడమునఁ
 బొడమినదిది సుమీ భూపవర్య;
 చేతికుత్తుకసామి చిదిమినబెబ్బులి
 జాతి సుమీ యిది జయవిశాల;
 మువ్వాలు ధరచుట్టి క్రమ్మట వచ్చుబొ
 ల్లెలుగువిత్తిది సుమీ యినకులేంద్ర;

తే. యడవిలోఁ గల్లుమెకములయందు నెందు
 వెదకి మేలేర్చి తెచ్చితి; వేటపాలము,
 గవులు నీరంబు లిట్టళ్లుఁ గందువలును
 నే నెటుంగనియవి లేవుపో నరేంద్ర!

141

చ. కడఁక దలిర్పఁ గస్తురిమెకములఁ జిల్లులు వోవ నేసి మై
 వడిసిన నెత్తుటం దడియువాసనబూములమంటి పెక్కువం
 దడయక గోడ దీర్చి మదదంతిరదమ్ముల వాసపోసి వై
 నిడువెలిజల్లిక ప్పూనిచి నిల్తుము గీములు గట్టి కానలోన్. 142

ఉ. మందులకల్లి మంత్రముల మావనభూములపాడముఁక నా
 నం దెరలించి నిల్పుచు ఫణాపటలంబుల నూడ్చి తెచ్చి దీ
 ప్తిం దిలకించురత్నముల దివ్యియ లెత్తుదు రిండ్లముంగిటం
 గ్రందుగ వేటజాతరలఁ గాననవీధిఁ గిరాతబాలికల్. 143

తే. సింగములు వాడిగోళులఁ జించివైచు
 మత్తకరిరాజశిరములముత్తయములు

నిప్పపువ్వులు గంపెడే నేటి తెత్తు
రోపికలు మీటి బోయతల్ మాపురముల. 144

క. ముట్టింతురు జవ్వాదియుఁ
దట్టుపునుఁగు భద్రకరిమదముఁ గూర్చి కడం
జుట్టంగ గబ్బు క్రొత్తగఁ
బుట్టిననిసువులనివాసముల భిల్లసతుల్ 145

తే. పిదుకుతటి నిచ్చ లచ్చటఁ జెదరి యేలు
లగుచుఁ బ్రవహించుపాలలోఁ దెగువ నీడి
వత్తు రిరుప్రాద్ధు గోపాలవర్య; లిట్టి
యాలమందలు మాకు వేయాలు గలవు. 146

క. పొనపొన ముఘైనగుబ్బలి
కనుమం బనసామ్రనింబఖర్జూరకుచం
దనచందనబృందంబుల
ననువగు మధువనము దానియవ్వలిచెంపన్. 147

మహాస్థగర—

కరిశుండాచండదండక్రమణవిఘటితత్త్వారుహోదగ్రశాఖా
పరితఃప్రచ్ఛన్న ముద్యత్యణివదనమపదైభిరవం బుగ్రర్పిల్లి
పరుషధ్వానప్రథాసంబధిరితదశదిగ్భాగ ముల్లోకభల్లూ
కరురుక్రొడం బెసంగుగహనమొకటియాకానకేసాటిగానన్.

క. అందుండుదుఁ బాలెంబునఁ
బందుల దుష్టులను లేటిపదుపుల దినమున్
బొందులకుఁ బాపి నాలుక
విందులుగాఁ జీల్చి చింపి వేటుకుఁ జనుదున్. 149

క. వేటాడింపఁగ నేర్తును

వాటం బగునురులఁ దెరల వలలం గెలనం

దూఁటి చననీక మెకముల

నూటిని వేయింటి లక్షనుం బొలియింతున్.

150

సీ. కూరతోటలు మాకు గుంపులై యింపులై

క్రొవ్వారు మెకములకోన లెల్ల,

నిల్లుముంగిలి మాకు నిరులపెన్నిరవులై

తెఱపి యింతయు లేనిపఱపుఁబొదలు,

తోడునీడలు మాకుఁ గోడెసింగములకు

సరివచ్చు ననవచ్చు జాగిలంబు,

లిలువేల్పు మాకు బొల్లెలుఁగునెఱ్ఱెయినిల్వు

గద్దియఁ గొల్వొండుక

తే. భోజనంబులు మాకు ముప్పొద్దు జీడి

పండ్లు పెరతేనియలు చాఱపప్పు వెదురు

బియ్యములవంటకము నేయి పెరుగుఁబాలు;

నింతసుఖ మున్నదే రాజు లేరికైన!

151

సీ. అన్నున మిన్నుమ న్నను తెల్విలివ లేక

కన్ను గానక యుండు మన్నుగములు;

గప్పారుమైచాయ ముప్పిరిగొన మింట

నుప్పరంబులు గొనుదుప్పివదుపు;

జిటిక వేసినమాత్రఁ జివ్వన రివ్వన

దాఁటుచుఁ జెలరేఁగు లేటిపిండు;

మబ్బుగబ్బునఁ జాల నిబ్బరంబుగఁ జేయు

సుదరోమములఁ జిమ్ము సూకరములు;

తే. గడమ చిక్కినమెకములఁ దడవఁ గొలఁచి
గాదు “చిక్కనఁ బెట్టిరి; గంప గమ్మి;
రాత నిడి;” రన నున్నవి మూఁక లగుచుఁ;
దేరి చూడంగ నరిది నోరూరుఁ దనకు. 152

చ. హరికిరిపుండరీకగవయప్రముఖాఖిలసత్త్వకోటి నేఁ
దెరలిచి చించినకా వసుమతీతలనాయక, వెంట వచ్చు నా;
బిరుదుమెకాలగొంగయనఁబేర్కొనఁబిల్చు; జగంబులోన నా;
సరిశబరుండు లేడు; వెదసామి ననుంగరుణించుఁ జాలఁగన్.

క. ఇటువలె నొకకొదవయు లే
కట వసియింపంగ నిప్పు డతిశితదంష్ట్రా
కుటిలానన మగునొకహరి
కటుతరరూక్షేక్షణములు కనకన మనఁగన్. 154

❧ { రత్నమయసింహముచే దమపడు బాధలను } ❧
బోయ దిలీపునకు విన్నవించుట.

చ. పులుల వధించు; ద్రుంచు గురుపోతుల; దుష్టులఁ జప్పరించు
మ-న్నులఁ బడఁదన్ను; బందులఁ దినుక, దలకాయలఁ
జీల్చు దంతులకా; నెలయునఖాగ్రసంహతుల సింహములకా
వెఱపించు; గోకులం-బుల విదళించు; భిల్లచయముకా భయ
ముకా గొనఁజేయు ప్రేల్చిడిన్. 155

సీ. వైడూర్యరుచి మించువన్నెలు కన్నులు;
తపనీయవిస్ఫూర్తిఁ దవులు చెవులు;
దారుణశితవజ్రధారలు కోటలు;
గోమేధికచ్ఛాయగీము మోము;

కట్టాణిము తైపుగమి మించు మైమించు;
 పద్మరాగప్రభాచ్ఛటలు సటలు;
 బహులవిద్రుమరమాభరణముల్ చరణముల్;
 తేటపచ్చలరచ్చదీను కౌను;

తే. నీలజాలైకసంసృష్టి వాలయష్టి;
 సింగ మలరోహణోత్తుంగశృంగమవని
 బ్రాణ మెసంగంగఁ జరియించుఁ ద్రాణ చూపు
 మానవాధీశ, సత్ ప్రీతిఁ గానఁ గాన. 156

చ. నెలపదినాళ్లఁనుండి ధరణీవర, వింటివె వేట వోవఁగా,
 గోలఁడిఁ జరింపఁగాఁ, బసులఁ గోనలలోఁ జవిపూరి మేపఁగాఁ,
 దలఁపక గ్రుక్కుమి క్కనుచు దయ్యము దూటుచు నున్న
 వాడఁ; నే-వలన నెటుంగ నంజాఁ డనువారత నాలుక నంజ
 నేనియున్. 157

చ. పొదరులమాటున న్నిలిచి పొంచి కనుంగవక్రైవచూపులం
 బ్రదరముఖంబుల న్నిలిపి బల్లు దల్పిరంగ జంగపాచి పే
 రెద బలియించి లాసి గురియించి తటాలున భిల్లవల్లభుల్
 చెదరక యేసినం గినిసి సింగము చంగున దాటు నీటుగన్.

క. మామందులు మంత్రంబులు
 నేమియుఁ బని నేయఁ, వోనరేశ్వర, శౌరోశ్చ
 ధ్వామవిహారం బగునల
 సామజరిపుఁ దునిమి కాపు శబరకులంబున్.” 159

చ. అనవుడు నవ్వుచున్ నృపకులాగ్రణి “సింహముఁ దున్కివైచి గో
 ధనములఁ గాఁచెదన్, శబరథామముఁ బ్రోచెద; వేగ వేట
 కున్ - జనుద.” మటంచు వానిమది సంతసిలన్ ధన మిచ్చి

కొల్వుఁ గ-న్దొని: “ప్యగయాప్రయాణమునకుఁ దఱి తే.”
పని యాన తిచ్చుచున్. 160

వ. కొల్వువారల ననిచి యభ్యంతరంబున కరిగి యుచితకృత్యం
బుల నద్దినశేషంబును, రాత్రియుం గడపె నంత: 161

తే. “నాదుమనుమనిమ్మగయాప్ర మోదగమన
మెఱిఁగి యింతకుఁ దనలోనియిట్టి దాచ
సురుగుఱో చందురుం.” డని చూడ నేఁగు
దెంచెనో యన నుదయించె దినకరుండు. 162

శ. అంతకుమున్నే మాగధ
సంతానానూనగానజయశబ్దములన్
సంతసమున మేల్కొని భూ
కాంతాగ్రణి రచితకాల్యకరణీయుం డై: 163

—ॐ దీప్తినిమ్మగయాసన్నాహము ॐ—

సీ. బిగిములాసాపాగఁ బెనఁచి హారమతల్లి
శేషాహిఁ జుట్టినశివుఁ డనంగ,
వలఁతితామరయాకు వన్నెజోడు వహించి
మబ్బు గప్పినపచ్చమల యనంగఁ,
గంతపీఠవిలంబికాండాసనముకల్గి
పరివేషభీషణభానుఁ డనంగ,
జవళిపచ్చలబన్న సరములు ధరియించి
కాచినదేవతాత్మజ మనంగఁ,
శే. దురగవల్లనచంచలహారివినీల
కుండలచ్ఛాయ చెక్కులఁ దాండవింప

సంభ్రమోత్థితస్పృహజాటచటులఘర్ష
సాదు తారార! బళిర మజ్ఘా! యనంగ. 164

చ. “పదపదః; డాలసింపకుడు; పల్లన కట్టుడు; తెండు మాపు-
లక; - గదలుడు; లేండు, రండు, వెనఁ గాసెలు చుట్టుడు,
వన్నెపావలక - బదముల మెట్టుఁ; డత్తలము బల్లెము
విల్లుఁ గటారి ముప్పిడిక - మొదలగువానిఁ బూను.” డను
మోత పురిం దఱ చయ్యె నయ్యెడన్. 165

సీ. ఆనాభికందరం బగుమేనఁ బచ్చని
డా లొందుపెనుదుప్పటములవారు;
పులితోలుకచ్చడంబులమీఁద బిగిమీఁఱ
గీలించునీలిదట్టిలవారు;
జంట వాయక యుండఁ జమరవాలముదండ
హత్తించుబలుపిడియములవారు,
కఱకుజుంజురుల ముంగలిఁ దగిల్చినయాకుఁ
బొరకల నిగ్గువేళ్లురువువారు,

తే. బంలితలముల్లు, వాకట్టుబదనికలును,
నక్కకొమ్మలుఁ బూనువా రుక్కుమిగిలి,
శరశరాసనపాణు లై నరవరేణ్యు
వెంటఁ జనుదెంచి నిలిచిరి వేటకాండ్రు. 166

ఉ. క్రుస్సినకొనులుం బటువు గూడినతొమ్మలు వాఁడికోఱుక
లేస్సదనంబుఁ దాల్ప ధరణీతల మంఘ్రుల నూఁడి త్రవ్వఁగా
నిస్సమసింహకేసరవినిర్జితరజ్జులఁ బూన్చి తెచ్చి రా
దిస్సమొలయ్యవారిబలుతేజుల రాజులు మెచ్చ వేటకున్.

- సీ. “ఇది బొండుమల్లియ, మదకుంభితల యెక్కి
 నిక్కి ముత్తైము లుల్ల వ్రక్కలించు;
 సేవంతి యిది, పొంగి సింగంబుకొసవెండు
 కలగబ్బు దీరగఁ గఱచి తివియు;
 విరవాది యిది, వేట నెరవాది బెబ్బులి
 గాటంపుఁబెనుఁగ్రొప్పుగదరు మాన్పు;
 నిది సుమీ సురపొన్న, తుది బోక భల్లూక
 కర్తఁ జిక్కఁగఁ జేయు గంధలహరి;
 తే. నిదియ కొవిల, వనసీమ నుదుటు మీలు;
 నిదియ చిత్రాంగి, సారంగహృదయభిదుర;”
 మనుచు బిరుదులు చెప్పి రయ్యధిపుమ్రాలఁ
 గదిసి బోయలు కాలేయకములఁ దెచ్చి.

168

- క. “వలయఁడు, పాలయుఁ, బయ్యెర
 వలని కరిగె వెలిచె డబ్బు పా లయ్యెం గ
 బ్బులుఁగు క న్బెంటి చిటుతయుఁ;
 గలుగుక శుభ.” మనుచు వేటకాటు లనంగన్.
 వ. ఇవ్విధంబునఁ గట్టాయితం బైననైన్యంబుతోఁ దమటడ
 మామికాశంఖపణవవీణావేణు నిస్వనంబులు చెలంగఁ గదలి
 పురోభాగంబునః

170

— మృగయావిహారము. —

- సీ. ఉద్దండపుండరీకోద్భిన్నమృగశాబ
 బహుతనూర్ధతర క్తపల్లవితము;
 సంచరత్పంచాస్యచంచన్నఖప్రోత
 రదికుంభమాక్షిక ప్రసవితంబు;

గండ భేరుండాన్యఖండిత కాసరో
 ద్భుగ్న మేదోరజఃపుంఖతంబు,
 క్రీడన్తదక్రోడతాడితరుగురభ
 శిశువృద్ధామధుస్థావితంబు,

తే. నగుచు మృగయావినోదచైత్రాగమమున
 కాస్పదం బైనపుష్పకం బనెడునడవి
 నిజపురోవీధి వీక్షించి నృపవరుండు
 చిట్టమిడుచుచు బోద్యంబుఁ జెంది యుండ.

171

సీ. శరసముద్ధరవృత్తిఁ బరంగినకతననో
 తిరముగా నిరువంకఁ దెరలు నిలిపి,
 నేటు సూటిగ నేయ నేర్చినకతననో
 వీరగక చక్కఁగాఁ బోగువారి,
 సతతకాంతారాగసంచారు లగుటనో
 వలగొని యుండంగ వలల మార్చి,
 వార్త కెక్కినపూరవ ర్తను లగుటనో,
 పెల్లు దాటంగ రాని కల్ల వైచి

తే. శబరు లశ్రాంతసమృద్ధప్రబలహృదయు
 లగుచుఁ బో నీక యాగిరి మృగకులంబు
 నంధతమసచ్చటల్, భూజనావలోక
 ములఁ దెరల్చినజాడ నేర్పులు దలిర్ప.

172

వ. అప్పుడు:

173

క. వేడుక నునుఁజిగురాకులు
 చూడాబంధమునఁ జెరివి చూడఁగఁ బొల్పెన్

శ్రీ డాకిరాతుఁ డగుశశి

చూడామణిజాడ రాజచూడామణియున్.

174

క. జృంభించి యెదురఁ గేసరిఁ

గుంభినిఁ బడ నేసె రాజు శ్రారాస్త్రమునన్;

గుంభిన్యవనధురేణుఁడు

కుంభిన్యపరాధకారిఁ గూల్చక యున్నే!

175

క. వాలమ్మ వాలముం గొని

ఫాలమ్మన వెడలనేసె బార్ధిపుఁ డొకశా

హ్వాలంబుఁ జందనపుబలు

దూలంబుఁ గ్రకచధారఁ దునిమినజాడన్.

176

తే. దివికి లఘించునిట్టై బార్ధివసుతుండు

మెలుగునారాచమున నేయ మిట్టిపడియె

హయరయోత్కంపితానిలం బాత్తహయముఁ

బొడిచి యద్దానిఁ బడఁద్రోచిపోయె ననగ.

177

క. స్వమరీచిజ్యోత్స్నావి

భ్రమరీతుల రాగజలధిపై నుకువులుగా

నమరినసిత కాండమ్మలఁ

జమరీవాలములు దునిమి జగతిం గప్పెన్.

178

క. చానేయక నృపనందనుఁ

డేనికకుంభములఁ జీతె నిద్ధాస్త్రములం

గాననధరణికి ముత్తైపు

సోనలు కచకోరకములసొంపు ఘటింపన్.

179

తే. పుట్టఁ గోరాడునొక మేటిబొల్లియెలుంగు

నేయ కొకయింత చూచె మహీవిభుండు

కంబళము గప్పి పులిగూడుకందు వగుటఁ
గాచి యుండినజడదారిఁ గాఁ దలంచి. 180

క. గఱగఱన పాచగుఱుకలఁ
గొఱికిడియొకదుప్పి మెఱుఁగుఁగోలం గూల్చెన్
నెఱచిరుదు విభుఁడు భోగుల
కుఱక కఱకుఁదనము చూపనోర్తురె తజ్జుల్! 181

లే. జలజలోచనురాణివాసంబు గాన
ధారుణీకిఁ గల్గెఁ గైతకదళసవర్య
ధరణిభృచ్చాపభృత్సముద్దండకాండ
ఖండితాఖండకీటిదంష్ట్రీ కామిషమున. 182

వ. వెండియు: 183

ఉ. కోల నొకంట భూవిభుఁడు కోలముజబ్బల దూఱి పాఱ నా
భీలత నేసినన్ రుధిరబిందులు సోఱక యాశరంబు పా-తా
ళముఁ దూఱె: “దత్ప్రభమదంష్ట్రీయె లక్ష్యముగాక యి
వ్వనీ-కోలముఁ గీలమున్ సరకుఁ గొందునె?” యం చటు
వోవుకై వడిన్. 184

ఉ. ఈటె నొకండు చండకిటి నెత్తె సముద్ధతిఁ గ్రుమ్మి థారయై
పాటిలురక్తవారి తనపై నవకుంకుమచర్చకై వడిం
బాటలతన్ ఘటింప జలబంధురితాంకరమాసమృద్ధికై
నీటునఁ బట్టుసూత్రమున నించినమేచకచామరం బనన్. 185

మ. “అదె లే; డల్లదె దుప్పి యల్లదె గజం; బమ్మక్క! కొండంత
య-ల్లదె యాకారెనుబోతు; పెద్దకడిఁ దొరా! యెంత
గ!” ద్దంచు బో-యదొరల్ మ్రాకుల నెక్కి చూచుచు ధను

సుక్తనానాశిత-ప్రదరశ్రేణుల నేసి రీసున గుటిం బా
యొక్కువ్వుడిన్. 186

క్రవసరంబున; 187

మై నేహంబు బెరయించె నన నేయి
యడుగువెంబడి బడి వడియు చుండఁ,
ర మ్మని హరిక్రోడంబు విలిచె నా
ఘుఘ్ఘరావంబు గుబ్బతిలఁగ,
గ్రొవ్వు సెలవుల వెడలెనో యన నర్థ
చర్వితవదనము స్తములు చెదర,
తనంబునఁ బాటిల్లుకీర్తుల
చెలువునఁ గొమ్మలజిగి దలిర్పఁ,
పాపాఞ్జయుతసూచికలవిధమునఁ
గందంపుఁగొనవెండ్రుకలు దనర్పఁ
చూపుల మిణుఁగుర్లు పాఱజిమ్మ!
గలయేకలమ్మలమూఁక యొకటి. 188

యనునంబోలె మోరతోపుడనంబు చూపుచు, గొం
యంబోలె వాటివాడియై, చతురవిటుండునుం బోలె
లోనుగాక, దాచిమఱచినవెడంగునుంబోలె బెక్కు
ద్రవ్యుచు, గ్రొవ్వున నివ్వలవ్వల చూడక పాడ
మాగ్రహంబునం గిరాతధట్టంబు ధట్టించి బెట్టార్పుచుం
క్రాభిషిక్తుకనుసన్నం గనకంపుఁబట్టెడలు దెరల్పి కవి
నిన. 189

గిన్ని ధూమసంఘము
గబళించువీస్సులింగములగతిం

గోలపరంపరఁ గదిసెం

గౌలేయకగణ మఖర్వగర్వప్రాధిన్.

190

క. రదములుఁ బదములు బేరెద

లదవదలై చెదర నదర నరుణాంబుర్పురి

నదములు వరాహపటలముఁ

బొదివెన్ వటుకాధినాథపూజాహయముల్.

191

క. కిరి యొకటి శాతదంత్రాం

కురమునఁ గౌలేయకంబుఁ గొట్టిన నందుం

బిరుదస్ఫురణకు నించిన

విరిసర మనఁ జ్రేగుతీఁగ వ్రేలుచునుండెన్.

192

క. భటుఁ డొక్కఁ డు దరి పొడిచెం

బటురయమునఁ బంది నంది బల్లెంబునఁ బైఁ

బొటమరిలుక్రొవ్వు మేనికీ

జిటిపొటిగందంపుఁబూత నేయం డాయన్.

193

సీ. పాలఁకువ యుల్లంగి పూరేడు లావుక

పొన్నంగి దాబయు నున్ని గాఁడు

కైఱు కక్కెర గువ్వ కల్లెడు కేరజ

మాఁడెలు తొగ గిజిగాఁడు కొరడు

శీలువు జీనుప జిట్ట చింద వెలిచె

గుడ్డంగి గొనకొనకోడి పికిలి

డును గోరువంక కప్పెట పొట్టి

కాపురము కన్నెట్టి మూఁగ

తే. మొదలుగాఁ గల్గుపులుఁగుల గుడులు గ్రుచ్చి
తెచ్చి కాంచిరి యాజగతీకళత్రుఁ
బలుదెఱంగుల నెత్తురుపదను చేసి
విసిన మంతట వేటాడి వేటకాండ్రు. 194

తే. కఱ్ఱజవ్వాది యిభకుంభగళితమాక్షి
కములు వింజామరంబులుఁ గావడించు
మెకములును బచ్చికస్తూరినికరములును
నృపతియెదుటికిఁ దెచ్చిరి మృగయు లపుడు.” 195

క. అని యిట్లు రామచంద్రున
కినకులకలశాబ్ధిహర్షకృతిచంద్రునకున్
మునినాథుఁ డయ్యగస్త్యుఁడు
వినిపించె గభీరధీరవిశదప్రాధిన్. 196

మ. ప్రతిభాశేష, యశేషభూవినుతసంపదోగనిస్తంద్ర, సాం
ద్రతరస్వచ్ఛయశస్సమావృతదిగంతా, సంతతోత్సాహవ
ర్ధితనానాకవిరాజ, రాజనయవర్ధి, కీర్తితాదార్యభూ
ర్యతులప్రాభవ, శ్రీభవోల్లసితగాత్రా, గోత్రరక్షానిధి. 197

క. గూఢపదకంకణోపమ
గాఢయశఃకాండ ఘటితకమలభవాండా
ప్రాధన్యపనయవిహారా
వ్యూఢోరఃకలితరుచిసముజ్జ్వలహారా. 198

మాలిని.—

దినకరసమతేజా, తిమ్మమాంబాతనూజా,
కనకకుధరధైర్యా, కర్ణజిద్బాహుశౌర్యా,

వసధిసమగభీరా, వర్జితశ్రీవిహారా,
జనవిసుతచరిత్రా, సౌఖ్యలక్ష్మీకళత్రా.

199

గద్యము. ఇది శ్రీమత్తెనాలిరామేశ్వరశాస్వతకృపాకటాక్ష
లక్ష్మీతకవిలాభిరామ రామయపండితకుమార సహజశైవా
చారసంపన్న ధీమదన్నయనామధేయప్రణీతం బైనసుద
క్షిణాపరిణయం బనుశృంగారకావ్యంబునందుఁ దృతీయా
శ్వాసము.

శ్రీ

సు ద క్షి ణా ప రిణ య ము

చ తు థా శ్వా స ము

మ త్తను థామ, జయా

రామ, గుణోద్దామ, యిందిరాసుత్రామా

భూమబలభీమ, జగదభి

రామా, పులిజాలథామ, రామయసోనూ.

1

తే. అవధరింపు మగ స్త్యసంయమివరుండు

పలుకుగ ప్రంపువలీ మీఱు బలుకు నిట్టు

“లవలికథ దెల్పు.” మనురాఘవాధినాథుఁ

గాంచి రదనాంశుచంద్రికల్ గడలుకొనగ.

2

వ. “అయ్యవసరంబున:

3

— రత్నమయ సింహాసనము —

ఉ. గర్జితనిస్వనస్ఫురణఁ గ్రక్కదలం గులశైలకోటి య
 త్యూర్జితవాలచాలనసముద్ధతి మి న్నగలంగ దృక్ ప్రభా
 స్ఫూర్జితవహ్ని కీలములు భూవియదంతర మాక్రమింప సం
 తర్జితజంతుయూథ మొకదంతివిరోధి రయాధికోన్నతిన్. 4

మ. చనుదేరం గని భిల్లవల్లభులు రాజన్యాగ్రణిం జూచి: “యో
 జనితాటోపనృసింహ, సింహ మిదిగో, సురంభగంభీరత

క్షణచేఖం బటతెంచె; నంపగములకా జా నేయవే.” యన్నఁ గ
న్దోనల న్నవ్వుచు నవ్విభుండును రణతోదండదోర్దండఁడై.

చ. శర మరి నించి పొంచి రభసంబున నేయఁగ డాయునంతఁ గే
సరి సరి లేనివీఁకమెఱు జంగన నింగికి దాఁటి యచ్చటకా
దరళతటిల్లతాసమతఁ దాండవ మించుకనేపు చేసి ది [చున్.
క్కచులకు గుండె తల్లడముగాఁ గడలకా వడి సంచరించు

— { రత్నమయసింహముఁ దఱుముకొని దిలీపుడు } —
మంత్రినందనునితో చాల దవ్వేగుట

చ. క్రీడాసంచరిష్టు వగుతరణికరణి ధరణికి డిగి సమీపంబున
నిలుచుచు, రివ్వన దవ్వలకుం జనుచు, నతితీవ్రవేగంబునం
బార్హ్వభాగంబులం బొడకట్టుచు, నికుంజపుంజంబుల
నణంగుచు, విస్ఫులింగంబునుం బోలె నింగి కెగయుచు,
నైంద్రజాలికుపోలిక విశంకటదంష్ట్రావిటంకనిరంకుశ ప్రభా
ధాశభ్యంబుల నసమయసాంద్రచంద్రాతపంబులఁ బచరిం
చుచు, నటునిపటిమఁ గుంభికుంభస్థలంబుల ప్రక్కలించి
రుధిరబిందు చ్చటాసిక్తంబు లగుమౌక్తికంబుల గహనమహీ
రంగంబునకుం బుష్పాంజలి యాచరించుచు, మదనసారథి
గమకంబున మెకంబుక్రొత్త నెత్తుట బొత్తిల్లునఖికింశుకంబుల
పరువంబు చూపుచు, మహావీరుం డన నత్యుర్జితగర్జిత
స్ఫూర్జితంబుల నిఖిలభూభృద్గర్భనిర్భేదంబు గావించుచుం,
బ్రళయపవనవిజృంభణంబుకైవడి నక్షేపవాలవిక్షేపంబుల
గగనమార్గనిరర్గళసంచారివారిధరవితానంబుల విరియిం
చుచు, గాలకంధరకంధరానిర్గతకాలకూటశిఖిశిఖాస్ఫూర్తి
మూర్తి వహించినజాడం జూడ నేదిక్కునం దానయై, పోటు

నకు నలవి గాక నదీనదంబులును బహుమహీధరవనవరం
పరలుం గడచి చనుసింహంబువెంట వెంటాడించి మించిన
యాగ్రహాతిశయంబునం జనుచుండ ధరాఖండలుం గూడ
నేరక యాయాయితరులనీడల సకలబలంబులుం జలంబు
దక్కి నిలిచె; మంత్రినందనుం డగుసుదర్శనుం డొక్కరుండు
తోడునీడయుం బోలె ననుగమించి యరుగుచుండె. నయ్యవ
సరంబున: 7

ఉ. డాయగ వచ్చినం గని తటాలున మార్చి శరం బమర్చి తా
నేయగఁ బూనునంతనె మృగేంద్రము గ్రక్కున మాయ
మై యెటో-పోయిన నద్భుతం బడర భూవిభుఁ డొక్క
రసాలభూరుహ-చ్ఛాయ నొకింత నిల్చి సరసంబుగఁ బల్కుఁ
బ్రధాననందనున్. 8

శా. “ఆకర్ణంబులు నావిలోచనము లాయంగంబు లాయాననం
బాకంఠాంచల మానఖప్రతతు లాహా, మాత్మరత్నప్రభా
నీకోత్యేకసమన్వితంబులు; రయోన్దేషంబు రోషంబు ను
ల్లోకంబు; నయలోల, యిట్టిహరి నేలోకంబునం జూచితే!

ఉ. చూచిన నేత్రపర్వ మగుసొంపు ఘటింపఁగఁ జాలుచారురు
గ్వీచిక లుల్లసితైడు నవీనమణిమయ దేహయష్టి; లో
నేచినకోపముం జలము నెచ్చఁగఁ జేయుచు నున్న; దుగ్రక
ర్తాచరణంబు; దీని దెగటార్పఁగ నేర్పు ఘటిల్ల దేమియున్.”

వ. అనుటయుం బ్రధానతనయుండు: 11

చ. “కనకవినూత్న రత్నమయకాయవిలాసము నీజవంబుఁ గ
ల్లునె యలఘాలలోచనవిలోలవిలోచనతేజ కై న! నె

స్వసగజవైరి యేనియు భవన్నవచండధనుః ప్రయుక్తబా
ణనిహతికిందొలంగి చనునా, మనునామఱియెన్ని భంగులన్!”

క. అని విన్నవించునప్పుడ

ఘనాఘసరవోపమానగర్జారృటి మిక్

బెనుచీట లెగయ వెండియుఁ

జనుచెంచెక్ మృగవిభుండు సక్రోధగతిన్ .

13

❖ చిట్టని బాణహతిని సింహము హరిణియను నచ్చరయగుట ❖

శా. కంటిం గంటి నటంచుఁ జంచలధనుఃకాండంబు గాఢంబు బ
ల్వొంట న్నుంటుగఁ గూర్చి రాజవరుఁ డుర్వీచక్ర మూటాడఁ
బె-న్నంటల్ మింటఁ జెలంగ నేయ నతిభీమప్రాధి నత్తూపు
మై-నంబుంబో యనుమాత్రఁ గేసరియు దివ్యస్త్రీత్వముం
జెందుచున్: 14

ఉ. గుబ్బలనిబ్బరంబుసిరిఁ గొంచెపుఁగొ నసియాడఁ, గల్వపూ
మబ్బులఁ జూపుచూపు లలమన్నభుతూపులతోడు చూప; నా
గుబ్బుగఁ గమ్మతావులు బుగులకొను మేను మెఱుంగులీనఁ; బె
ల్లబ్బుర మైనచెల్వమున నవ్వనలక్ష్యవిధంబు చూపుచున్. 15

సుగంధివృత్తము —

మ్రొక్కి కేలు మాళిఁ జేర్చుమోహనాంగిఁ జూచి: “పెం
పెక్కి నిక్కుసింహమేడ! యీలతాంగియేడ! యీ
చిక్కు మొక్కలంపుమాయచేత యాట నిక్క!” మం
చక్కురంగనేత్రఁ జూచి యాదరార్ద్రచిత్తుండై.

16

తే. “తరళవీక్షాసమాసక్తి హరిణి వయ్యు,
గమనలీలారసవ్యాప్తి గరిణి వయ్యు,

నమితకచనిచయ ప్రాధీః జమరి వయ్యు,
నడుమునను సింహ మైతివి, నలినవదన!” 17

ఉ. నా విని చిన్న నవ్వు వదనంబునఁ గొండ్లొకపొల్పు నిల్పు, బూ
దాపులతావులై యమృతధారలమేరలు నై తనర్చువా
చావిభవంబు లెచ్చగ, రసాతలనాయకుఁ బల్కు మేచక
గ్రీవవిరోధి బంగరపుకన్నర మీటిననీటు చూపుచున్: 18

తే. “స్వామి, నా తెఱఁ గెఱిగింతుఁ జందమామ
డెందమునఁ గ్రీడసల్పుపాతీనకేతు
రీతి నీవజ్రవేది సంప్రీతి నిల్పు
చిత్త మానందకందశాయత్తముగను.” 19

వ. అనిన సంతోషితస్వాంతుండై మహికాంతుండు తత్ ప్రదర్శిత
మణిమయ వేదీవిటంకంబునం బ్రధానతనయవిస్తృతం బగు
నవపల్లవాస్తరణంబున నానీనుం డగుటయు నిటలతటఘటి
తాంజలియై యామంజువాణి యిట్లనియె: 20

— హరిణి తనవృత్తాంతమును దిలీపునకు వినిపించుట —

చ. “హరిణి యటండ్రు నన్ను; దివిజాధిపుకొల్విన నుండునస్సర
స్తరుణులలోనఁ జేరు కలదాన; సదానయమార్గవర్తి యై
పరఁగెడువీతహవ్యమునిపాలకుఁ డన్నిషధాద్రి ధైర్యబం
ధురతఁ దపంబు నేయ విబుధుల్ చలియించుచు విన్నవించి
నన్. 21

తే. చేతికులిశంబు నటువైచి చింతవంత
మనసునెత్తమ్మి తహతహ మొనప వజ్ర,
యతనినిష్ఠకు విఘ్నంబు నాచరింపఁ
దలచి కొలువున నున్న నావలను చూచి: 22

క. “హరిణీ, గమనవిధాజిత
కరిణీ, శృంగారసారకమనీయశ్రీ,
సరణీ, ఘనజఘనావృత
ధరణీ!” యని చేరక బిల్చి తాత్పర్యమునన్. 23

క. “ఆవీతహవ్యమునితప
మీ పీతటి నడచి వచ్చితేనియు వినునూ,
నే పీతభయుడ నై శ్రీ
దేవసుతఖ్యాతి గాంతు దివిజపదంబున్. 24

సీ. పరువెత్తుఫణులకు బదములు గల్పింప,
నల్ల నేరెడుబండ్లు తెల్లజేయ,
నద్దమరేప్రాద్దు ప్రాద్దు దీండ్రింపించ,
గుండెటికొదమకు గొమ్ము చూప,
బయల జిత్రంబులు ప్రత్యక్షముగ వ్రాయ,
జక్క లిన్ని యటంచు లెక్క నేయ,
బెన్నీరు గిలకొట్టి వెన్నముద్ద లొనర్ప,
నుడుపథం బంతయు బిడికిలింప,

తే. గడమవన్నియు నిడ నేల? కతకు గాల్గొ
ముంతకు జెవులు, గల్పింప ముజ్జగముల
బడుపుజవరాండ్రకును దృణప్రాయ మహహ!
తపసి దేల్పుట వింతయే తరుణి, నీకు?” 25

క. అని గారవించి పలికిన
విని గాఢోత్సుకత వేల్పువెలదులతో న
మ్మని యుండునద్రి చేరం
జని నిండుమనంబుతోడ సరసప్రాధిన్. 26

ఉ. నవ్వుచు నెచ్చెలిం జివురునం గొని రువ్వుచు మవ్వమైనలేం
బువ్వులు గోయుచున్ వలపుఁబుప్పొడి మోములఁ జల్లి డా
యుచుం-జివ్వకుఁ జేరినట్లు రొద నేయుచుఁ జన్నుల మేను
రాయుచున్-ఱవ్వులు చేసినన్ దపసి తాపతిమో యన నుండె
ధీరతన్.

27

క. పాటలఁ దీయనిమాటల
నాటల నవ్వునొద్దెర్య మావంతయునుం
బేటెత్తమిఁ జెనకితి నొక
పాటిగ నఖిధార జీరువాఱన్ గళమున్.

28

అ. చెనకి యంతఁ బోక 'సింహంబు నీకంత
మించుకంతఁ గోరఁ జించె, తెప్ప
లెత్తి చూడు.' మన్న నెఱ్ఱనిచూపుల
నిప్పు లడరఁ గాంచి తప్పు లెంచి:

29

ఉ. "సింగము సిం చె నంచు ననుఁ జీరికి నెంచక కంతసీమ న
య్యంగజహలికుండు దురితాపగఁ దేలుచు వాడిగోరఁ జీ
రం గత మేమి? యేమి చతురత్వము గాంచితిదీన? దీనతా
సంగతి సంచరింపు వనశైలతటంబున సింహమూర్తి వై." 30

క. అని' శపియించిన నించిన
పెనుపంతయుఁ దక్కి మ్రొక్కి ప్రియవాక్యములఁ:
"మునినాథా, తేజోజిత
దిననాథా, కరుణ యింత దిగవిడఁ దగునే!

31

సీ. అవ్వారి మధువారి నివ్వటిల్లుచు నుండు
డాలుకెమ్మోవుల మేలు గలదె?

సూటి పాటింపక శ్రుతులఁ బల్కలు దాటు
 చూపుల నిల్కడ చూపఁ గలదె?
 సచ్చక్రవిఘటనస్వక్రమంబునఁ బొల్పు
 చన్నుల సాధుత్వ మెన్నఁ గలదె?
 నా స్తివాదక్రియోపాస్తికి నెడముకొ
 న్నడుముల దార్జ్య మేనాటఁ గలదె?

తే. సటలు పల్కులు; వలవంత లటమటములు;
 నిక్కములు సున్న; చపలముల్ నెప్పునంబు;
 లధికపాపస్వరూపిణు లగుట యరుదె
 యంగనలు! వారివై మఱి యలుగఁ దగదు.” 32.

చ. అని కనుచుఁజూచితేనియల నంఘ్రియుగం బభిషేక మార్చినం
 గని మునికుంజరుండు మదిఁ గప్పినకోపమొకింతమాని: “యో
 వనరుహగంధి, నాపలు కవశ్యముచప్పదు; మాసమాత్ర నీ
 తనువు దివీపభూపనిశితప్రదరం బొకయింత నాటినన్; 33.

తే. రత్నమయ మైనసింహవిగ్రహము మాని
 మానితం బైననీతోంటిమేనుఁ దాల్చు;
 పొమ్ము నీ.”వని యంప నప్పుడ మృగేంద్ర
 మూర్తిఁ దాల్చితి నీరీతిఁ గీర్తినిలయ! 34.

వ. అట్లయ్యునుం బూర్వపుణ్యపరిపాకంబునం దొల్లింటియెటుక
 దప్పక భవదాగమనప్రీతి నీరీతి భూయిష్టంబు లగుగోష్ఠం
 బుల కలజడి నేయుచుం దావకాలోకంబునం బూర్వపుణ్య
 మూర్తిఁ గైకొంటి. నమ్ముని కోపంబున శాపంబు నా కొసం
 గక ము న్నొక్కనాఁ డేను సుధర్మాస్థానసంస్థితుం డగునా

ఖండలునకు రాయంచ నాడించులీలం గేలు సారించి వింజా
మరంబు వేయుచుం గొల్పియున్నయవసరంబున: 36

— { నారదుఁ డింద్రున కెఱిగించిన
రత్నచూడవనోపాయమును హరిణిదిలీపునకుఁ జెప్పట } —

సీ. పాటలపటుజటాపటలంబు శరదంబు
ధరచలచ్చపలావిధంబుఁ దాల్పు,
డాచేతిమణికమండలువు లీలాభేల
దమరద్రుమంజరీసమత నిల్పు,
మరుదంకురాఘాతమహాతీర్థనిసురేభ
కటభృంగరంగదార్భటిఁ జెలంగఁ
గటి నున్నయజినంబు నటదలికేక్షణ
క్షీతిభృత్తటాంబుదాకృతి వహింప,

తే. సరసబహువిధవిద్యావిశారదుండు
ప్రచురతనుకాంతినిర్జితపారదుండు
నిఖిలసంయమిచాతకనీరదుండు
ననుచు సంతోషమున వచ్చె నారదుండు. 36

క. వచ్చినమానికి నెదురుగ
వచ్చి పదాంభోరుహముల వ్రాలుచు నర్ఘ్యం
బిచ్చి కృతార్చనుడై: “మీ
వచ్చుట భాగ్యంబు వెదకివచ్చుట గాదే.” 37

తే. అనుడు నారదుఁ డనియె: “నోయనిమిషేంద్ర,
జలజభవుడం జలంధరాశ్రమముపొంత
నూత్ననిష్ఠ వసించినరత్నచూడ
దైత్యకులవల్లభునకుఁ బ్రత్యక్ష మగుచు. 38

క. “వర మిత్తు వేడు.” మనిన

హరివైరియు మ్రొక్కి: “శస్త్రహతి మత్తను వే
యరి చేరు బోర నాతని

శిర మిలఁ బడుఁగాక వేయిచిదురుప లగుచున్.”

39

చ. అనవుడు: “నట్టెకాక”యని యంబుజసంభవుఁ డేఁగ నేను న
వ్వనరుహసూతిఁ గాంచి: “తగవా పగవాఁ డగువానిచేత నీ
యనిమిషసిద్ధసాధ్యఖచరాదులు నొచ్చు తెఱింగియుం బ్రి
యం-బెనయఁగ నివ్విధంబు వర మిచ్చితి; మెచ్చితి.” వన్న
ధాతయున్.

40

వ. ఒండువిధం బానతిచ్చె; నది. విను.” మని శ్రవణంబు డాసి
వదనచంద్రికలు తద్బూషాహాక్షికచ్ఛాయాదాయాదం
బులై నిగుడ నొక్కయేకాంతవాక్యంబు సూక్తిస్వరంబునం
దెలిపె; గంకణక్రంకారంబులకతంబున లెస్స విసనైతిం
“గన్యకు వరుం డగుదిలీపభూవరుం డద్దానవేశ్వరభుజా
సంపద నొంపం జాలు.” ననుమాట వింటి; గన్యాశబ్దంజే
కాని అజ్ఞనకశబ్దంబు విన దొరకదయ్యె; నారదుం: “దీవిత
వార్త యెఱింగింప వచ్చితి నిలింపనాథ; యప్రమత్తుండవై
యుండు.” మని దీవించి చనియె. నాఖండలుండునుం గొలు
వుననున్న పుష్పకోదండుని డగ్గఱం బిలిచి తత్కర్ణపుటాంతిక
నృస్తవదనాంబుజం డై యేమో రహస్యంబు నుడివినఁ
దదనంతరంబ శంబరారాతి యొక్క కనకకేతకీపత్రంబు
కరంబున ధరియించి సంతానలతాంతముకుళంబు మృగమదం
బునం బదనుకొల్పి సమాధానమానసుండై:

41

సీ. గగనమో! కాదు; మేఘుకదంబ మనవచ్చు
మించుపాపటకావి మెఱుపుకతనఁ;
గొండలో! కాపు; పూగుత్తు లౌ ననవచ్చుఁ
గమ్మగ స్తురితేటికప్పుకతనఁ,
గుతలమో! కాదు; సైకతభాగ మనవచ్చు
నడువచ్చు మొలనూలినాఁచుకతనఁ;
దలికులో! కాపు; కెందామర లనవచ్చు
రవలిమఱ్ఱెలమించురజముకతనఁ;

తే. నీలములొ, పైఁడికుండలో, నిర్భరేభ
మాళిదేశంబొ, లత్తుక డాలుసిరులొ!
యనఁగఁ గచములఁ గుచములఁ బెనుపిటుందు
నడుగులను వ్రాసి వ్రాసె లతాంగి నోర్తు.

42

క. రవిదీప్తిచెంత నిల్చిన
దివియలక్రియ ఫలకలిఖతతిలకినియెదుట
రవివంశతిలక, రంభా
దివధూనికరంబు నిలిపి తేరినకాంతిన్.

43

తే. వేయికన్నులు గల్గినవిభవమునకు
సరససాఫల్యయోగంబు సంభవింప
భావభవుడు లిఖించు నప్పడఁటిఁ జూచి
యమరభర్త శిరఃకంప మాచరించి:

44

ఉ. “మేలు, బలీ, చతుర్ముఖుడు మిక్కిలినేర్పరి; యెట్టులన్న నీ
బాలిక మాదిలీపనరపాలకుడేవిగ నిశ్చయించె; ల
క్షీలలనేశునాభిసరసీరుహమందిరవర్తి యైనవాఁ
డేలయొనర్పు వేదజడుఁడేనియు నీడుకు రానిచేతలన్!” 45

క. అని కొల్వవారి నందఱ

ననిచి మహేంద్రుండు మందిరాంతరమునకుం

జనియెన్ లతాంగి యేనృపు

తనయామణియో యెటుంగఁ దరణికులేంద్రా! 46

ఉ. సీకరుణాకటాక్షమున నిక్కుపుయాపు వహింపఁ గంటి; నీ

యాకృతి చూడఁ గంటి; బ్రమదాంబుధిఁ దెప్పలఁ దేలఁ

గంటి న-న్నాకముచేరఁగంటి; నమరాధిపువెండియుఁ గొల్వఁ

గంటి; భూ-లోకమహేంద్ర, యచ్చరచెలుల్ గని మెచ్చఁ

గఁ బోయివచ్చెదన్." 47

వ. అనిన నమహేంద్రుండు:

48

క. "అమృతాంబుధి నుద్భవమై

యమృతకరుండు మోము గాఁగ నధరంబున న

య్యమృతంబు దాల్చు నీ వీ

యమృతాలాపములఁ దేల్చు టద్భుతమె చెలీ!" 49

తే. అనుచు ననిచిన ననిచినహర్ష రేఖ

దివిజపురమున కేఁగె నచ్చిపురుబోడి

యవనినాయకుఁ డున్న చో టరసికొనుచు

నై న్యసంఘంబుఁ గదిసె నాసమయమునను. 50

క. అరవిందమందిరాంతర

ఖురళిఁ బరాగంబు నలచికొను తేఱులతో

సరి వెనఁగి యలసి సొలసిన

కరణిం జనుదెంచె నంత గంధవహంబుల్. 51

ఉ. ఆనునుఁదెచ్చెరల్ మెలఁగునందము డెందముఁ గందళింప

భూ-జాని నిజానివార్యమృగసంహరణశ్రమ ముజ్జగింప న

చోచి నొకకొంతదవ్వు చని జొంపపుఱుబొదరిండ్ల చాన
పూ-దేనియవాడఁ గమ్మవిరి దెప్పల దాంటి పురస్థులఁ బురస్.

క. కంజాతకుముదకువలయ

సంజాతమరందబిందుసౌరభ్యనట

చ్చింజానమత్తమధుకర

గంజాయిిత మొక్కకొలనుఁ గనుగొని యచటన్. 53

వ. మరకతమణి స్తంభగంభీరసోపానసమర్థం బగుచొక్కవర్ణంబు
నధివసించి కృతావగాహుం దై లఘుధౌతపరిధానవరణం
బవధరించి మంజుకంజాతసంజాతకింజల్కసింజరం బగునీరం
బున ననూరుసారధికి నర్హ్యం బొసంగి సుదర్శనకరావలంబ
నుండై తత్తటస్థలి మాధవీమంటపంబునకు విజయంబు చేసి
పరిజనానీతబహువిధాహారవిహారంబులం బరితృప్తి వహించి
పరిమళమిళితవివిధలేపనోద్దీప్తితాంగకుం దై కర్పూరతాం
బూలచర్మణంబు నొనరించుచు నుచితకథాకథనకేళిశ్రవణ
పరాయణత్వంబునం గొంతప్రాప్తు గడపి కనుచున్నం బరి
జనంబుల ననిచి ప్రధాననందనుం గనుంగొని: 54

క. “హరిణీవాక్యము వింటివె

తరుణిం దాఁ గన్నయట్టిధన్యాత్మకుఁ డే

ధరణీనాథుడొ మది నీ

వరయంగా వలదె!” యనుడు నానదివుండున్. 55

— { సుదర్శనుండు శృంగారమాలికవలన వినిన సుదక్షిణా } —
పుత్రాంశమును దిలీపున కెఱిగించుట

సీ. జగతీత లాధ్యక్ష సాకేతనగరోప

వనవీధి నొకనాడు తనకెలకుల

సమవయోరూపవేషవిశేషభూషిత
 లైనబాలకులు రా హర్ష మొదవి
 కేలికాగతి నేగి కెందమ్మికెంపుల
 మగతు మైదలకప్పుమానికముల,
 సురువుము త్రియముల, నునునాచుబచ్చల
 బలుతేనెతుంపరపడములను,

తే. దనకు రత్నాకరముతోడిపెనుపు దనర
 వలను మీఱంగ నొకతమ్మికోలనికెలన
 జలువతెమ్మెర లింపులు గులుకుచుండ
 నుబుసుపోకకు నే నటు లుండునంతః 56

తే. డేగ యొక్కటి యతితీవ్రవేగ మడర
 నిగిడి పోనీక వెనువెంట దగిలి రాగ
 సాధ్యసంబునఁ జనుదెంచి చక్రవాకి
 యోర్పు ననుఁ జేరి పల్కుఁ బ్రియోక్తి నిట్లుః 57

చ. “సచివకుమార, నీమఱుగు చయ్యనఁ జొచ్చితి; నొచ్చితిన్,
 జగత్ - ప్రచయభయంకరాక్రమణభంగి జెలంగెడుడేగ
 వెన్నోనెఁగుచరితు లావిషద్దశలఁ గూరినవారి నుపేక్ష
 నేయఁగా-సుచరితు లార్తరక్షణవిశుద్ధవిలాసయశోవశోద
 యుల్. 58

తే. అనుడు వెఱవకు మంచు బటాంచలమున
 గప్పుటయుఁ జూచి డేగ యుగ్రంపురవళి
 దిరుగ కురువడి నామీడ నరుగుదేర
 రూక్షహంకార మొనరింప నాక్షణమున. 59

సీ. భల్లూకరోమశ ప్ర బలాంగపై ంధవ
 స్కంధబంధురశ తాంగంబుతోడఁ
 గాలకంధరకంఠ కాలకూటకృపీట
 జననధూమశ్యామతనువుతోడ
 విలయధూమధ్వజాకులమహార్చిర్వార
 శితదీప్లు దీర్ఘో గ్రజిహ్వాతోడఁ
 గల్యాణగిరిగుహగర్భనిర్భేదన
 వ్యాపారఘోరారవంబుతోడఁ

తే. దఱచు మిణుఁగుర్లు గ్రమ్ము నేత్రములతోడ.
 నుడువభముదాటు నీపై నపొడవుతోడ
 వికటన్మకరోటికంఠమాలికలతోడ
 విస్తయంబుగ దైత్యుండు భస్మ మయ్యె.

60

క. ఆసంరంభముఁ గనుఁగొని
 నాసంగడిబాలు రెల్ల నానాగతులం
 ద్రాసముతోఁ బఱచిరి దర
 హాసముతో నేను నిలువుఁ డని పలుకంగన్.

61

ఉ. క్రొత్త మెఱుంగుము త్రియపుఁగోవయ్యె, వాలుమెఱుంగుఁ
 దీవయ్యె, - చిత్తజాపూవువిల్లొ మఱి చెల్వముపుట్టినయిల్లొకో,
 యనన్ - మత్తగ జేంద్రయాన యగుమానినియై నిలిచెం
 బటాంచలం - బత్తఱి నిర్లమించి జగదదృఢతవై ఖరిఁ జక్రవాకీ
 యున్.

62

క. “పడఁతీ, యెవ్వరు నీ?” వని
 యడిగిన ననుఁ జూచి పల్కు నంగన పలుకుల్

వెడవిల్తునివిరితూపుల

వెడలుమరందంబునకును విందులు గాంగన్.

63

తే. “సాధ్యలోకాధినాథుఁ డాచంద్రపాలుఁ
డనఘ, మాతండ్రి; లోకత్రయంబునందుఁ
గేలెఁ జరియింతు శృంగారమాలికాభి
ధానమున; నేర్తు నొకకొంత గానవిద్య.

64

క. వాణిసభ గౌరిసభ హరి

రాణిసభకు సంచరింతు రాజితవీణా

క్వాణోల్లాసవిలాసధు

రీణకళాకలితమాధురీసాధురతిన్.

65

— సురభునివృత్తాంతము. —

చ. ఆతులితకీర్తి మజ్జనకుఁ డాశ్రితవారిధి చంద్రపాలకుం

రిన్మపాలకమూర్తి మాగధ

క్షీతిపతి పుణ్యగణ్యనిజశీలుఁ డలోలుడు నిత్యవైభవ

స్థితసురభుండునుం జెలిమి చేసి చరింపుదు రేకచిత్తులై. 66

సీ. కలలోన నేనియుఁ గపటకృత్యము లేక

కడసాగుగుణములకలిమి చెలిమి

ధనమనోవంచకత్వము లేశమును లేక

యేపుదీపించినయెలమి చెలిమి

యొండొరుమడులలో నోరపారలు లేక

ప్రాపు దాపున నైనబలిమి చెలిమి

ప్రాణంబుప్రాణంబు లై వింత లేద లేక

హత్తిన దగుజయం బలిమిచెలిమి

తే. కెలని కెడ మీక తగువగల్ గలిమి చెలిమి
చూచి వారించుఁ బెఱవారిఁ జాలిమి చెలిమి
నూల్లొసంగనిరిపులచే నులిమి చెలిమి
చెప్ప నిక నేల వారలచెలిమిబలిమి.

67

— రత్నచూడుడు సురభునిరాజ్యమును భ్వంసముచేయుట. —

చ. ఇటువలె నుండ నాసురభుఁ డేలేడుధారుణి దారుణక్రమో
త్కటభుజసంపదం గలఁచి కాఱియఁ బెట్టుచు నుండు విక్ర
మో-ద్భటభటవాహదంతిరథపజ్జీసమేతుఁడు రత్నచూ
డుఁ డా-కుటిలనిశాటుబారిఁ బడి కుందుదు రయ్యమరేంద్ర
ముఖ్యులున్.

68

సీ. తోటవొడ్డి యనెడిమాట లేకుండఁగఁ,
గాలువక్రంతలక్రం దడంగఁ,
బైరుపచ్చలు లేక ప్రజలు నెమ్మదిఁ గుండ,
నిల్లుముంగిలి యను టిల్ల గాఁగఁ,
మానిసిమట్రలు గానిపించఁగ నీక,
పల్లెపట్టులు సివపాడు గాఁగఁ,
బసరమువెయ్యలపస యెక్కడో చనఁ,
జెట్టుచేమలయున్నిపట్టు వదల,

తే. సురభభూపాలుఁ డేలేడిధరణి యెల్ల
నిచ్చ రాయిడిఁ బీడించు నికట మగుట
మదభరాంధత్వమునఁ దన కెదురు లేక
మందరాచలవాసి యమ్మానవాశి.

69

శా. వాఁడే కాఁడె సురాధినాథనగరద్వారంబు దాఁకె; స్మరి
వాఁడే కాఁడె యశస్కరం బనుచు దుర్వారోద్ధతి వచ్చిన

వేడిం బాసి బలారి యింక నెచటన్ లేడే యనం బోయె
దన్ - గాడం దూటునిశాతమార్దణశలాకల్ నొప్పి
నొప్పించినన్. 70

తే. వైభవంబునఁ జంపకావతిపురంబు
నేలుసురభుండు దైత్యుచేఁ జాలఁ దూలి
యలకుశస్థాన మనియెడునాశ్రమమున
కరిగి శాండిల్యునకు వినయమున మ్రొక్కి: 71

క. “మునినాథ, రత్నచూడుం
దునుమాడఁగఁ జాలుపుత్తు ధూర్తారివిభం
జనకీర్తిపాత్రు నీవే!”
యనుటయు మునినాథుఁ డనియె నాతనితోడన్. 72

సీ. జడరాశి డాఁగనిబడబాసలజ్వాల,
మృదుఁడు ఖండింపనిమృత్యుదంష్ట్ర,
శాంతి యెన్నఁడు లేనిసంహారరుద్రుండు,
పక్షముల్ చిదుమనిపర్వతంబు,
శూలికంఠబిలంబు చొరనిహాలహలంబు,
వనదంబుఁ దగులనివైద్యుతాగ్ని,
పన్నగారికి నెదుర్పడనిమహాఫణి,
ఫణివాతఁ బడనిప్రభంజనంబు,

తే. గాక కేవలదైత్యుండె కఠినశౌర్య
పా... ర్త్యవిభుండు నిశాటవరుండు!
వానిఁ ద్రుంచుట యేరికి వలతి యగునె!
బుద్ధి నీ వేమి యెటుఁగవా భూతలేంద్ర! 73

ఉ. బాలిక యోర్తు నీకు నరపాలక, కల్లు దిలీపధారుణీ
పాలకుఁ డాతలోదరికి భర్త యగుకొ; రణశూరుఁ డాతఁ;
డా-భీలసమిన్తహిణ్ దివిజభేది వెసం దునుమాడు; జాహ్నవీ
కూలమునందుఁ జేయు మనుకూలగతికొ శిఖిఁగూర్చి జన్న
ముల్.” 74

— { సురభుండు శాంఘ్యోపదేశమున నగ్నిచేవునిఁ
గూర్చి యాగము చేయుట } —

తే. అనుడు రాజవతంసంబు హంసకేలి
కావధూమణి రప్పించి గంగఁ గాంచి
కేలు ఫాలస్థలంబునఁ గీలుకొల్పి
సన్నతులు నేయు వాచాటచాటుధారః 75

లయ. “గంగ మది మోదము దగంగ దురితంబు లణగంగ
సుకృతంబు లెసంగంగ శుభముల్ సా-గంగ నలముక్తి మరు
గంగ భవుఁ డాత్మఁ గరంగంగ సిరు లెందుఁ జెలంగంగ భవ
ముల్ వీఁ-గంగ జగమెల్ల నెఱుంగంగ జయలక్ష్మి పరంగంగ
బెఱచింత సురుగంగ మమతల్ గ్రా-గంగ వ్రతకోటి పెరు
గంగ హృదయా ర్తి దొఱంగంగ జడబుద్ధి యరుగంగ నినుఁ
గొల్తున్. 76

చ. కుడిచెవిఁ జేరి మంచుమలకూరిమియల్లుండు తారకంబు ము
న్నొడువునఁ గూర్చి పల్కుచువిनోదము సల్పంగ నేద దేరి చె
ట్టడిచినఁ జేఱుండన్ని నిటలాంబకమూర్తులు గాన వచ్చు; నా
మడఁ బరువెత్త నేల నఘమర్దననిర్దయ యైన కాశికన్. 77

తే. అట్టికాశికి విశ్వనాయకునిమాళి
భాగమునకును నీవ యాభరణ మైతి;

చేరి నీవారి తానంబునేయువారి
యథువిదారణతరవారి యగుట యరుచె!”

క. అని సన్నుతించి మునిపతి
యనుమతి జనవిభుఁ డొనర్చె యాగంబు సుధీ
జనులను బహుదక్షిణలం
దనుపుచుఁ బావకునిఁగూర్చి తత్తటభూమిన్.

వ అయ్యవసరంబున;

— { అగ్ని దేవుఁడు ప్రత్యక్షమయి సురభునకు సుదక్షిణయను } ౧౬
పుత్రికనొసగుట.

సీ. “ఘనకరీటప్రభల్ గాఢోలు! గావు వో
దలమైనకీలకొలము గాని;
కాఁకఁ బెట్టినహేమకమలముల్ గాఢోలు!
గావు వో; జిగినెఘైగములు గాని;
యమరు లిచ్చినకల్పకాంజలుల్ గాఢోలు!
గావు వో శుభవిలోకములు గాని;
కరుణాబ్ధిపీచికల్ గాఢోలు! గావు వో
సముదగ్రబాహుదండములు గాని;”

తే. యనుచు మును లచ్చెరువుఁ బొంద యాగవేది
దగరుఁడత్తడితోడఁ బ్రత్యక్షమయ్యె,
వేడియయ్యును బుధమనోవీధులందుఁ
జల్లనై కొల్వ సేయుతజ్జ్వలనమూర్తి

ఉ. సన్నిధి సేయువహ్నిఁ గని చాఁగిలె మ్రొక్కి విభుండుభక్తి
సన్నుతు లాచరింపఁగఁ బ్రసన్నతఁ బొంది నృపాలుదేవికి

గన్నై మెఱుంగువంటియొకకన్నియ నిచ్చి: “శివారివిశ్రమో
త్పన్న సుమీ పురాకలితభాగ్యము బాల ఫలించెనీక్రియన్.

తే. బహుసుదక్షిణ లిచ్చి మద్భక్తి వేలయఁ
గ్రతు వొనర్చినఫలమునఁ గలిగెఁ గాన
ధర సుదక్షిణ యనువేరఁ బరఁగు నీకు
మారి యారూఢభుజవిక్రమారిహరణ.” 83

చ. అని యనలుండు వోవుటయు నగ్గురునానతి భూమిపాలుఁ డ
వ్వనితయుఁ దాను నా ప్తభటవర్గముఁగొల్వ రథాధిరూఢుడై
తనపురి కేఁగి భూభరము దాలిచెఁ దొల్లిటిలీల వైరిభం
జనచణనిర్ఘృణాసిరుచిచండమహాభుజదండపీఠికన్. 84

వనజాక్షి హంసకేలిక
యనిలసఖుం డొసఁగునిసువు నందినమొదలుకొ
ననగుత్తులఁ దేనియవలెఁ
జనుబిందెలయందుఁ బాలు జలజలఁ గురియున్, 85.

— సుదక్షిణాసౌందర్యవర్ణనము —

కీ. ప్రతిపదైందవకళఁ బూర్ణభావఁ జేయు
సమయగతి వోలె సురభేంద్రచంద్రవదన
పెంపు నొందింప నుపచారభేదగతుల
నాకుమారియుఁ లేఁబ్రాయ మధిగమించె. 86

కటితటముబటువుఁ జనుఁగవ
పుటపుటయు విలోచనాంతముల కొఱిసిగ్గుల్
కుటిలాలకములనిగ్గులు
నటునిటు బాల్యంబుఁ గొంత యసియాడించెన్. 87

ఉ. సిగ్గులయుగ్గు లూడ్చి గుటి చించుక వంచుక వచ్చుచూపులన్
న్ని గ్గులె కాని పాదిపాది నిక్కుచుఁ గ్రిక్కిరియంగ లేని చ
న్తాగలు తావు లిచ్చు టని నూలునఁ బట్టినసాటి ముత్తలుల్
తగ్గక యొప్పె గోమలికిఁ దత్సమయోచితయావనంబునన్.

సీ. ఉచ్చినున్నినె కల్గె నొకవింతపరువంబు

మినుమిను క్కనుచనుమిట్టలకును;

గనుపట్టె నాకస్తికముగ వేటొకనిగ్గు

తళుతళు క్కనుకుచ స్తబకములకుఁ;

గదిసె నెప్పుడు నెందుఁ గాని లేనిమెలుంగు

దిగదిగ మనుమేనుదీవియకును;

హెచ్చె నెన్నఁడుఁ జూచి యెలుంగనిచెలువంబు

చకచకల్ గలముఖజలజమునకుఁ;

తే. గన్నుఁగోనల నొకడాలు చెన్నుమితెఁ;

గటితటంబున నొకలాఁతిబటువు నిలిచె;

రాజనదనకు మారసామ్రాజ్యమహిమ

నుప్పలిలఁ జేయునవయావనోదయమున.

89

శా. పంచారించె గుచద్యయంబు; శరసంపాతంబుల స్త్రీతె దీ

ర్థాంచల్లోలకటాక్షవీక్షణము; లొయ్యారంబు దైవాతె ము

న్తించుక మించుశరీరయస్తి; తలరాణిం బుచ్చె జేతోభవుం

గాంచీనామ మదభవిత్రమరతిం గన్పట్టుప్రాయంబునన్. 90

మహాస్థగ్రర—

కరియానం గంబుకంఠిం గరజితకమలం గచ్చపాకారపాదం

దరలాక్షిం దన్వి దంతోత్కరవిజితమణిం దారహారస్తనశ్రీఁ

దరుణిం బింబాధరోష్ఠిం దటిదధికతనూథామఁ బోల్పంగ నౌ

నా-హరిదేవేరికా మనోభూహరుసతి మరుశుద్ధాంతకాంతా
మతల్లిన్. 91

ప. ఇవిధంబున నవ్వరారోహ నవయావనోదయంబునఁ బొగరు
మీఱుచిగురుంజైదువు మిటారికటారివిధంబున వికటారి
హరుం డగుతండ్రిమందిరంబున మందరకంధరంబునఁ బ్రవ
ర్థిల్లురత్నశలాకయుం బోలె నభినవకళాకలిత యై విలసిల్లు
నయ్యవసరంబున. 92

☞ { నారదుడు రత్నచూడునొడ్డుఁబోయి సురభుని వరవృత్తాం } ☞
తమును జెప్పట.

సీ. పాటకు మది మెచ్చి భర్తచేలుం డిచ్చు
కట్టువర్గము తలఁ జుట్టె ననఁగఁ,
దనయుండు గాన విద్యాపరిగ్రహవేళ
నలసరస్వతిచేత నందె ననఁగ,
దేహకాంతికి నిగ్గు రా హరిణాంకుచే
గరపక్ష్మి కరముగాఁ గాంచె ననఁగఁ,
దనదై నసుజనమందారత్వ మెల్లచోఁ
జాటంగఁ బూనుమంజరి యనంగ,

తే. జడలు బంగారువీణెయుఁ జంద్రకాంత
ఘటితజపమాలికయుఁ గుండికయు ధరించి
కమలసంభవసూతి యాకస్తికముగఁ
జనియె నొకనాఁడు మంత్రానశైలమునకు. 93

ప. చని తదగ్రవసుంధరాస్థలగంధసింధురంబునకు రంతివేసినపగిది
నగణితమణిమయూఖిచ్చటాచ్చాదితదిశావారంబై యొప్పు
నిలింపకంపనుహజారంబుఁదారంబోవునంత ఫణిహారులవలన

నైశ్చిగి యెదురు చనుదెంచి రత్నచూడుండు చూడా
సంఘటిత మణికిరణరాజం దదీయచరణరాజీవంబులకు నీరా
జనం బాచరించి యంతఃపురప్రాంతం బగు నేకాంతనిశాం
తంబునకుఁ దోడ్పొని పోయి సమంచితభద్రప్రీతంబున నిలిపి
యష్టపాద్యాదివిధులం బూజించి తదనుమతిం దాను
నానీనుండై యిట్లనియె: 94.

ఉ. “ఏక్కడనుండి వచ్చితి మునీంద్ర; మహేంద్రునిపీఠినుండి
యో; యక్కమలామనోహరున కాస్పద మా తెలిపినుండి
యో; పుక్కిటియందు నిందుముఖుఁ బూనినవేలుపు పెంకి
నుండియో; చక్కెరవిల్తు నేర్పుదొరసావడినుండియె; ధాత్రి.
95.

వ. అనిన నమ్మునీంద్రుండు: 96.

తే. “హేమగిరిధైర్య, యిపుడు నీ వెన్నినట్టి
యిందెరేళాదిధామంబు లెల్లఁ జూచి
యుద్వి కేతెంచి యక్కడ నొక్కవింత
వార్త విని వచ్చినాడ నీవాడఁ గాన: 97.

సీ. నిను గెల్వఁ జాలునందనుఁ గోరి సురభుండు
జాతవేదునిఁ గూర్చి జన్న మొకటి
నేయఁ బ్రత్యక్షమై: “చేయూదు నీకోర్కి;
యెఱిఁగింపు.” మన నమ్మహీశ్వరుండు
తనపూన్నిఁ దెలుప: “నందనుఁడు లేఁ; డొకకన్నె
జనియించు; నజ్జలజాతవదన
వరియించునతఁ డేర్పు వాసవాహితు.” నంచు
వరమిచ్చి చనియెఁ బావకుండు రాజ

తే. వరునకును గల్గె నొకబాల వాలుమెఱుగు
తెఱుగునెఱ్ఱేనితోడ నామెఱుగుబోడి
యించుప్రాయంబుమై నున్న;
నీకు నెఱిగింప వచ్చితి నిర్జరాతి. 98

క. దొరలకుఁ బరాకు దగునే!
యరయంగా వలదె సకలయత్నంబులనుం
జరముఖవార్తల; నీతి
స్ఫురణం బిటు వింటె; యేము పోయెద.” మనుచున్. 99

క. తేలువలె మీఱి యమ్ముని
పాలుఁడు పోవుటయు దనుజపాలుఁడు నేనా
కోలాహలములు నిర్జర
హాలాహలములుగఁ గదలి యాగ్రహ మెసగన్. 100

❧ రత్నచూడుఁడు చంపకావతిపము దండెత్తి పోవుట ❧

ఉ. అప్పుడు మందరాద్రి డిగి యాసురథాధిపుచంపకావతిం
దప్పక చుట్టుముట్టి భుజదర్ప మెలర్ప నగడ్డ పూడ్చి పె
న్గుప్పలు గాఁగఁ గోటయును గూల్పఁగఁ బంపిడియెం బురీజనం
బొప్పటి పద్మినీదళపయోలవలీలఁ దలంకుచుండఁగన్. 101

వ. అప్పుడు: 102

క. “మిన్నక యుండుట గా.”దని
యన్నరభోజికిని గప్ప మంపెన్ సురథుం
డున్నతపుంగరుల హరులం
గన్నెల రత్నముల గంధకర్పూరములన్. 103

ప. అంశినం గొనిపోయి వృద్ధామాత్యులు నిలింపవైరిం గనుం
గొని: “దేవరప్రతాపంబునకు నేము నొక్కయెదురే! చెప్పిన
పనుపు చేసెదము; దెప్పరంబు లగుబలంబుల మరలించి
యొక్కింత యెడ గలుగ విడియుంపు.” మనుటయుఁ గొంత
శాంతుం డై యా నిర్జరాంతకుండు: 104

క. “సురభుం డనలునివరమునఁ,
బొరసినసుత నిచ్చెనేని పోయెద; లేదా
శరవహ్ని జ్వాలల, నీ
పురమంతయుఁ బ్రేల్పువాడఁ బో నిమిషమునన్.” 105

చ. అన విని మంత్రు లవ్విభున కవ్విధ మంతయుఁ దెల్పి రాజుచే
ననుమతిఁ గాంచి వచ్చి: “దనుజాధిప, యోజనమాత్రభూ
మిక్కి-వెనునని నేల బాళెమయి నిల్వము; రేపు మదీయ
భర్త నం-దనిఁ గొని తెచ్చి యిచ్చుఁ బ్రమదంబున నీకుఁ గర
గ్రహంబుగన్.” 106

ఆ. అనిన నట్ల నిల్చి యవ్వంచనాబుద్ధి
తెలియ కాత్త వాహినుల మరల్చి
మురళిపాంత విడిసె నరుణాంశుఁ డపరాద్రి
శిఖరి దాసనంబుచెలుపు పూన. 107

క. ఆరాత్రి సురభుఁ డాప్తులఁ
జేరం బిలిపించి: “యేమి నేయుదు? రక్షో
వీరునకుఁ గూతు నిచ్చిన
వీరత్వముఁ గులముఁ దపము వెలుతులు గావే!” 108

క. అని శాండిల్యమునీశ్వరుఁ
దనతలఁపున నిలుపుటయును దత్క్షణమున స

జ్ఞననిధి సన్నిధి యై య

మ్మనిలోకవిభుండు రాజముఖ్యునిఁ బలుకున్.

109

మ “జననాథా, దిననాథతేజ, మదిలో సంతాప మింతేల? య
వ్వనజాతాక్షుండు వార్ధిశాయి త్రిజగద్వంద్యుండు లక్ష్మీమనో
వనజాతాంబుజబాంధవుండు కలఁ డావంతైన నీవంత హృ
ద్వనజాతంబునఁ జాలఁ దేలుజగదాధారంబు నేవింపవే.” (?)

క. అని యొక్కదివ్యమంత్రము

జనపతి కుపదేశ మిచ్చి: “సతియు న్నీవుక

మనుజేంద్ర, డెందమునఁ జిం

తన నేయు; ప్రసన్నుఁ డగు మువంబున హరియున్.” 111

— { శాండిల్యుఁ డుపదేశించిన దివ్యమంత్రజపప్రభావమున
సురభుకడకు విష్ణుదేవుండు వైనతేయునిఁ బంపుట } —

తే. అని మునీశ్వరుఁ డేగిన నాక్షణమున,

నాదితత్త్వంబు నిల్పి హృదంతరమున

ముకుళితాక్షీసరోజుఁడై ముఖ్యనిష్ఠ,

జపము గావింప నాలవజామునందు:

112

సీ. అదె సుధాకరబింబ; మానాఁగో కావోఁగో !

కాదు; చక్కని నెమ్మొగంబు గాని;

యదె పక్షయుతమేరు; వానోఁగో; కావోఁగో !

కాదు; సందీప్తవిగ్రహము గాని;

యవె కల్పతరుశాఖ; లానోఁగో కావోఁగో !

కాపు; మహాభుజాగ్రములు గాని

యవె మణి స్తంభంబు; లొనొకో, కావొకో!

కావు; పృథూరుయుగంబు గాని;

తే. యనుచు జగములు గొనియాడ యాక్షణమున

శౌరి దనుఁ బంపఁ బవనాతిజవనరేఖ

వైనతేయుండు పరమపావనవిధేయుఁ

డరుగు దెంచె వసుంధరాధ్యక్షుకడకు.

111

ఉ. వచ్చినయాఁరమారమణవాహముఁ గన్తోని భూవరుండు లా
నచ్చినభక్తియుక్తిఁ దననాతియుఁ దానుఁ గృతప్రణాముఁడై
ముచ్చటమై సుతింప ఖగముఖ్యుండు నవ్విభుఁ జూచి యంఁ
“లో-మెచ్చె రమావిభుండు తుద మీఁతిననీమహనీయభ-
కిన్.

112

ఉ. దానవుఁ జంప నిప్పటికిఁ దావకబాహుబలంబు చాల; ద
వ్త్వానవభుగ్వరేణ్యు నతిమానుషశాలి మరల్పఁ బోల దె
వ్వానికిఁ; దేవదేవునకు వాంఛితరూపనివాస మై జగ
న్యానిత మొక్కశైల మసమప్రభఁ బొల్చు ధరాతలంబునన్

వ. అచ్చటఁ జతుర్భుజుండు చతుర్ముఖముఖనిఖిలబర్హిర్ముఖుం డై
విమానాంతరంబున నధివసించి యుండు; నక్కొండ యరా
తులకుం దేఱిచూడ నలవి గాదు; రాక్షసుండు దెగటాఁ
నంతకు నిన్ను, నీసర్వసంపదలు సర్వేశ్వరుం డచట నునిచి
రక్షించు; నావెంటఁ జను దెమ్ము; శరతురగరథభటసమేతంబు
గా నీపురంబును, నిన్ను, నీవారి నద్దానవారి శైలంబునక
నాకర్షించెద.” ననుటయు నమృతహిమల్యభం దుల్లంబు పల్లవిం
నకంపితోత్సాహంబు సమృద్ధించిన:

113

— { వైనతేయుండు సురభు నాతని నగరముతోఁగూడ నాకర్షించి
విష్ణుదేవుఁడుండు శైలమునకుఁ గొనిపోవుట. } —

సీ. అసురవీరులచేత నదవద లగుపాటి

యే కాని పురిగోట లెడలకుండ,

నిద్రించువారును నెలతలతో మేల

మాడువారును దమయట్ల యుండఁ,

గరులుఁ దేరులుఁ దురంగంబులు సుభటులు

మున్నున్న రీతిని జెన్నుమీఱ,

ఘంటలఘణఘణాత్కారంబు లడరంగఁ

తే. బ్రహరివారలు పూర్వభంగి మ్రోయఁ,

తే. జీమ చిటు కన కుండంగఁ జిత్రపటము

వెంటఁ గళ దేల్చుకైవడి, వింట నోడ

నడపుచందాన నాకర్షణం బొనర్చె

వైనతేయుండు చంపకావతిపురంబు.

117

క. ఇటువలె విహంగవిభుఁ డ

వ్పూట భేదన మఖిలవిభవములతో రాధా

విటకటకధరాధరరా

ట్కుటకగుహం జేర్చి శౌరికడకుం జనియెన్.

118

చ. ఇటు లమరాహితుండును నరేంద్రుండు చేసినవంచనంబు

హృత్పుటపరితాపముం బెనుపఁ బూనికి దప్పినభోగియుం

బలెం-గుటిలతఁ గ్రమ్మఱంగఁ దరికొండకు నేగి విరోధి

వోపువొ-ప్పటఁ దెలియంగ లేక యుసురంచుఁ దలంకుచు

నుండ నిచ్చటన్.

119

చ. సురభన్మపాలపుత్రి రుచిశోభితగాత్రి సుదక్షిణాఖ్య యా
తరుణియు నన్న మన్ననలఁ దన్నుచు నెచ్చెలిగా నొసర్చి
యోనరసుత నామతంబుననె నాతుక వీణియ మీఁ
నెప్పుడుకొ - 12

క. మాపులు జనకగృహంబున
రేపులు సురభేశతనయగృహమున నుచిత
వ్యాపారంబుల మెలఁగుచు
నీపగిది జరించు చుండి యెప్పటిలీలన్. 12

— రత్నచూడుని గూఢచారుఁడు శృంగారమాలికను వెనుదవులుట —

తే. సాధ్యలోకంబునందుండి చంపకావ
తీశుసౌధాంతరంబున కేఁగుచుండ,
రశ్మికేతనుఁ డనువాఁడు రత్నచూడ
గూఢచారుఁడు నకొ గని కూడముట్టి. 12

క. ధరణీసురుఁ డై డగ్గటిః
“తరుణీ, యెటఁ బోయె?” దనుడు: “ధరణీధరమం
దిరధరణీధరమున కే
నరిగెద.” ననఁ గపటవిప్రుఁ డగ్గిరియందున్. 12

క. “సురభేశ్వరుఁ గానవె! యా
ధరణీశ్వరునాశ్రితుండఁ; దా నవ్విభుఁ డెం
దరిగెనో? కన్యానుదాఁ
న్నిరశనముం బూనినాఁడ నీలశిరోజా!” 124

మ. అని నావెంటనె వచ్చుతత్త్వలునిమాయావృత్తి భావించి డై
త్యునిఁగా బోధమయావలోకములఁ జేతోవీధి నూహించి

క్రినిహుంకారముచేతఁ గూలుట తుదిం బొంకంబుగాఁ
చి పా-వనతేజోనిధి చక్రినై కదలినన్ వాఁడున్ మహా
శ్రీనమై. 125

గిడి యేతేరఁ జొచ్చితి నీమఱుంగు
గనమార్గస్థలంబులు గడచి వచ్చి;
సుసుర హతుఁ డయ్యె నీచేత; నధిపపుత్రి
డకు నేఁగెద; సౌఖ్యంబుఁ గాంచు మీపు.” 126

అని పలికిన నా శైలము
నుమధ్యా, యిచటి కెంతదప్పు గల దొకో!”
సుని యడిగిన: “నది గడుద.”
క్రిని తెలియం బలుకఁ బూనునాసమయమునన్. 127

ోలాహలమున మునుచను
గాలకు లేతేర వేల్పుఁబడఁతుక చనియెం
ోలమెఱుం గుద్భవమై
హాలో గ్రక్కున నణంగునాకృతి నధిపా!” 128

అనుడున్ సంతస మంది రాజతనయుం: “డౌరా, లతాతన్వి
మా-జననప్రకమసంపదల్ సురభయజ్ఞంబుం గృతార్థంబు
వే-సినదాఁకం బురి కేఁగ రాదు; మధురశ్రీవీనులం జొన్ని; తే
సన వచ్చున్ భవదీయవాక్యరచనావ్యాపారపారీణతల్!”
నుసమయంబున: 130

— సూర్యాస్తమయవర్ణనము. —

సూపులఁ బోకుండఁ జుట్టి యాఁగెడులీల
నెదవడి జక్కవ లెదురు చూడ;

‘నటుపోక నిల్వమి’ యనుచుఁ బ్రార్థన నేయు

చాయ సంయములయంజలులు వెలయ;

నతలంబు దూతెనో యధిపుఁ జూచెద నన్న

కరణిఁ బద్మిని గొంత శిరసు వంప;

సాఁగినమరునై న్యచటులధ్వనులువోలె

నీడల ఖగచరోస్తేష మడరఁ;

తే. గరచరశ్రేణి యుడుగుటకతనఁ దాన

యంధ కారంబుకొలఁదుల నరసి చూడ

మిగులఁ దుద యెక్కెనో యన మిహిరబింబ

మధివసించెను జరమజైలాగ్రవీధి.

131

క) సన్న పుణిఁకటియేనుఁగు

గున్నలు చరమాద్రితటులు గోరాడఁగ ను

త్పన్న మగుకావిచే బలె

మిన్నంతయు సాంధ్యరాగమిళితం బయ్యెన్.

132

సీ. చక్రవాకీదృగంచలచంచలతోక్త

తోయచ్చటాసారదుర్దినంబు,

కైరవోస్తుఖకంజగరోభిచ్చలద్భ్రంగ

తుములగరుద్రజోధూసరంబు,

సాంద్రముహుర్ముహుస్సముదితబహుతమ

స్సంఛాదితాఖిలేక్షణపథంబు,

వివిధనివేశ ప్రవేశవేళాభిల

కతినతరద్విజాక్రందనంబు,

తే. భవనసూతనదీపికోపరిసమగ్ర

మలినరేఖాగ్రధూమాయమానదిశము,

నగుచు దోషంబునం దెటు లరుగు మరుడు(?)

దండయాత్రకు శూరు బుద్ధతులు గారె!

133

తే. వనజవనినుండి తేటులు వలస గదలఁ

గోమలోత్పలదళమధ్యగుహలదనుకఁ

గటికిచీకటి యెడమన్నె కాఁడు గెరలి

విక్రమంబున దిక్కుల నాక్రమింపః

134

సీ. అధికపురాణదిగంతజీర్ణనిశాంత

మండలీనిష్క్రుతస్తపి యనంగ, (?)

నస్తాచలాహతిధ్వస్తపూరరథాక్ష

నవపాతిశకటాంజనం బనంగ,

నూతనాంకురితమనోజాతసంజాత

తుములప్రతాపాగ్నిధూమ మనంగ,

భానుక రావలంబనవిధాసంబంధ

గళితతత్త్వణభిన్నగగన మనంగ,

తే. నంధకారంబు జారచోరాభిమతని

వేశలీలాప్రవేశైకదేశికంబు

కఠినకోలాహలావేశకౌశికంబు

పిక్కటిలి పర్వసూచికాభేద్యమగుచు;

135

క. “మును తెను మ్రింగి గగన

మ్మినరుచులక వెడలఁ గ్రానె; నిది నిజ.” మనఁగా

మినుమినుకు మినుకు రనుచుం

గనుపట్టె గొన్ని తారకాకోరకముల్.

136

తే. అంధకారచ్ఛటాయామునాంబుపూర

భీకరం బైనగగనతటాకమునకుఁ

దోయరుహసూతి పటికంపుఁదూముకాల్వఁ
దీర్చెనో యనఁ దొలుదిక్కు తెల్లనయ్యె.

137

❖ చంద్రోదయవర్ణనము ❖

ఉ. తమ్ములగొంగ జక్కవలదాడి వియోగులముక్కుగొయ్యీ
లో-కమ్ములతన్ను పాల్కుడలికానుపు వేల్పులచల్లి చంద్ర
కాం-తమ్ములు నానుమందు కుముదమ్ములజన్మఫలంబు కల్వ
చె-ల్వమ్ములయిక్క చక్కనగువాఁడు సుధాంశుఁడు దోఁచెఁ
దూర్పునన్.

138

తే. నలువ యనుకాఁపు గగనంబునల్ల నేలఁ

దారకావార మనుమేల్పైరు నించి

నిండి దిగుపాటుటయుఁ జూచి నించుదృష్టి

కుండయునుబోలెఁ బూర్ణేందుమండలంబు.

139

చ. చిలుకలతేరితోఁ జెఱకుసింగిణితో విరిమొగ్గజోడుతోఁ

దలిరులకాసెతోఁ బొగరుదాటులమేటిపతాకతో నిరీ

ర్గళమతిఁ బాంథులం గలఁచి కాఱియఁబెట్టి మనోభవుండు ది

గ్వలభులఁ గీర్తిచంద్రికలు వ్రాసె శశాంకరుచిచ్ఛలంబునన్.

మ. నెలగొమ్మల్ గబళించె; ముంగొనలు ద్రుంచెకా; ముంచె

మూలంబు; లే-కొలఁదిం గాక భుజించె నంశువితతుల్ గో

ర్కుల్ పిసాళింప; వె-న్నెలపుల్లల్ తుదిఁ బోక చంద్రు నిశి

తోన్నిద్రాస్యధారావినిర్దళితాంగుండుగఁ జేసె. నిష్ఠురులు

మిత్రద్రోహు లూహింపఁగన్.

141

వ. ఇవ్వీధంబునఁ జంద్రుం డుదయించి యుత్పలంబులకు బలం
బును దొంగలకుం బొగరును జక్కవలకుం దక్కువయు.

నెత్తమ్ములకు నుత్తలమ్మును నై వియత్తలసరోమరాశలీలఁ
గ్రాలుచుండ దిలీపనృపాఖండలుం డంతకమున్న సంధ్యాది
కృత్యంబులు నిర్వర్తించి యావర్తులస్తనిం దలంచి చలించి
మవ్వం బగుపువ్వుచందంబున నలరి శశాంకుసిం గనుంగొని:

❧ దిలీపుని విరహము-చంద్రో పాలంభము ❧

క. “ఆలేమమోముఁదామరఁ
బోలుదు వని నిక్కమునకుఁ బొగడుదు నిన్నున్;
బ్రాలేయకిరణ, మరుఁచే
దూలితి నెచ్చోట నున్నదో తెలుఁగదే! 143.

ఉ. అత్రికిఁ గంటిపాప; హరునొదలయేటికి నీటిపాప; లో
కత్రయి మెచ్చు బాల్కడలి గాంచినముద్దులపాలపాప; న
క్షత్రగణేశుఁ డందఱికిఁ జల్లనివాఁ డనియాడుకొండు; త
ద్దాత్రముతోడనే కొఱవిదయ్యమ వైతి నిశీధినీధవా! 144

మ. గగనంబా యిది? కాదు; నీలమణులం గావించుగేహంబు;
చు-క్కగముల్ గావవి తోడినెచ్చెలులు; నీకన్పట్టుబింబంబు
గా;-దిగురుంబోడిసుదక్షిణాసతిమొగం; బీక్షించితిన్ లే
స్పగాఁ - దొగవిందా, తగువింద వైతి నిను నే దూఱంగ
నేరం గదా! 145.

నీ. అంబుస్వరూప మై యధివసింపకయున్న,
వలిగొండచలులలో నిలువకున్న,
శైవమాససరోజములు దూఱకయున్న,
నౌర్థ్యాంగసుధ నోలలాడకున్న,
గేదారమున జలక్రీడ సల్పకయున్న,
నొంటిమామిడినీడ నుండకున్న,

శిరసుపై మిన్నేటిచెలమఁ దాల్చకయున్న,
యుమచనుంగవగంధ మూనకున్న,

తే. విరహిహాలాహలం బనఁబరఁగునీక
ళాంశ మొకయింత తలఁ బూనునాదిమూర్తి,
హృదయజారాతి యేరీతి మెదలఁగలఁడు
బాడబానలసహజన్మ, పద్మవైరి !

146

తే. పాలవంటికులంబునఁ బ్రభవమొంది,
హరుశిరంబున హరికంట నధివసించి,
భూరివిద్యల మిన్నందుబుధునిఁ గాంచి
వెలసినందునకా చంద్ర విరహిబాధ!"

147

ప. అని చందురుం దూఱి మదనోన్మాదపరవశుండై యాగట్టి
చనుమిట్టలాఁడి ముందరం బొడకట్టిన నారాచపట్టి దిట్ట
తనంబు వోనాడి తనలో నిట్లనియె:

148

క. "అలికలభములకు నీలపుఁ
గళికలకుం జీఁకటులకు ఘనపంక్తులకుం
దలకట్టెనవి గనుగో
తలకట్టె కురులు వఱుఁ దరుణీమణికిన్.

149

తే. పూని బాల్యంబు గడిదాఁటి పోవుటకును
జిగురుఁగైదువువొర యిచ్చుచీటి యనఁగఁ
గంబుకంధరఫాలభాగంబు దనరె
నంచలాంచితచూర్ణాలకాక్షరముల.

150

క. కనుగవ వెన్నెలపులుఁగులు
చను నున్ముఖవృత్తి నిటలచంద్రకళకు నై

యని నలువ నడుమ నిలిపిన

నునుజీడతి తెరలు నాఁ జనుం జెలువబొమల్.

151

క. 'నగువెన్నెలవెల్లి వెలి

న్నిగుడునొకో!' యనుచు నజుఁడు నేరుపు పేలయక

బగడంపుఁగట్టుఁ గట్టిన,

పగిదిం గెమ్మోవి దనరు బాలామణికిన్

152.

క. అలఘుతరకాంతిరేఖా

కలితం బగునాలతాంగికంఠంబునకుక

వలమురి సరి గా దని యా

వల మురి వెట్టంగ వచ్చు వలరాజునకున్.

153

క. చన్నులు జక్కవపిన్నలు;

కన్నులు తలచుట్టి వచ్చు; గలికిమొగం బా

పున్నమనెల; యీకన్నియ

కన్నులవిలుకానిజీవకళ గాఁబోలున్!

154.

క. ఈతోయజముఖిచేతులు

చేతోభవుహేతు లగుట సిద్ధము; వజ్ర

ద్యోతితనఖముఖముల వి

ఖ్యాతం బగువాఁడి చూపుకతనం దెలిసెన్.

155.

చ. అలరెఁ గ్రమక్రమంబున శుభాంగిచనుంగవ, యేమి చెప్ప!

బో-కలవలె, నిమ్మపండ్లవలె, గంతునికానుకకమ్మబూవుబం

తులు బలె, గిన్నెలుం బలె, మనోహరకాంతిరసంబు నించు

కాఁగులుబలె, గొప్పబంగరపుగొప్పెరలుం బలె, గొండ

లుం బలెన్!

156.

సీ. కటితటాశ్రమకారి కంతుండు ధరసంధి
 గ్రుచ్చిన నీలంపుగోరక యారు;
 విశదాంబరావృతి విలసిల్లు నటుగాన
 నాకధునీపులినంబు పిఱుదు;
 లావణ్యజలధికూలస్థలీసంజాత
 కర్పూరరంభాయుగంబు తొడలు;
 శాస్త్రప్రమాణలక్షణలక్షితంబు లై
 శరధు లనంగఁ జాలు జంఘ లహహ;

తే. సమధికారుణకాంతిలేశంబుచేత
 నంబుజమ్మల నిర్మించు నడుగుదోయి;
 నవ్వుఁ జుక్కలచొక్కంబు నఖముఖములు
 భామ మన్దసామ్రాజ్యసీమ గాదె.”

157

వ. అని పలికి యాముద్దరాలు విరాళిం బైకొన్నయట్లున
 వెండియు;

158

చ. “నిలు నిలు కొంగలినప; కటు నీరజవైరి నభస్థలంబున
 న్నిలిచినవాడు; వాడె చెలి, నిన్నుఁ గనుంగొను నేమొ!
 ర.” మ్మటం-చలికులధుంకృతుల్ దలఁప కంటికపుష్పనికుంజ
 మంటపస్థలి వెను జొచ్చి మంత్రిరచితం బగుపాన్పున నత్త
 మిల్లుచున్.

159

క. వాణీకరధృతకచ్ఛప
 వీణానిక్వాణహారి వినిమయముగ నో
 యేణాయతాక్షి, మరుసా

మ్రాణివలెం బలుకు గులుకు మమకారంబున్.

160

చ. కుచలికుచోపగూహనముఁ గోరెద; నాయెదఁ గాఁడి పోవు
నం-చచలకుచా, తలంకవల; దంగజాతూపులు దూటి తూటి
య,య్యచలతటాకృతిం బరుస నై నటు లున్నది; కౌగి
లింపవే-విచికిలసూనదామసమవిశ్రమబాహులతామతల్లులన్.

తే. అంబుజానన, మద్భుక్త మైనతావ
కాధరముమీఁద నీదరహాసరేఖ
నూత్నగతిఁ బొల్పెఁ బలుసోఁకునొప్పి మాన్పఁ
బరిధ్వించినకపురంపుబల్కు వోలె. 162

క. బాలామణి, తావకకుచ
కాలాగురుపత్రరచనగం దగు నా కు
స్త్రీలకనీలపువలయై
చేలాంచల మేల మాటు చేసితి చెప్పుమా! 163

తే. మించి చీకటి మూర్తిభవించె ననుచుఁ,
గుముదబంధుండు మదిలోనఁ గుందుచుండ,
వెలది, నఖిశిఖరములఁ బ్రావిరులు రాల్చి
కొప్పు పెట్టెద; నిట నిల్వు; కోప 'మేల?' 164

క. అని యిటు మదనోన్మాదం,
బునఁ బరవశవృత్తి నున్నభూపాలకనం
దనుచింత వంత యడఁచం,
దననుది నూహించి మంత్రితనుజాతుండున్. 165

తే. శంభుచూడాప్రసూన మా చంద్రుఁగూర్చి
జపము సేయుచు నిజవిలోచనయుగంబు
మోడ్చి బాహ్యేంద్రియవ్యాప్తి యూడ్చి వైచి,
యుండె నిర్వీచికాంభోధియో యనంగ." 166

క. అని యిట్లు రామచంద్రున
 కిసకులకలశాభిహర్ష కృతిచంద్రునకుఁ
 మునినాథుఁ డయ్యగస్త్యుఁడు
 వినిపించె గభీరధీరవిశదప్రాధిన్. 167

శా. కాంతానూతనపద్మసాయక, సుధీకళ్యాణసంఘాయకా,
 సంతానదుమదానవైభవ, సదాసౌజన్యపద్మోద్భవా,
 సంతోషప్రకటికృతాశయ, సమస్తస్తుత్యసత్వాశ్రయా,
 ధ్యాంతారాతిసమప్రభాకలిత, విద్యాహృద్యధీలాలితా. 168

క. కోనేటిరామరాజద
 యానూనప్రాప్తశాశ్వతైశ్వర్యనిధి,
 దానకలాజితజలధి,
 నానాబాంధవగృహంగణస్థాననిధి. 169

సుగంధి

దిక్కరిచ్చటాకపాలదేశదాననీలిమా
 ధిక్కుతిప్రవృత్తికీర్తిదీపితాసుభావ, భూ
 భుక్కులాగ్రగణ్య, గణ్యపుణ్యనీతివిస్ఫుర
 ద్వాక్కులాప, భద్రరూప, వారిజాతలోచనా! 170

గద్యము. ఇది శ్రీమత్తెనాలిరామేశ్వరశాశ్వతకృపాకటాక్ష
 లక్షితకవితాభిరామ రామయపండితకుమార సహజశైవా
 చారసంపన్న ధీమ దన్నయనామధేయ ప్రణీతం బైన
 సుదక్షిణాపరిణయం బను శృంగారకావ్యంబునందుఁ
 జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ
సు ద క్షి ణా ప రిణ య ము

పం చ మా శ్వా స ము

నాయకసాయకపూ

జానిరతస్వాంత, బుధరసాలవసంతా,

భానుభవోద్భవసత్యధ

రానుత, పులిజాలథామ, రామయసోమా.

1

తే. అవధరింపు మగ స్త్యసంయమివరుండు

పలుకుగ ప్రంపువలి మీఱఁ బలుకు నిట్టు

“లవలికథఁ దెల్పు.”మనురాఘవాధినాథుఁ

గాంచి రదనాంశుచంద్రికల్ గడలుకొనఁగ.

2

— { రత్నచూడునిమంత్రి విరహపరవశతనున్న దిలీపుని } —
అతనిమంత్రిని తన పుష్పకంఘ్రైనిడి కొనిపోవుట

సీ. కదలి సాగెడుతమఃకదళంబులలీల

నసురవీరులు చిటుకనక కొల్వ,

నిర్గర్జితం బైననీరదం బన నీల

మణిజాలఖచితవిమాన మడర,

గాలికిఁ దలతెత్తుకాలాహితతివోలెఁ

గింకిణుల్ మొరయనికేతు నొలయ,

గంభీరగతి చూపుకుంభినీధరముల

కరణి ఘంటలు లేనికరులు బెరయ,

తే. సురధభూపాలుఁ డేగినచొప్పు దెలియ

మ్రుచ్చుపాఁజుగ నడురేయి వచ్చుచున్న

రత్నచూడాసురునిమంత్రి రౌద్రవదనుఁ

డనెడువైత్యుండు వినువీధియందునుండి.

3

క. తరుణీవిరహాతురుఁ డగు

నరనాథతనూజు మంత్రి నందనుఁ గని “యీ

నరపతి ‘సుదక్షిణా,’ యని

వెరవిడి యై పలుకఁ దొడఁగె వీడనికాడన్.

4

తే. సురధనందన వరియించుశూరవరుఁడు

రత్నచూడుని వధియించు రణమునందు

ననెడుమాటకుఁ గాదే యియ్యవనివిభుని

వసతిఁ దెలియంగ మదిఁ గోరి వచ్చినాడ.

5

క. వీఁడే దిలీపభూపతి

వాఁడితనంబుననె కాన వచ్చునె మరుచేఁ

బోఁడిమి యఱి యున్నప్పుడె

వేడిమెయిం బట్టి తేత్తు వేల్పులు బెగడన్.”

6

క. అని తేరు డిగ్గి డాయం

జని యవశత నున్న విభుని జపవిధిఁ జాలం

గనుఁగవ మోడ్చినమంత్రిం

దనపుష్పకమునకుఁ దెచ్చి దర్ప మెలర్పన్.

7

మ. గగనాభోగవిభేదకారణము లొగర్జాభ్యనుల్ మీఱఁ దీ

వ్రగతిం బోయె నొకింత నేల; యపు డారాజన్యసింహంబు

కెం-జిగురుంగైదువుతేఁ దొనర్చుతగులుం జిత్తంబులోఁ
దాళి ధై-ర్యగుణప్రాధిమ మూర్ఛ దేఱి దివిజేంద్రారాతి
నీక్షించుచున్.

8

ఉ. “ఎక్కడనుండి యిక్కడికి నీగతి వచ్చితి? వీడు దానవుం
డెక్కడివాడొ? మంత్రిసుతుడే యితఁ? దేటికిఁ గన్ను
మోడ్చినాఁ? -డక్కట, మన్తథార్తునకు హాని యదేటికిఁ
దప్పుఁ? దప్పె నీ-చక్కటి మేటిధైర్యమును శౌర్యముఁ;
బల్కులు వేయు నేటికిన్!”

9

❧ { చిలీపుడు రత్నచూడునిమంత్రిని దునుమాడి యతని
పుష్పకమును గ్రహించుట } ❧

చ. అని తననెమ్మదిం దలంచునంత సుధాకరదేవతాజవం
బు నుడిగి మంత్రినందనుడు పొంత వసించినయొక్కదైత్య
ము-ఖ్యునియరదంబుపై కుఱికి ఘోరక రాహతి వానిఁ జంపి త
ద్ధనువు నిషంగయుగ్మకము ధారుణిభర్తకుఁ దెచ్చియిచ్చినన్;

ఉ. భూపతి మంత్రినందనునిపూనికి నెమ్మది మెచ్చి వేడి
చూ పరిమీడ నించుటయుం జూచి సురారి సమీపవర్తితే
రేపున దాటి యెక్కి మనుజేంద్రునిపై గద పూచి వైచె
దా-రాపథవీధి నిప్పుకలు రాల నరాళకరాళమూర్తియై.

11

క. ఆగద నిర్జరహృదయో
ద్వేగద యై రా విభుండు వీక్షించి దిశా
బోగదళనోగ్రఫణభృ
వోగదరప్రదశితాస్త్రమున ఖండించెన్.

12

క. ఖండించి వేట యొకశిత

కాండంబున వానితలయు ఖండించె మణి

మండలకాంతుల వసుధా

ఖండంబున రత్నకోరకపుససు లెత్తన్.

13.

ఉ. ఏలికపాటు చూచి భటు లేమని పోద మటంచు నందఱు

శైలముగఁగప్పుమేఘములచందమునన్ దనమీఁదఁ గ్రమ్మినన్

భూలలనేశ్వరుండు నిజభూరిశ రాసనము క్తనిర్భరా

భీలశ రానలాహుతులఁ బీనుఁగుపెంటలు నేనె వ్రేల్చిడిన్. 14.

సీ. దినకరుండును బోలె దీర్ఘాంశుకలితంబు,

ఖగము వోలె ననంతగమనశాలి,

గోత్రారిపురి వోలెఁ జిత్రరేఖాశోభి,

పజ్జీకంతుండు వోలె బహుముఖంబు,

రతివిలాసము వోలెఁ దతకామగమనంబు,

నమరుండు వోలె ముక్తామయంబు,

వైశ్రవణుండు వోలె వసుసముద్గమపూర్తి

కేశవాంఘ్రియుఁ బోలెఁ గేతుయతము.

తే. వాణియును బోలె నవహంసవాహయు క్త

మనలమూర్తియుఁ బోలెఁ గీతాన్వితంబు

నైనదనుజువిమానంబు నపుడు చూచి

మనుజుపతిఁ బల్కు మంత్రి కుమారకుండుః

15.

తే. “రత్నచూడునిమంత్రి యీరాక్షసుండు;

వీనిఁ దునుమాడి యేతద్విమానరత్న

మధిప, గైకొంటి వప్పుడే యసురవిభుని

దున్ని వరియించినాడ వాతోయజాక్షి.

16.

మ. అవె దిక్పాలకపట్టణంబు లవిగో, యాశాంతదంతావళ
ప్రవరంబుల్ శిర నెత్తిచూడు; మదిగో పాకాసురధ్వంసి వీ;
డవదాతాంశుడు వీడె తావకవిమానాగ్రస్థలీబద్ధమా
ధవళచ్ఛత్రమురీతిఁ జూడఁ దగియెన్ ద విష్వస్సు డే తెంచుటన్.

సీ. పచ్చబల్కోటలు, బవడంపుగవఁకులు,
గొత్తము త్రియములకొమ్మగములు,
నెత్తమ్మిగచ్చుల నిగిడించుతిన్నెలు,
బచ్చికదిండిరారచ్చపట్టు,
దెరలమానికములఁ దీర్చిననెలకట్టు,
బోది మించుమంజిల్ల బోదియలును
జాబిల్లిరతనాలు సవరించులోవలు,
జాజురేఖలు దిద్దుజాలకములు,
తే. బచ్చిబంగారుగోడలు, మెచ్చు లిచ్చు
మణులవాకిళ్లు, నలవేల్పున్త్రానిపొదలు,
గలుగునొకదివ్యనగర మగ్రస్థలమునఁ
జూపువిం దయ్యెఁ జూచితే భూపతిలక!

18

శా. ఏణాంకోపలసాధవీధికలపై నింపొంది చిత్రంబు గా
వీణెల్ కేల ధరించి రాగలహరివిస్ఫూర్తిమై జొక్కుచున్
జాణల్ సాధ్యకుమారు లాగమవిధానస్థిగ్ధగానంబులన్
రాణల్ మీఱంగ నాలపించెదరు చిత్రప్రీతిమై వింటివే! 19

౧౭. సాధ్యపురం విది; యిచట న,
సాధ్యం బగుగానరవము జలధరపదవీ
మధ్యలు వినిపింతురు బహు
విధ్యుక్తమవిశేషవిభవప్రతిభన్.”

20

క. అని పలుకుచుండ నిద్దఱు

వనితలు తత్పురము వెడలి వలరాయనిపూ

దోననుండి వెలికి మొనసిన

కనదనుపమగంధిలాస్త్రకళికలొ యనంగన్;

21.

తే. గగనముననుండి మాన్తగంధకరటి

గమనదమనప్రయాణసంగతుల నతుల

చరణపద్మాభరణర్మశంధుశలు బెరయ,

నొయ్యనొయ్యన రాఁ బూని యర్చరకును.

22.

సీ. గొప్పకొప్పలకప్పు గప్పినచో పెల్ల

నల్ల నేరెడుపంటియనువు దాల్పు,

గలికికెమ్మొవినిద్దులు పర్వరా వెల్ల

బింబఫలచ్చాయ బిత్తరింప,

జుబాకభాస్తబకముల్ ప్రబలినకడ లెల్ల

వటఫలోల్లాసంబు పొటమరింప,

గబ్బిగుబ్బలమించు గాన్పించునెడ లెల్ల

మాలూరఫలలీల గీలుకొనంగ,

తే. భావిరవిబింబనిర్గత ప్రచురరుచిని

రంకుశాతంకశంక లో నంకురింప

నిలకుఁ జనియెడునమృతాంశుకశలఁ బోలి

తఱిసి రారామ లొకనవోద్యానసీమ.

23.

వ. అయ్యవసరంబున:

24.

— సూర్యోదయవర్ణనము —

ఉ. చీకటియేనుంగుం గెడపి చెందెడుసింగము, తవ్విలచ్చికో

దాఁకుముడుంగువాయి విటతాటము చేసినవెజ్జఁబ్రోడ, య

తొండల నున్న జక్కవల కచ్చికబుచ్చిక చిందు, వేడి బ
ల్కండల వేల్పుతోడు తొలుగట్టుతుదం జెలు వొంచె
నంతటన్. 25

తే. నిజవియోగంబుచే బలె నీరజారి
కరవిపాండురరుచి యైనగగనలక్ష్మి
రాగమునఁ దేల్చె రవి; విదేశాగతప్రి
యావలోకంబు సతికి నెయ్యింబు గాదె! 26

మ. పొడుపుండిప్పు తటాలునం డిగినయంభోజా క్తబింబంబు సం
గడ మై రత్నమరిచివీచికలు దిగ్వాటిక మిటారింపఁగా
నుడువీధికి దిగి యుయ్యనొయ్యన విమానోత్తంస మాధూ
మికిం-దొడ వై చేరె వధూవిగాహితతరుస్తోమాంతరాభోగ
మున్. 27

వ. ఇవ్విధంబున నవ్వనంబుఁ దఱిసి సదసిజహితాస్వయండు
పురస్థలంబు పరికించి యద్దేవతనయం (?) గనుంగొని: 28

క. “చనుగవబంగరుపనటుల
మినుకులు వలెఁ గక్షరుచులు మినుమిను కనఁగా
వనకుజలతికాజాలముఁ
గనకముగాఁ జేయుకల్వకంటులఁ గంటే!” 29

వ. అనిన నతం డొక్కింత లోనం గనుంగొని: 30

“నీ. ఆనీలకుంతల యాధనుర్భూప్రవల్లి
యాహేమహాలమనోహరినాస
యాచకోరేక్షణ యాపికభాషిణి
యాపరిపక్వబింబాధరోష్ఠి

యామధూకకపోల యాశంఖకంధర
 యాబిసవల్లికాహస్తయుగళ
 యామంజరీకుచ యానభోనిభమధ్య
 యాగాంగనైకతాయతకటీర

తే. యాకరికరోరు వానిషంగాచ్చజంఘ
 యాసరోజాంఘ్రి యాహీరహారిసఖర
 యల్లయాయింతి నాఁడు నే నచటఁ గన్న
 యతివ శృంగారమాలిక యగు నిజంబు.

31

వ. వీరలు సుదక్షిణాధ్యక్షిత క్షితిభృత్కందరంబునకుం జను
 చున్నవారలు గావలయు నేతదనుసరణంబునం జనఁ
 బ్రయోజనసిద్ధి యగుట సిద్ధం.” బని విన్నవించునవసరం
 బునం బురోభాగంబునః

32

మ. అలీనీలాలక పల్లవాధర సముద్యద్యల్లికాబాహ యు
 జ్జ్వలగుచ్చస్తర పుష్పగంధి మదచంచత్కిరసల్లాపవే
 శల మాయూరవితానయాన మృదుసంచారంబుతో వచ్చె
 నె-చ్చెలులుం దాను వనీసరోజగృహ లక్ష్మీనాథు నీక్షింపఁ
 గాన్.

33

❖ వనదేవత యేతెంచి సుదక్షిణ విరహబాధను దీల్చున కెఱుకవఱుచుట ❖

క. వచ్చి విరిగుత్తి కానుక
 యిచ్చి: “మహీపాలచంద్ర, యిటు చూచితె నీ
 వచ్చుట మగుడం బ్రాయము,
 వచ్చినయచ్చెరువు మీఱువనవాటంబున్.

34

చ. జలజమృణాళనాళసరసంబు శిరీషతరుప్రసూనవే
 శలమును నైనయాసురధసంభవమెత్తనిమేను పాంథని

ర్దశనవిధావినిర్దయనిశాంతదురంతలతాంతబాణకీ
 లల నిటు వేచు నే మకరలాంఛను! డెంతటిపాపకర్ముడో!
 పలుకులు వేయు నేమిటికీ బంకజమిత్రకులావతంస, య
 య్యలికులనీలకుంతలకు హర్షకరంబులు గావు కప్రపుం
 బలుకులు: బంజరీశుకముపల్కులు: గిన్నెరముద్దుపల్కులుం
 బలుమఱు విన్నవించుచెలిపల్కులు: గంతునిముల్కులం
 బలెన్.

36

నెట్టెంపు వెలిచిల్వనిట్టూర్పు సోకని
 చంద్రశేఖరశిరశ్చంద్రరేఖ,
 నారి యకాతేటిపిన్నలు తావి గ్రోలని
 పుష్పకోదండాస్త్రపుష్పకళిక,
 సావిచిన్కులజోరుకావి మైనంటని
 మణిసానుసానుస్థమణిశలాక,
 పొగరు మీఠినకన్నె మొగులు మైఁ బర్వని
 యమృతార్ణవస్ఫూర్ణదన్వుతలహరి,
 హెచ్చుగుం దాడఁ జాలునయ్యింతిమేనుఁ
 గండఁ జేయుదె పుష్పాస్త్రకాండహతుల
 నటన సుకుమారమూర్తి నున్నాడ వింత
 కటికిడెందంబువాడవు గా నరేంద్ర.

37

కమలామందమరందబిందుకణికాకల్లోలడోలావిలో
 లమరాళీగరుదుచ్చలత్పవనబాలకీడనప్రోల్లస
 త్కుముదామోదపరాగవాసితదిశాకుంభేంద్రగండస్థీ[నన్
 సముదాయం బలరుక్ నృపాల, యొకకాసారంబు దూరంబు

సీ. కంజాతసంజాతమంజుపరాగంబు

నవయవంబుల నిండ నలది యలది,
సరసబాలమృణాళజాలవల్లిహార
వలయముల్ చనుదోయి వైచి వైచి,
యుత్సుల్లహల్లకవ్రూహోల్లసన్నధు
శీకరంబులు మేనఁ జిలికి చిలికి,
నందదిందీవరామందకేసరపజ్జిఁ
దళుకుఁజెక్కులచక్కిఁ గులికి కులికి

తే. చల్లుపోరాడు నెఱమునఁ జంద్రముఖులు
సఖులు శిశిరోపచారముల్ సలుపుచుండ
సురభనందన యాసరోవరమునందుఁ
దేలుచున్నది విరహార్తిఁ దాళ లేక.

39

శా వాడెం దీరతమాలవల్లికలు శైవాలంబులుం బుప్పొడిం
గూడెం బంకజకుట్టలంబులు గడుం గుండెన్ మదాళిచ్చటల్
క్రీడల్ మానె సరోరమం గరుణ వీక్షింపం గదే భూమిభృ
చ్చూడాహీరవిహార యాడుకొల వచ్చున్ నేడువేక్షిం
చినన్.”

40

క. అని విన్నవించి గ్రక్కున
వనదేవత చనిన రాజవరుఁ డెదుట సరో
వనవీధి నున్నవనితం
గనుఁగొని రోమాంచకంచుకవృతాంగకుఁ డై.

41

— వకుళవృక్షము మఱువుననుండి దిలీపుఁడు సుదక్షిణును గాంచుట —

తే. సరసమకరందమత్తపట్టరణతరుణ
కలకలోన్నిద్ర మైనవకులకుజంబు

మాటున వసించి పల్కు నమ్మంత్రిఁ జూచి
పలుకుపలుకున నమ్మతంబు దొలకరింపః

42

ఉ. “వాలుక ప్రోవు లెల్ల హిమవాలుక లై విలసిల్ల కున్నె, జం
బాలము నూతనైణమదభావము పూనక యున్నె, యానమ
త్కూలము నీరపూర మిడి గొజ్జగినీ రికక గాక యున్నె
యా-లోలకురంగళాబకవిలోచనచారుశరీరవాసనన్. 43.

ఉ. ఈలతకూనపొక్కిలియు నీనతనాభిషిటుందు నీసము
ద్వేలకటీరపాదము లుదీర్ణజలస్థితి డాఁగియుండినం
బోలిక లెస్సగాఁ దెలివెఁ బో సుడిచేఁ బులినప్థలంబుచే
శ్రీలలిఁ . . . చే జలజాకర మాప్తబంధు వై.” 44.

క. అనుచుండ సరసి వెల్వడి
చనుదెంచెం జంచలాంగి జలజనిలయ యా
వననిధి వెల్వడి కూలం
బునకుం జనుదెంచుజాడఁ బొలఁతులుఁ దానున్. 45.

వ. ఆప్పుడు: 46

చ. తొలిమొగు లంబుధిం గొనినతోయమువెంట నిజోదరస్థ మై
నిలిచినముత్త్యయంపుఁబొది నిండ వెలి న్నిగిడించుజాడ న
య్యలికులనీలవేణిచికురావలి దాఁ గురిసెన్ వనీలతా
కళికలతల్కులం దెగడుకంజసరోజలబిందుబృందమున్. 47

చ. చెలువు దలిర్పఁగా వడియునేవతినీరునఁ జల్వవట్టి వె-న్నెల
సెక నార్పువల్పెముల నెచ్చెలి యొక్కతె దెచ్చి యిచ్చినం
గలకలకంతకంటి వడ గాడ్పులకై వడి వేడి చూపునూ-ర్పులు
నిగుడ న్నిజాంగమునఁ బూనె శశిద్యుతిగాఁ దలంపుచున్.

వ. అత్తరుణికిం జెలిమికత్తియమొత్తంబులు తత్తదుచితశృంగార
రచనం బాచరించి; రత్తటి శృంగారమాలిక పూబొదమటుం
గున సున్నరాజుం గనుంగొని చిత్తజు నుద్దేశించి: 49

సీ. “కరహాడిచిగురాకుసురైకత్తిచే నొత్తి
మగలమానము గొనుమాసటీడ,
రతిదేవిజిగిమించురారాపుజనుదోయి
నొటగుదిండులు నేయునొటపులాడ,
మినమిన మనుగండుమీను పెక్కముతోడి
విరితేరునఁ జరించుబిరుదులాడ,
కనకాచలపువింటి కెన గాఁగఁ జక్కెర
వి ల్లెక్కువెట్టినబల్లిదుండ,
తే. కలువనెచ్చెలిచెలికాడ, మలయపవను
వేగరిగఁ జేసి వర్తించునాగరికుండ,
చెలువఁ గరుణింపు; కరుణింప కరిగిలేని
మాదిలీపునిపాదపద్మంబు లాన!” 50

❧ { దిలీపుఁ డమాత్యసహితుడయి సఖినమేత
యగుసుదక్షిణను డాయంజనుట } ❧

క. అని పల్కుచెలులపల్కులు
విని వంజులకుంజగృహము వెడలి యమాత్యుం
డును దాను డాయ వచ్చిన
జనపాలకుఁ జూచి సఖులు సంభ్రమ మెసఁగన్. 51

ఉ. బండ్లొరుమోముఁ గన్గొనుచు: “నోయన నెచ్చెలి నొంచు
పుష్పకో-దండుడు వీఁడె; చైత్రుడును దాను నిజంబుగ
వచ్చినాడు; వే-టొండుదెఱంగు చూత.” మని యొయ్యనఁ

- గన్ధాని: “యైవ్యః డామహీ-మండలనాయకుండు గడు
మన్తధమన్తధుః తై చెలంగెడున్.” 52.
- తే. అనుడు శృంగారమాలిక యయ్యమాత్య
తనయునకుఁ గన్నుసన్న వందిన మొనర్చి
చెలుల నందఱ వీక్షించి: “చిత్తజుండు
గాఁడు కాఁడు; దిలీపుఁ డీఘనభుజుండు.” 53.
- క. అన విని సురధతనూభవ
యనురాగాంకురము మానసాంబుజమునకుం
జనుకుండేనియ గాఁ జను
మొనలం బులకాంకురములు ముంచుకొనంగన్; 54.
- క. పతిఁ గనె సతి; పతి చూచెన్
సతి; నిరువ్రతదీర్ఘ శాతసరనేక్షణముల్
సితకరధరనిటలాంబక
హతుఁ డగురతిపతికిఁ బరుగఁ బ్రాణం బొసఁగెన్. 55.
- (మ.) కలకాంచీమణికింకిణీకృణనముల్ కంజాశుగజ్యాలతా
కులకోలాహలలీలఁ బేర్కొనఁగ సిగ్గుల్ నిగ్గుకందోయితె
ప్పలఁ గప్పన్ నవఘర్త బిందుకళికల్ పైఁ గ్రమ్మ నక్కొమ్మ నె
చ్చెలి నడ్డంబుగఁ జేసి నిల్చి విభు నీక్షించెన్ సరాగంబుగన్.
- వ. అయ్యవసరంబున: 57.

— శార్దూలదర్శనభీతలయి సుదక్షిణాదులు పాటిపోవుట —

- సీ. కులిశధారలఁ బోలుకోటలు గలనోటు
దెఱచినఁ జూపటు దిగులు పొంద,
మువ్వన్నె చాఱల మొద మొదకన యైన
మేనిచాఁ పత్యుగ్ర మై నటంప,

దండధరోద్దండడిండిమధ్వనిఁ బోలు
 రవలి రొప్పుల సృష్టి చెవుడు పడఁగఁ,
 గొలిమిగూళులవంటి ఘోరంపుఁగన్నుల
 జోరున నిప్పులు కారు చుండఁ,

తే. బేర్చి కుప్పించి వాల మల్లార్చి నేల
 గగ్గతిల్లంగ నిజపాదఘట్టనమున
 వాలునాఁకటికినుక శార్దూల మొకటి
 థాటి వెన్నాడె నొకచిన్న లేటి బోటి.

58

క. శార్దూలాలోకనభయ
 నిర్దళితస్వాంత లగుచు నెలఁతలు చన నా
 శార్దూల ముండు మెయి నృప
 శార్దూలము సచివద త్తశార్ జ్జము మ్రోయన్.

59

సీ. వెలిదమ్మిరేకుల వికవిక నగఁ జాలు
 డాలు గన్నులయొప్పు గీలు కొనఁగఁ,
 జుట్టుగ త్తియు నీటిపుట్టువుఁ జేదోయి
 నీరెండ రేయెండఁ దారసింపఁ
 బచ్చరానిగ్గుతో మచ్చరానకు వచ్చు
 మచ్చ యయ్యెదచక్కిఁ బెచ్చు మీఱ
 నుదిరిబంగరుచుట్టు నొఱవట్టునునుఁబట్టు
 దుప్పటి వలెవాటు దొంగలింపఁ

తే. బోసరించినయొకబొల్లిపులుఁగు నెక్కి
 పుల్లియుఁ గఱిమేనివేల్పుతోఁ గలయఁ జనుట
 చూచి యచ్చోటినికటంపుసొంపుఁ బెంపు
 మెచ్చె నారాచకొమరుండు నిచ్చలోన.

60

వ. అప్పుడు:

61

—ॐ దిలీపుడు శేషశైలమును జేరుట ॥—

చ. చని చని ముందటం గనియె సారసమిత్రకులుండు లోకలో
చనశతకోటిదీ ప్తిమణిసానువిభాసిదిగంతరాళమున్,
సనకసనందనాదిమునిసంస్కృతవిస్తృతపుణ్యశీలమున్,
జనజనికర్త నిర్మథనసౌఖ్యవిశాలము శేషశైలమున్. 62

తే. పుష్పకళికలఁ జెన్నొందుభూరుహంబు
లలమి దీపించు నచ్చట నచలభర్త
కదిసియుండినగగనంబుకడకు నెత్తఁ
బూనుముక్తావిభూషణభుజము లనంగ. 63

చ. పిడికిటఁ బట్టి వంచె బురభేది యొకానొకకొండ; మింటికిన్
గొడుగుగ నెత్తి దాల్చె యదుకుంజరుఁ డొండొకకొండ;
వేల్చిడిన్-బుడమి నడంగఁ జేసె ఘటపుత్రుఁడు వేటొక
కొండ; నున్న యీ-వెడవెడకొండ లీ డగునె వేంకటభర్త
వసించుకొండకున్! 64

వ. అప్పుడు ప్రధాననందనుండు రాజసంక్రందనుం గనుంగొని
“ప్రతాపనిటలనయన, నయసుధాస్యందం బగునిందుబింబ
వదన మదనసంతాపసంజీవనియుం బోలెఁ గైవసంబయ్యు
దుర్దమశార్దూలభయంబున నిజమందిరకందరంబునకుంజనియె;
రత్నచూడ విజయశుల్క యగునాచిల్కపల్కులాడి
నిన్నుఁ జెందు; సందియంబు వల; దేతత్కుధరకూటా
గ్రహాటకవిమానాంతరచరిష్టుం డగువిష్టుండు భవదీయ
మనోరథంబు నవితథంబుగం జేయు; దదీయపాదరాజీవ
సందర్శనం బవశ్యకర్తవ్యం.” బనుడు సాగంధికబంధురంబు

లగుస్వామిపుష్కరణికబంధంబులం గాలోచితకృత్యంబులు
నిర్వర్తించి సాకారకనకగిరిశంకాకాంప్రాకారపరివృతంబును
ఘనఘనాఘనచ్చటాను మేయధూపధూమవిలోకనతాండ
వత్కుండలిపరిపంథిమండలంబును సముత్తంభితచంచత్కేతు
పటాంచలకాంచనకింకిణీకలకలాకులీతజలజహిత రథఘోట
కంబును నగునద్దేవదేవుదివ్యభవనంబు ప్రవేశించి పూర్వో
భాగంబున:

65

సీ. వెలిదామరలనవ్వు వెడఁడకన్నులవానిఁ,
గౌస్తుభక్రైవేయకంబువానిఁ,
జిగురుఁగెఱ్ఱావిపైఁ జిన్నినవ్వులవానిఁ,
గమనీయరత్న శేఖరమువాని,
రంగై నమొసలివాపోఁగంట్లు గలవాని,
శంఖచక్రాంకహస్తములవానిఁ,
బసిమి మీఱినపచ్చపట్టు గట్టినవాని,
నిగమనూపురధగద్ధగలవానిఁ,

తే. బాలసంద్రంబు గాంచినవాలుగంటి,
నిజభుజామధ్యపీఠిక నిలుపువాని,
వేడ్క దైవాఱఁగఱిమేనివేల్పుఁ గాంచి
వందనము చేసి రాజసంక్రందనుండు:

66

—ॐ దిలీపుఁడు శేషాచలవతిని సందర్శించి స్తోత్రము చేయుట —

సీ. “గోవింద, గోరూప, గోపికావల్లభ,
శౌరి, శార్ఙ్గాయాధ, శంఖహస్త,

పరమేశ, పరమాత్మ, పరమపదాధీశ,
 కల్యాణకరకాంతికలితకాయ,
 లావణ్యవీలావిలాస, లాలితలోక,
 యక్షీణకరుణాకటాక్షవీక్ష,
 తీర్థాంఘ్రి, తీర్థేశ, తీర్థఫలోదయ,
 త్రగుణాత్మ, త్రదశేంద్ర, త్రివిధరూప,
 తే. నిఖిల, నిష్కామ, నిష్కల, నిత్య, నిరఘ,
 భద్ర, భవభావభంజన, భక్తసులభ,
 యాద్య, యాద్యంతరహిత, విద్యానవద్య,
 నిన్నుఁ బొడగంటి, మిక్కిలి వన్నెగంటి.

67

సరసిజవృత్తము—

వేదాధారా, నాదవినోదా,
 విషధిమథన, కరవిధృతకుతల, ప్ర
 స్థోదాధీనా, యాదృతమాయా
 యతన, యహితహర, యతిమతినదనా,
 శ్రీదోల్లాసా; మేదురశౌర్యా,
 జితవరమతభర, శ్రితగతిఫలదా,
 పాదానమ్రాహ్లాదనదక్షా,
 భవభయపరిహృతిపరిచితరుణా!

68

అక్షరగుణితము.—

మ. సనక ప్రస్తుత, సారరూప, సితహాసా, సీరహస్తాప్త, సు
 స్వనవేదస్తుతపాద, సూర్యనయనాబ్జా, నేతుబంధక్రియా
 జనితోత్సాహధురీణ, నైంధవవిలాసా, సోమకప్రాణభం
 జన, సౌజన్యవిలోల, సుగరహితా, సర్వప్రియంభావుకా!”

❧ { చిలీపుడు శేషచలపతి యనుగ్రహమును బడసి పుష్పకము } ❧
 వైః దననై న్యమును జేరఁజోవుట

వ. అని కొనియాడి పునఃపునఃప్రణామంబు లాచరించురాజకంఠీ
 రవు నకుంతితోత్కంఠానుకంపాసంప దభ్యక్షితంబు లగు
 కటాక్షాంచలంబుల నిరీక్షించి పుండరీకాక్షుం డలభ్య
 వాల్లభ్యకల్యం బగునిజకంఠరామందారమాల్యంబు నను
 గ్రహించి “చిలీపా, యాభేటక క్రీడావ్యాజంబున వెడలి
 దనుజులం బడలువడఁ జేసి చతుర్ముఖదత్తం బై రాక్ష
 సాయత్తం బగునత్యుత్తమవిమానంబు గైకొని యిటకుం
 జనుడెంచితి; వింక నీయభీష్ఠింతుంబు లెవ్వయైన సఫలంబు
 లగు; నశ్రమంబున రత్నచూడునిం దునిమి విజయకాంతా
 కరగ్రహంబుతోడన సుదక్షిణాకరగ్రహం బొనరింపు; సుర
 భుండు నీక్షణంబునఁ బక్షిరాజదక్షిణ్యంబున సపురంబుగ
 నిజక్షమామండలంబున కరుగు; నీ వరుగు.” మని యాన
 తిచ్చి యంపుటయు నాశౌర్యసంపన్నుండు తత్క్షణంబున: 70

తే. ఆవిమానంబు వెడలి తదగ్రశిఖర
 సంగతం బగుహైమపుష్పకము నెక్కి
 ముదితహృదయంబుతోఁ దన కెదురు చూచు
 వై న్యములఁ జేరె నొకనిమిషంబులోన.

71

ఉ. దుష్పథవర్తివర్తనుల ధూర్తనిశాటులఁ ద్రుంచి ధీకళా
 గీష్పతిసన్నిభుం డగుచు గెల్పునఁ బొల్పు వహించి యింద్రజి
 త్పుష్పక మెక్కి వచ్చునృపపుంగవుఁ గల్గొని చేరి వారు వా
 క్పుష్పములఁ విలోకములఁ బూజ యొనర్చిరి సమృద్ధంబునన్.

వ. అప్పుడు:

73

క. ఇనవంశవరుండు సోదరి

తనయు డగుభాను దేవధరణీధవుని

గనుఁగొని: “మననై న్యంబుల

ననువుపటువు మాహవక్రియాబోలమతిన్.

74

సుగంధి. మందరాద్రికందరాగ్రమందిరుండు దేవతా

బృందబాహుశౌర్యదైర్యభేదవాదచాతురీ

తుందిలాగ్రహాశయుండు దుష్టబుద్ధి మాయిక

స్యందనుండు రత్నచూడశక్తవైరి సాధ్యుడే.

75

క. ఆరాక్షసుఁ దునుమాడక

పోరాదు పురంబునకును; బోరాట మహా

ధారాటరథమదద్విప

వీరాటనపాటవంబు వెల కెక్కించున్.

76

❦ { దిలీపుఁడు రత్నచూడదనుజునిపై దండెత్తి } ❦
చని యతనిరాజధానిని ముట్టడించుట

శా. ఆమంథాననగంబుఁ జుట్టుకొని నై న్యవ్రాతసంజాతది

గూఢమివ్యాపకధూళిపాళి తిమిరంబుం జొన్ని దై తేయదృ

గ్ధామశ్రేణి నడంచి నిర్జరమనస్తాపంబులం బాప కే [గన్?”

లా మెచ్చున్ జయలక్ష్మీ మామకభుజాలంకార మై నిల్వఁ

వ. అని నై న్యధట్టంబులం గట్టాయితంబు నేయించి యప్పట్టాభి

షిక్తుండు కవ్వంపుగట్టుచుట్టుకొనం బంపు వెట్టె; సప్పట్టున

రత్నచూడుండును:

78

మ. తనమంత్రిండుని రౌద్రనక్తుని భుజాదర్పంబు గై వ్రాల్చి

య-య్యినవంశేంద్రుండు ద్రుంచె నా విని మహాహిక్తుర

నిశ్వాసగుం-భనసంరంభత నూర్పు లుప్పతిల నాప్తశ్రేణి.
నీక్షించి త-ద్వినిపాతం బఖలంబుఁ జెప్పటయు సుద్యే
గంబుతో నందఱున్: 79.

సీ. “అఱచేతఁ జఱతుమే యబ్జభవాండంబు
నెట్టఁ బై చిప్ప మిట్టి పడఁగ;
సుగ్ధనూచంబుగా నూఁకుదుమే మేరు
ధరచేధరంబు దోర్దండశక్తి;
బుడిసిలింతుమె మహాంభోరాసు లేడును
బలువీడ నిసుము గుల్లలును జిక్క;
విజ్జీచి వైతుమె సముద్వేలహేలాశక్తి
ఘోరమృత్యువుఁ గిట్టి కోఱ లెల్ల;

తే. మిన్ను నేలకు, నేల యమ్మిన్ను నకును,
దెత్తుమే; తెత్తుమే యొక్కదిక్కునకును
దిక్కులన్నియు; మనతోడ నొక్కరాచ
కొమరుడే సోరువాఁడు నేఁ డమరవైరి. 80.

క. అనుచుండఁ జారుఁ డొకరుఁడు
చను దెంచి:” “దిలీపుఁ డధికసంభ్రమసేనా
ధ్వను లెసఁగ నిచటి కేతం
చెను నిక్కం.” బనుడు దనుజసేనావీరుల్; 81

— రత్నచూడదనుజుడు సనైన్యఁడయి యుద్ధమునకుఁ దరలుట —

వ. అదభ్రభ్రకుటిఘటనంబులు నిటలతటంబుల నటయింప నా
ప్రాద్ధ కదలి పటుపటహానినాద మేదురరోదోంతరాళంబుగ
మాయావతినగరంబు వెడలి మనుజుపతి కభిముఖంబుగఁ
జనఁ జొచ్చి; రయ్యవసరంబున: 82.

సీ. గంధర్వసింధురగమనల యెదచిచ్చు,
 కిన్నరీమానసస్థైర్యకారి,
 గరుడాంగనావక్త్రకంజాతకౌముది,
 విద్యాధరిభయావేశముద్ర,
 ఫణివధూగానవైభవగళహస్తంబు,
 భేచరీవర్తనాక్షేపకంబు,
 యక్షకాంతావిలాసాంభోధిఘటసూతి,
 చారణీతనుకంపకారణంబు,

తే. జర్జరితవజ్రముఖ్యనిర్జరవతంస
 జతరపీఠంబు దైత్యరాజన్యజన్య
 భేరినినదంబు నిగిడె గభీరపటిమ
 భయదమై దిగ్గజములగుండియలు వగుల.

83

మ. “వెడలించెన్ మిహికానగంబు మొదలన్ మిన్నేటి నే
 మేటి నై-వెడలింతున్ యమునాస్రవంతి” ననుచున్ వేవేగ
 మంథాద్రి న-ల్లడలం బర్వంగఁ జేయుజాడ హయలీలవీచి
 కాక్రీడగా-నడచెన్ దానవరాజనేన మహికాంతానీలహారా
 కృతీన్.

84

స్వాగతవృత్తము. శంక లేక శరచాపధరుండై,
 యంకుశాహతమహాకరితోడన్
 వంకదారకడ వాఁకిట నిల్చెన్,
 బింక మొప్పు సురభేదివిభుండున్.

85

వనమయూరము. చండకరరశ్మిరుచినంగతవిమానో
 ద్గండగతి నిక్కి వసుధావరసుతుండా

ఖండలముఖుల్ పొగడ గాఢగతి నేగెన్
భండనము నేయుతమిఁ బొజ్జలును దానున్.

86

—ॐ దీపరత్నమాడదనునైనైన్యమల సంకులనమరము. —

సీ. అన్యోన్యసంఘట్టనావిర్భవత్ స్ఫులిం
గన్వర్ణకవచంబు కాల్పలంబు;
భూభంగభయదఘాలాభోగరూఘాఘీ
రుచిథాటి వాహనారోహకోటి;
దావపావకమూర్ధధరణిభృన్నిభములు
గురుకుంభసిందూరకుంజరములు;
వాహినీఘనసందోహగేహద్వీప
దీప్తముల్ వజ్రాలతేరుగములు;

తే. గదిసి యొండొంటిఁ దాకి యాగ్రహవహాగ్ర
సంభ్రమాదభ్రవిభ్రమోత్సాహరైఖఁ
బోరె నొకకొంతవడి యొర జాలు లేక,
తుములవిక్రాంతిఁ ద్రాసునఁ దూచినట్లు.

87

వ. ఇ ట్లుభయవాహినీవీరులు ధీరులై నిజాలోకనిష్క్రింత
దహనవిస్ఫులింగసంతానంబు ప్రతాపవైశ్వానరబీజరాజి
యోజం దేజరిల్లఁ బట్టు పట్టి తలలు గొట్టి చట్టలు చీరుం
డనియును, దొడలు మెడలు గదలం బడలువడం బొడు
పొడుం డనియును, బ్రక్కలు పిక్కలు ముక్కులుం జెక్క
లై రాలం జెక్కి చక్కాడుం డనియును, గరంబులు శిరం
బులు నురంబులు నరంబులును నుగ్గునుగ్గు నేయుం డని
యును, గురులు బరులుం దరులు సరులుం దెరులుచుం డని

యును, నొక్కొక్క రీరస మెక్కి పంతంబులెక్కించుకొని
 యుత్సాహసముదృఢులు లగునటులపటిమ సురసుభ్రాసవి
 భ్రమనిరీక్ష్యమాణులై యనంతసమరవృత్తంబున రణప్రాంగ
 ణంబునం బ్రవర్తించిరి. వెండియు నిసుమంతయుఁ బిఱికికండ
 లేనిదండిమగలు బూతంబుమొత్తంబులకు బుత్తులు పట్టు
 కత్తుల మత్తగజంబులనెత్తురు జొత్తిల్ల మొత్తి కుంభకూటం
 బులు విపాతితంబులు నేయ హత్తినక్రొత్తముత్తియంబులు
 జయలక్ష్మీకచవిచికిలకోరకధట్టంబు లై బిట్టెగయ వల్లదవల్లు
 తురంగరంగభ్రురపుటోద్భట్టనక్షుణ్ణమణి షోణీపరాగంబులు
 హరిదంతదంతావళయానలకు నవకుంతనపటంబులుగ నిశాత
 స్వర్ణపుంఖస్త్రేంఖద్రుచిరుచిరశరసంఘాతనిపాతితంబు లగు
 మణిమయరథాంగచ్ఛేదంబులు సముద్ధరసమిద్ధరాసంచారి
 భూతబేతాళంబులకుం బిశితఖండశంక యంకురింప నకంపి
 తోత్సాహసంపన్నులై భీమసంగ్రామకేలిధురీణత్వంబునం
 బ్రవర్తింపం దద్ధాత్రంబుల నుత్తరించునెత్తురు ధూళిపాళిం
 గబళించి ప్రవాహంబు లై యురవడిఁ దరు లురులం గేలి
 నురువులపరువునం దురంగంగళితచమరవాలజాలంబు
 పయిం దేల సంతంతకుఁ జొంగిన;

83

సీ. మాలిమిగమి నోలె మణిమయధ్వజశిఖ

రములు ప్రాకుచు నున్న రథివరులు,

నెడవాటు మొత్తంబు లెడలించి తురగసం

చయముల నీడించుసాదికులము,

శుండాలములమీఁద నుండి కాల్వరకును

వేవేగఁ జే యిచ్చుమావఁతులును,

దెగి పడ్డయిరుసులు తెప్పలుగాఁ బడి
రవలిగా నీచుసారథులకులము,

తే. భీమసాహసథామసంగ్రామసీమ

వాటముగఁ బహ్వనవర క్తవారిధులకు
నోడ లూర్పులు నక్రంబు లుగ్రమైన
ములును దా రైరి నారదుం డెలమిఁ బొంద.

99

❧ భానుదేవవిక్రమధన్వలయుద్ధము ❧

చ. సమతల మయ్యె నప్పుడు నిశాచరభూవరవాహినీతురం
గమరథవీరసామజనికాయపదాహతి రొంపి యై క్రమ
క్రమమున రక్తవాహిని మొగం బరుణంబుగ భానుదేవుఁడ
ర్యమకులుకన్నుసన్నను భటావళితో నెదిరించి యార్పుచున్ః
మహాస్రగ్ధర. కరులం జెండాడె, దేజీగమిఁ దునిమె, ధరం
గాల్వరం గూల్చె, దేరుల్-దెరలించెక, నించె జన్మస్థిర
నరిమకుటీదీ ప్తినీరాజనంబుల్, -సురలక మెప్పించె ఘోరా
సురభటపటలీసూదనాసాదమేదో-ద్ధరవాదాహ్లాదకేళీతుము
లకమలబంధుప్రథాటోపరేఖన్.

91

గీ. నీరసాటవి దహియించుఘోరవహ్నిఁ
గాద్రవేయుల ఖండించుఖగవిభుండుఁ
జండశుండాలదమనకేసరివరుండు

ననఁగ నిజసేన నులుమాడునతనిఁ జూచి.

92

మత్తకోకిల. దానవేశ్వరమంత్రి విక్రమధన్వుఁ డౌబలియుం
డనిన్-భానుదేవు నెదిర్చి తత్పటుభానుభానుసమాననా-నాని
తాంతదురంతదంతురనవ్యమార్గణవర్గసం-ధానవేగము చూ
చి యిట్లను దారుణానునీతుఁ డైః

93

శా. “ఓరి, మానవమాత్ర, గోత్రరిపుబాహోదగ్రజాగ్రత్పవి
కూరారాహతికోర్చె నంచు ఖగవీరుం బల్కుటల్ మిథ్యరాః
రారా, నిన్నటిసంగరంబుననె నేరా, యమ్మహాస్త్రంబు ని
మ్మారుణ్యాక్షతదక్షిణేతరకరాఘాతంబునం దూర్చితిన్.”

మ అనుచుం గాంచనపుంఖరింఖదసమాస్త్రానీకమున్ జ్యాగుణ
ధ్వని దిక్కుంభికరోరకర్ణబిలదుర్వారక్రమోద్వేల మై
చనఁగా నేనెను భానుదేవునిరథాశ్వశ్రేణిపై సూతుపై
ననిలాహారపతాకపై రథముపై సంగంబుపై నార్పుచున్. 95

క. అలుక మెయి నతనిములుకులు
పలుకులుఁ గటుకంబు లైనఁ బటుచటులసటా
వలెసంక్రూటనావిలమృగ
కులవిభునిభుఁ డగుచు భానుకులునల్లుండున్. 96

సగ్ర. జ్యోటంకారాంకురంబుల్
సజలజలదగర్జాసమంబుల్ సుధాభు
కోటిహృద్వాటిఁ జల్వల్
గొలుప రిపుధనుష్కోటిఁ దున్నాడి చంచ
ష్టోటిచక్రధ్వజంబుల్
దునిమి తునిమెఁ జేతోభవధ్వంసకార్చి
ధాటిభీమావలోకో
ద్భుటశరపటలీధారఁ దత్కంధరంబున్. 97

ఆ. భానుదేవుఁ గప్పుపాథోధరము లన
భానుదేవుఁ గప్పెఁ బరుషరోష
నటనదైత్యమంత్రి భటపటలంబులు
వారిఁ బొదివి రాచవారిమూఁక. 98

ఉ. కూరకుతారధారలను గుత్తుకలక విడిపింప వ్రాలె దు
 ర్వాసరసురారిమూర్ధములు వాలుగ వేలతరంబు యుద్ధకా
 సారమునక లవిత్రమునఁ జండకరప్రియసూతి గోయునం
 భోరుహకోటియోయనఁగ భూతతతుల్ తలలెత్తి నవ్వఁగన్.

శా. లేళ్లం ద్రుంచుమృగేంద్రుడో యన భుజాలీలాధనుర్జ్వాల
 తా-వేల్లదృఢావరంపరల్ నిజభటోద్వేగంబు దూలించి తే
 నల్లుం దప్పక చూచి నిప్పుకలు పై నాడంగఁ గందోయి భ్రూ
 వల్లీ భీషణఫాలభాగుఁ డగుచుక వజ్రయుధారాతియున్.

— రత్నచూడుని మాయాకల్పనము —

వ. మాయావిజృంభణంబు గల్పించినః

101

సీ. రంగ త్తరంగవరంపరాసంపాత

కంపితాకాశదిగ్గనతలముఁ,

బాతాళబిలవాసివాతాశనాధీశ

సంతాపకౌర్వాగ్ని సంభవంబుఁ,

కూరతరగ్రాహఘుమఘుమితకబంధ

ఘోషసముస్తేషభీషణంబు,

జలపానసంచారిజలధరశ్రేణికా

భీలసముత్తాలకూలకులముఁ,

తే. బృథులడిండీరమండలీహిండనంబు,

దీపితాంతఃప్రకాశితద్వీపకంబు

నైనమాయాపయోరాశి యధిపబలము

ముంచె వేల్పులు వీక్షించి సంచలింప.

102

భాస్కరవిలసితము —

ఈగతి సురరిపుఁ డింతయుఁ దా నై
 యేచినఁ గనుఁగొని యినకులుఁ డుద్య
 ద్వేగతరళమతి వెంబడి నేనా
 వీరులు గొలువఁగ విజితజయశ్రీ,
 రాగము వెలయఁగ రాక్షసయోధా
 రామవరశుభుజరటదసిధారా
 భోగచకచకలు పొల్పు దల్లిర్పక్
 భూరిరయగతులఁ బొదివె నరాతిన్.

103.

❧ దిలీపుఁడు దనుజమాయను మాయించుట ❧

క. మాయాపయోధి శోషణ

సాయకమునఁ గ్రోల్చి మగ్ననై న్యంబు మహీ
 నాయకుఁడు గాచెఁ బ్రాక్కిటి
 యాయంబుధిలోన మునుఁగునవనిం బోలెన్.

104

వ. వెండియుఁ

105

మహాస్రగ్ధర.—

పులు లేతెంచెన్, గజంబుల్
 పొదివె, శరభముల్ పొంచి పై ముంచె, సింగం
 బులు చేరెం, గాలసర్పం
 బులు గదినె, మహాంభోధరశ్రేణి విచ్చెన్,
 విలయాగ్నుల్ మిన్ను ముట్టెన్,
 విబుధరిపుసముద్వేలమాయానిరూఢిక్
 బలియుం డారామవిద్యా
 ప్రబలమహిమఁ దత్పాటనం బాచరించెన్.

106.

ఉ. శంక యొకింత లేక రథచంక్రమణక్రమ ముల్లసిల్ల వి
శ్వాంకుశుఁడైనదైత్యునిభటాలిఁ గఠోరరవప్రచండవ
హ్రంకనిరంకుశద్విపకులాగ్రణి తమ్మిఁకొలంకుఁ బోలే దు
ష్పంకకలంకసంకటవిశంకటవృత్తిఁ గలంచి మించినన్. 107

క. భూవరశరజన్మనినా
దావిర్భావమున నిల్చె నశ్రుకణంబుల్
జైవాత్మకరుచిపాండుర
దేవారివధూకపోలదేశములందున్. 108

మ. ప్రఖరారీణనఖాంశుశోణములు కర్ణస్వర్ణభూషాప్రభా
సఖముల్ శూలివిశాలఫాలదహనజ్వాలాకరాళంబు ల
ప్రఖనీభానవభానురత్నహరణప్రాధంబు లై తచ్చిలీ [మున్.
ముఖముల్ గ్రోలె సురేంద్రజిహ్వుటసుహృద్భూతాసువాతూల
— రత్నచూడుడు గజారూఢుడయి దిలీపుని మార్కొనుట —

వ. అవ్విధంబు వీక్షించి రత్నచూడరాక్షసాధ్యక్షుండు క్షీణం
బులు కృతాంతమణివేణికలు వాడి రా దీటుశాణంబులు
బోలెఁ జిఱఁజిఱఁ దిరుగుచు విస్ఫుటస్ఫులింగసారంబులు
బోరనం గురియుచుండ సముచ్చండగంధస్థలీనిర్గళదచ్చా
నర్గళదానాంబుధారాధోరణీమరాళపుష్పకుంబు లగుశ్రవణ
మూలవిలంబివిలాసకంబుల నదభ్రశరదభ్రశుభ్రప్రభాపరిభ్ర
మణవిభ్రమంబుల దంతకుంతద్వయీకాంతసంతానంబులకుం
బైకొసరుగా వీరరసాంభోధి రంగత్తరంగతరంగితోన్నిద్ర
విద్రుమాంకురంబు లగుసముజ్జృంభికుంభస్థలీనిగుంభిత
సిందూరరజోరాజివిభ లుభయపక్షలక్ష్యమాణకనకకల్యా
నైగనగ్యంబుల కనుంగు లై పెనంగ నిలాశైలాభోగవిగా

హినిజదేహచ్ఛాయాతోయదాఖండలధనుఃఖండమండితంబు
 లగుసముదంచితానేకనూత్నరత్నరంజకాదీప్తినిచయంబులు
 ఫాలస్థలీహట్టవిశాలస్త్రైమనఃటికామరీచికాధట్టంబులకుం
 బట్టుఁగొమ్ములుగాఁగట్టాయితంబైవిరోధిప్రాణవాతూల
 గిళనారంభవిజృంభకుంభీనసప్రచండంబగుశుండాదండంబు
 చాచి కొండొక పూచివరవాహినీప్రతాపపావకంబుం
 జల్లార్చువెరవరియుంబోలెవమధుశీకరనికరంబులెల్లెడలం
 జల్లుచు హయధట్టంబులరథంబులెట్టువలమత్తకరుల
 మొత్తంబులంబనాతివ్రాతంబులమట్టియుమల్లాడినేల
 మట్టంబునేయుచుదిట్టతనంబునకుఁబట్టగుపట్టమేనుంగు
 నెక్కిప్రతిభటపటలీధనుర్విముక్తసాయకనికాయంబుల
 నిరంకుశాంకుశచాలనకేలీప్రచారంబులందప్పదట్టుచుఁ
 దనవీఁదఁజనుదెంచుదైత్యపంచాననంబుంగటాఁచలం
 బుననిరీక్షించియవ్వసుంధరాధురంధరుండు; 110

—ॐ దిలీపరత్నచూడదళుజాలద్వంద్వయద్ధము ॐ—

తే. పాదఘట్టనవసుమతీభాగమగల
 నెదురుగావచ్చునేనుంగునింద్రహృదయ
 భిదురమగుదైత్యవిభుఁజూచిమది నొకింత
 కోపమొదవభుజారూఢచాపుఁడగుచు. 111

మ. గుణవృత్తికొనినదంబుదైత్యరథినీకోలాహలాక్షేపకా
 రణమైపర్వనఖర్వగర్వభుజసారక్రూరధారానివా
 రణతేజోవిజయాభిరాముఁడగుచుకొరత్నచ్చటాపుంఖదా
 రుణబాణప్రకరంబుచేబొదివెనాన్నుల్మీఱిశుండా
 మున్. 112

క. చండాంశుకిరణపటలీ

హిండిత మేఘంబుజాడ నినవంశ్యధనుః

కాండాచ్ఛాదిత మయ్యును

శుండావిభుండు బిటును చూపుచు గదియన్. 113

క. చరణములు నాలుగమ్మలఁ

గర మొక్కటఁ గుంభపీఠిఁ గాండ్రత్రయి ని

ఘరగతి ఖండించి కరిం

బరిమార్పఁగఁ జూచునంతఁ బ్రాదివిజుండున్. 114

ఉ. తోమరయుగ్మకాహతుల దుర్వహగర్వ మెలర్ప రాజసు

త్రామునిపేరురంబు వితతం బగుఫాలము వ్రక్కలించె ను

ద్దామనవారుణాంబుర్ధురథారలు మేరుతటాగ్రశృంగల

గ్నామితభానుభానుయుగళాకృతి బోరన జాటుచుండఁగన్.

తే. అసురనాయకుతోమరహతికిఁ దాళె

ధరణినాథుండు; తనదు దంతావళంబు

గూలుటయు వాలుబలుకయుఁ గొని సురారి

మీఁద లంఘింపఁ జూచి యమ్మిహిరకులుండు. 116

❧ { దీర్ఘపుండు రత్నచూడదనుజుని పాశుపతాస్త్రంబుచే
బడబాసలంబునఁ బడవేయించుట } ❧

క. శరహతులం దద్దాత్రముఁ

దెరలింపఁగ రానివరము దెలిసి మహేశుం

బురవైరి నంతకాంతకుఁ

గరుణానిధి మనసుడమ్మిఁ గదియించి తగన్. 117

సీ. ప్రీతిననేలలో వెడలి యాదిమభోగి

బహుఫణామణుల దీపముల నొసఁగఁ,

జలితార్కబింబనిర్గళదంశువీచికల్
 వేలుపుమానిక్రొవ్విరులు గాఁగఁ,
 గగనగళత్తారకాకోరకంబులు
 ప్రస్థానలాజవైభవము గాఁగ,
 విగిపాతు గదలి బి ట్టెగయుభూభృత్కోటి
 యావటించుఫలోపహారములుగ,

తే. 'నయ్య, జియ్య నమోనమో, హర, మహేశ'
 యనుచు బ్రహ్మాదిసురలు కృతాంజలులుగఁ
 జండకోదండమార్వీప్రచండముగను
 జేసె బాశుపతాస్త్ర మక్షీణభక్తి.

118

వ. ఇవ్విధంబున నవ్వసుంధరాధ్యక్షుండు విరూపాక్ష దేవతాకం
 బగునయ్యంబకంబుం బ్రణుతించి మ్రొక్కి: "నిర్జరారిమేను
 జర్జరితంబు నేయక గ్రక్కునం గొని గరుజ్జవనపవనసము
 ల్లోలకల్లోలహల్లీసకసమున్నిద్ర సముద్రజతరపితరాంతర
 నిరంతరజ్వాలాకరాళబడబాగ్నిస్ఫులింగమధ్యంబున నిడి
 వడిం దిరుగం జిత్తగింపు." మని తెగ నిండఁ దిగిచి యేసిన:

మహాస్రగ్ధర—

మణిపుంఖప్రేంఖదుద్యన్తహితరుచులు దిజ్జంజుభూషాకపోల
 ఊణకాశ్చీరాంకరేఖాఘటనపటిను దృక్పర్వమై పర్వఁగాఁ జూ
 రణగంధర్వాప్సరోనిర్జరుల కసురహృద్రాజికో మృత్యునేత్రో
 ల్బణనిర్యద్విస్ఫులింగప్రతతులుగరయప్రాధిరూఢిం దలిర్పన్.

తే. ఆవలతిగ దానవేంద్రుఁ బెల్లాక్రమించి
 కఠినభీషణశరరజ్జుగతుల నేగి

బాడబానలకీలలపాలు పజ్జిచి
వచ్చి భూపాలుతూణీరవసతి నిల్చె.

121

ఉ. తెచ్చెరకవ్వఁదావులకుఁ దేటిగముల్ తొకుతొక్కులాడఁ
బైఁగ్రచ్చెడుతేనియల్ చెమరు గాఁగ దిశిశవధూకుచస్థలిం
జిచ్చెడుపుప్పొడుల్ గగనసీమకు బంగరుమేలుకట్లుగా
నమ్మహిభర్తవై దివిజు లప్పడు నించిరి పూవుసోసలన్. 122

సీ. సంగ్రామవిరతి రాజస్యం డమాత్యుహ
స్తమున కిచ్చెను భుజాచాపలతిక,
భానుదేవుడు రాజపంపున జతురంగ
వాహినీధాతి నుత్సాహ మెసంగ,
మందరాద్రికి నేగి మాయావతీపురి
చుట్టుముట్టిన రత్నచూడమహిషి,
యాత్రియతనయు నరాంతకుఁ దత్పద
వనరుహంబులమీఁద నైచి దివిజ

తే. సూదనుం డింద్రధామంబు చూటవట్టి
యాహరించినసంపద లప్పగింప
దానవాధీశసుతుఁ దత్పదమున నిలిపి
మరలి చనుదెంచె భూపాలవరునికడకు.

వ. అప్పాడు: 124

మాలిని. కరిహరిభటకోటిగాఢసమ్మదలీలా
భరపరిణతసైన్యోద్భాసి యై వచ్చి ధాత్రి
శ్వసం గనుగొని పల్కున్ జంభసంభేది “బాహు
పరిణతి నెన లే రేపార్థివల్ నీకు నుర్విన్.

- క. తొల్లిటిచోటనె మహిభు
గ్వల్లభ, ఖగవిభుడు చంపకావతి సురభుం
డుల్లసీల నిల్వెఁ గరుణా
కల్లోలితహృదయుఁ డగుజగత్పతియాజ్ఞన్.” 126
- వ. అనుటయు: 127

—ॐ దిలీపుడు సకలపరివారముతో చంపకావతిఁ జేరుట —

- మహాస్థగధర. కదలెం గంభాణరింఖా
కతినఖురపుటీఘట్టితస్వర్ణగోత్రా
భృదితోద్యధూళిపాలీ
యుతకకుభ మిభపూహగండస్థలాంచ
న్నదధారావాహినీడం
బరము రథరవామగ్నపాతాళ ముగ్ర
స్యదనానామోధయాధం
బగుబలము బలాయత్త మై చేరి కొల్వన్; 128

- క. మదగజము నెక్కి సురభుం
డెదురుకొనం దత్పురంబు నినవంశుడు స
మృదము మదినొదవఁ జొచ్చెం
ద్రిదశేంద్రుడు చనఁగ నగ్రదేశమునందున్: 129

—ॐ పారాంగనలు దిలీపుని సందర్శించుట —

- గీ. నూతనాగతరాజన్యశీతకరునిఁ
జూచువేడుక శృంగారసురుచిరాంగ
లైనపురవారిజాతుల కగ్గలంపుఁ
దమక మొదవించె నపుడు డెందములయందు. 130

తే. వేణి యొకకేల, నొకకేల వీఁగుఁజన్ముఁ
గవయు నూదుక చనుదెంచెఁ గాంత యోర్తు;
పినుఁగునెన్నడు మిట్టట్టు బెణఁకకుండ
రెండుదిక్కుల భర మాని యుండె ననఁగ. 131

శా. చేతం గజ్జల మంటి యుండ నొకచేఁ జెల్వొంద నాదర్శ మ
బ్రాతాలోక యొకర్తు కాంచనగవాక్షక్షోణి వే డాసెఁ ద
చ్చేతోజాతసమానుఁ జూడ ముఖసంసేవాగతేందూదరో
ద్భూతం బైనకళంకపంకము వెలిం బోఁ జల్లుకాంక్షంబలెన్.

తే. సగము ముడిచినవేణికాస్తబక మొక్క
చేత ధరియించి చనుదెంచెఁ జెలువ యోర్తు
ఫణిఫణాగ్రాహికేడింభంబు గదిసి
గట్టివాయితనంబునఁ బట్టె ననఁగ. 133

సీ. “భానుమతీగర్భపాథోధిసంజాత
సంపూర్ణపూర్ణిమాచంద్రుఁ డితఁడె;”
“నానాదిగంతభూనాయకాయతశౌర్య
విజయసంరంభ ప్రవీణుఁ డితఁడె;”
“భీమసంగ్రామనిస్సీమసాహసథామ
సుకరఖండితరత్నచూడుఁ డితఁడె;”
“సురధేంద్రనందనీశుభతరవ్రతసార
పారిజాతోదితఫల మితఁడె;”

తే. యనుచు మేడలనుండి తొయ్యలులు లాజ
లపుడు వైఁ జల్ల నారాజహంస ములికె
నతనుఁ డనుబోయ కరనాళయంత్రకముల
మాడఁ బఱుతెంచుపటికంపుటుండ లనుచు.

వ. ఇవ్విధంబునఁ బరిణయోచితశృంగారరచనాలోచనానంద
కరం బగుతత్పురంబుఁ బ్రవేశించి పరిణయసమాగతమునిదివిజ
వరాగోహానివహంబులం గనుంగొనుచుఁ బురాపురందర
ప్రేషితమయనిర్మితభర్తృసౌధంబున విడియుటయు సురభండు
నుచితవిధానావధానతత్పరుం డయ్యె. దదనంతరంబ; 135

ఉ. ఆమటునాఁడు ప్రొద్దున బృహస్పతియున్ రవివంశదేశిక
గ్రామణియున్ “జత్తుఘటికామిత మింతియ లగ్న; మేటికిం
దామన?”మంచుఁ దెల్పుటయుఁదన్నికి భూపతికిం బురంధ్రికా
స్తోమపరిష్కృయోచితవిధుల్ శుభలీలల సాఁగె నెంతయున్.

— సుదక్షిణాదిలీపుల వివాహాలంకారవర్ణనము —

తే. పరిణయోచితశృంగారభాసమాన
పూర్తి యారాజదేవేంద్రమూర్తిఁ జూచి
నలినబాణుండు నాననో నాటనుండి
మీఱి డెందంపుగొందులు దూటుచుండు.

137

వ. అంత నక్కడ;

138

సీ. తల యంటె నొకచాన కలికిగోరుల దువ్వి
యళులఁ దేనియల నోలార్చె ననగ;
లేమ యొక్కతె గంధలేపంబు మై నూన్చె
నెలరేకఁ బొదువుడిండ్ల మనగ;
నలకల నోర్తు గంధామలకము నించె
నిరుల వెన్నెలఁ గదియించె ననగ;
జలకంబు గావించె నలకంబుగళ యొర్తు
కంతుకటారిపు ల్కుడిగె ననగ;

తే. మేనితడి యొత్తై నపు డోర్తు మీననయన
 కనకపుత్రిక కొకవన్నె యునిచె ననంగ;
 నవదుకూలంబు నందిచ్చె నాతి యొకతే
 క్రొమ్మెటుంగున వెలిమొగుల్ గూర్చె ననంగ.

39.

తే. కురులతడి యార్పఁ గోరి చకోరనయన
 లల్లనల్లన వీవ నుత్పల్లకుసుమ
 తాలవృంతానిలంబు లత్తరుణిమీఁదఁ
 బ్రబలె మాన్మధశరగరుత్పవనలీల.

140.

తే. కొమ్మ నలయించుచంద్రికాంకురములెల్ల
 డాలుఁ జీడటిపొదిలోన డాచె ననంగ
 వెలఁది యొక్క తె కడివోనివిరులు దుఱిమి,
 కొప్పు సవరించె నొయ్యార ముప్పతిల్ల.

141.

చ. నెఱయఁ బదాఱిటకొవిటిగి నీదగుకాంతికిఁ గాక చాల వం
 దురినమదీయపల్లభునితోడివిరోధము మాను మంచు డ
 గ్గటి వినయార్థమై వదనకంజముఁ జేరినతారలో యనం
 దెఱవకుఁ గర్ణపూరముల దిద్దినమాక్తికరాజి రాజిలున్. 142.

ఉ. బాలకు నాణిముత్తైములపాపట కుంతలమార్గవీధి నీ
 లాలక యోర్తునించె దుహినాంశుక రావళియావళిం దమో
 జాలవిభేద మింతయును సల్పుటకుం దటి గామి సంధిమై
 దాలి యొకింత నిల్చె ననఁ దాండవ మాడురవిప్ర కాండముల్

తే. భువనసమ్మోహనాకాంక్షఁ బుష్పధన్వి
 పొన్ను మెట్టియ నెత్తమ్మిపూవునడుమఁ
 ద్రాణమై డాచె ననంగఁ గట్టాణిముత్తి
 యంపుముంగర విలసిల్లె నబ్జముఖికి.

144.

- క. వెండియుఁ గలమణిభూషణ
మండలిచేఁ బొలిచె నృపకుమారిక యిగురుఁ
దండంబునడుమఁ దగునా
ఖండలవిటప్రసూనకళికయుఁ బోలెన్. 145
- చ. అప్పడుః 146
- తే. లాటగౌళాంధ్రభూపలలామణోటి
గతుల నిరుపక్కియల నూడిగములు నేయ
భద్రకరి నెక్కి శుభతూర్యపటలి మ్రోయ
సురధునింటికిఁ జనఁబూనె సూర్యకులుఁడు. 147
- సీ. హాసచంద్రికలతో ననఁగి పెనంగెడు
డా లొందుముత్యాలప్రాలతోడ,
భూరికాఠిన్యవఱ్ఱోరుహప్రతిభట
క్రమనారికేళఫలములతోడ,
దేహసౌరభ్యంబు మోహరింపఁగఁ జాలు
బహువిధపుష్పసంపదలతోడ,
రుచిరనిజాధరారుణ్యవిశేషంబు
తవణించుక్రముకఖండములతోడఁ,
తే. జెక్కుగమిథాశభశ్యంబు నుక్కులించు
లలితసితనాగవల్లీదళములతోడఁ;
గ్రంత ధరియించి శుభగానకలకలంబు
లడరఁ గాంతలు, చనుచుండి రగ్రభూమి. 148
- తే. సురధభూపాలుననుజుండు సూర్యధన్వుఁ
డనునృపాలకుం డగ్రజననుమతమున
హారము లేపెములు దాట నరుగుదెంచి
పెదహజారంబునడిచక్కి నెదురుకొనుడు; 149

ఉ. సింధురరాజు డిగ్గి సరసీరుహమిత్రకులాన్వయం
 బంధికరంబు నూడి మణిపాదుక లార్భటి మై
 సింధువుఁ జొచ్చుశ్రీవిభునిచెల్వన మామగృ
 బు-ష్పంధయవేణికాచలితచామర చంద్రిక ల
 చామరవృత్తము. ఈరసాభోగ మే యెల్లచో
 పూరముల్ నిండె నన్ పోల్కిమై నిచ్చి రా
 కీరసల్లాపినుల్ కెంపురాదీపముల్
 వైరిభూపాలక వ్రాతసంహర్తకున్.

వ. అట చని;

— సుదక్షిణా దిలీపులవివాహము —

ఉ. బంగరుపెండ్లిపీట మహిపాలశిఖామణి సంవ
 పాంగదసన్నిభుండు సురథాధిపుఁ డాత్మవధ
 లం గర మొప్పునిద్దపుగళంతి జలంబులు వం
 లం గడిగెం దదంప్రియుగళంబు గళత్పమద

తే. మనుజనాథకుమారుండు మామ యప్పు
 డర్పణము నేయుమధువర్క మాదరించె
 నాసుదక్షిణకెమ్మైవియమృతరసముఁ
 గ్రోలుసన్నాహమున కెలగోలు గాంగ.

ఉ. ఆకలి దప్పియుం గలుగ దంటినమాత్ర; జ
 సోకదు; నిచ్చుఁ గ్రొత్త యగుసొంపునఁ
 దీప్తిచేఁ; గాక వెలుంగురంగు నొకకానికి
 గల్గెనో-యేడట మానికం బొకటి యిచ్చెఁ
 భర్తకున్.

చ. ఆసిలతథార వైరులకు నామరలక్ష్మీయు, దానధార న
ర్థిసమితి కాదిలక్ష్మీయు, బ్రతిష్ఠగఁ జేసినదాతృవర్ష్యుడ
బ్ధిసమహమిత్రవంశ్యుఁడొక బిత్తరికై చెయి చాచె గామినీ
వ్యసనపరాయణుం డెఱుఁగునా నిజగౌరవవైభవోన్నతిన్!

తే. రాజితాంభోజరాజిచే దేజరిల్లు
నలసరోదేవతలలీల నబ్జముఖులు
పల్లెరంబుల రత్నదీపంబు లునిచి
నిలిచి రవనీశుచెంత నన్నెలతచెంత.

157

మ. కలకంఠీకలకంఠకంఠరవముం గంజాశుగజ్యాలతా
కులకోలాహలమున్ శుకీమధురవాగ్ధుంభంబు వాగ్వల్లకీ
కలితాలాపకలాపవైఖరియు నేకగ్రీవ మాతేవ మ
చ్చులుగాఁ బాడిరి కాంత లాదిమమహాశృద్ధాంతకల్యాణ
మున్.

158

తే. వనజనేత్రలు తెర యెత్తి వంప నెదుట
రాజాఁ జూచి బిరుక్కున రమణిదృక్ప
కోరికలు వ్రాలె బదనఖికోరకాంశు
చంద్రికల; వాసి యెంతురె చపలగతులు!

159

ఉ. కాంతయుఁ గాంతుఁడుం గనకకంకణనికృణముల్ చెలంగ నే
త్రాంతముల న్నవీనదరహాసరుచుల్ ననలెత్త హర్ష సం
క్రాంతమనఃప్రసక్తి దలఁబ్రాలుఁ బరస్పరమాభివీధులం
గంతునికీలుబొమ్మ లనఁగా ఘటియించిరి దోయిలింపుచున్.

ఉ. హల్లకగంధియున్ నృపకులాగ్రణియున్ మణికంకణప్రభా
వేల్లితపాణిపద్మముల వేల్చిరి వేడుకతో హవిశ్వమీ

పల్లవరాజులజతతి పావన నూతన ధూమరేఖ లు
త్కుల్లనిజాస్యవాసనకుఁ దోచినతేటులదాటులో యనన్.

చ. “అతనునిశాతబాణహతి నంబుజలోచన, యిన్నినాళ్లు నా
కతన నలంతఁ జెందితివిగా యిది సైఁచు” మటంచు భక్తి నా
నతుఁ డగువాఁడు వోలె నరనాథకుమారుఁడు తత్పదంబు సీ
హితమతి సన్నె కంట బెరయించె నుదంచిత రాగసంపదన్. 162

వ. మఱియు నద్దంపతులు ప్రత్యక్ష యగునరుంధతికి మ్రొక్కిరి;
ధృవునికి క్షీరాద్ధ్రాక్ష తారోపణం బవధరించిరి; శ్రీమంచం
బున వసియించిరి; పురంద్రీజనంబులకుం దాంబూలంబు
లొసంగిరి; సకలబంధువ్రాతంబు లభిమతవివిధాహారవిహారం
బులం బరితోషంబుఁ బోషించి రయ్యవసరంబున; 163

ఉ. “ఇచ్చితి మాజయంతునకు నీవెలిమావును; దీని మాటుగాఁ
దెచ్చితి బ్రహ్మచే నడిగి; దేవత లచ్చెరు వంద నెక్కినకా
వచ్చు జయింపఁగాఁ గడిచివైరులఁ బోరుల.” నంచు వాసవుం
డిచ్చె మహిమహేంద్రునకు నెక్కడిదో యొక కర్తలాణ
మున్. 164

వ. ఇచ్చి మునిగణంబులతోఁ బొలోమిసహితుండై పాకారి
నాకంబునకుం జనియె. నిట నాగవల్లి యొనర్చి సాక్షేతవల్ల
భుండు ప్రయాణోన్ముఖుం డగుటయు: 165

ఉ. ఆ రతికై న భారతికి నైన రమాసతి కైన నబ్బరం
బై రహి మించి యెంచ దగి యాణయుఁ బాణయుఁ గల్లు
ముత్తైపుం-బే రొక టిచ్చె భూవిభుఁడు పేరును బెంపు
నిజాన్వయంబునం-గూరుపఁ జాలి పొల్పుతనకూరిమిబిడ్డకు
సమ్మదంబునన్. 166

చ. పసుపున కిచ్చె భూవిభుఁడు ప్రాణ మనంగను బొల్చునట్టిసా
రసదళద్విర్లులోచనకు రాజనిభాస్యకు నాత్మపుత్రిక్కి
బ్రసవరసప్రవాహతటబాలరసాలనితేక్షునారికే
శసరళశాలిసంపద దళం బగుగ్రామశతంబు నర్తిలిన్. 167

తే. విభునికడఁ గూడఁ జనియెడువేడుకలను
జననిఁ బెడఁబాయఁ జాలనిమనికితమున,
నావిలం బయ్యె సతిడెంద మాదిజలద
ధారచే నూష్టచే మహితలము వోలె. 168

క. తల వాంచి కన్నుఁజిప్పలఁ
గొలకొల ముత్తైములసోన గురియుతనూజం
గలకంతిఁ జిక్క నక్కున
నలముచు నిట్లనియెఁ దల్లి యతిమృదులోక్తిన్. 169

సీ. “ఈయింటి కాయింటి కెరవు లే టంతయు
మాయమ్మ నీ కేల మనికితంబు?
నేఁ బిల్వఁ బంపెద నేటిరేపటిలోనఁ
బ్రియుచిత్త మెఱిగి వర్తింపు; విభుఁడె
దాత దైవ మభీష్టధన మని చింతించు;
కులశీలవతులై నచెలులతోడఁ
జెలిమిఁ గావింపు; వాసియు వన్నెయును దెమ్ము
కులమున; కధిపుతో నలుగఁ బోకు;

తే. మాటు వల్కుకు పరునకు మఱచియైన;
యశము సుకృతంబు సమకూర్పు; మఖిలబంధు
కోటి గొనియాడ మను.” మంచుఁ గూఁతునకును
బుద్ధు లొకకొన్ని దెల్పి యంపుటయు నపుడు. 170

— వివాహానంతరము సుదక్షిణాదిశీపు లయోధ్యానగరమున కేగుట —

సీ. గంధాంధకరిఘటాకటనిర్గళద్దాన

థార లార్ద్రము సేయ ధరణితలముఁ,
కంఘాఃపృష్ఠాఃపృష్ఠాః త్రీరేణు

వభ్రగంగావారి నసలుగొల్ప,
రథచక్ర నేమినిర్భరమహాఘోషంబు
లాశాతటంబులయవలి కరుగ,

భటసముద్భటభుజానటదసిప్రభలచే
మింటఁ దాండవ మాడ మెఱుంగుగములు,

తే. తుములతుత్తుంభురవఘుమఘుమితభువన

గోళ మగునై న్యము భజింపఁ గువలయేశుఁ
డరిగె సంతోషమున నయోధ్యాపురమున
కాసుదక్షిణఁ గూడి నెయ్యము దలిర్ప.

171

వ. ఇవ్విధంబునఁ బురప్రవేశం బాచరించి రాజవికర్తనుండు
చిరవర్తనంబునం బ్రవర్తింపుచు నుండె నంత శుభముహూర్తంబునః

172

సీ. పచ్చలజంత్రంబు బకదారిపులుగుల

పలుకులతళుకులు గులుకరింప,
సూత్రంపురాజాతిసూత్రంపుఁ బ్రతిమల
వలరాచపోరుదువాళు లడరఁ,

బులు మేతమానికంబులకీలనపుఁ దేటి
దాటుల మరుగెల్పుచాట లెసఁగ,

రాణంపుఁజవులకట్టాణిరావెలిచిల్క

నసుపుఁబొత్తపుఁగతల్ నినుపు మీఱ

తే. లచ్చికొమరునిగర్వంబు మెచ్చు లిచ్చు
నిచ్చకలిమియు రూపుగా నిలిపి రనఁగ,
మణిమయం బైనయొక కేలిమందిరంబు
నాయితముఁ జేసి రధిపాబ్జసాయకునకు.

173

— సుదక్షిణా దిలీపుల ప్రథమసమాగమము —

చ. కలికిమిటారిమచ్చికలఁ గచ్చుల నెచ్చరికించుమించుఁబ
ల్కులు గలకీలనంపుశశికాంతవినిర్మితనూత్నపుత్రికల్
కెలఁకుల నించుమించు తులకించినమంచమునం దనర్జుమై
పాలుచుదురంగిపట్టుపటపుకవిటుపుల్ గొనుడాలుదేలఁగాన్

తే. వాసనాధూపధూమవిభాసితంబు
దివ్యకుదురిందమణిదీపదీపితంబు
తరుణమందారదామవితానయుతము
నగుచు విలసిల్లెఁ దద్గృహభ్యంతరంబు.

175.

వ. అప్పుడు:

176.

శా. పన్నీటం జలకంబు దీర్చి తరుణీపంచాస్త్రుఁ డారాజు లే-మి
న్నల్ గుల్కెడునొంట్లు హారలతయాక మేతావినున్బాత
యూక-మిన్నంగన్ను మెటుంగురంగును సురామెట్టుంబనల్
వేల్పుఁబూచిన్నల్ చుట్టుశిఖాకలాపము దగం బ్రేమంబు
దైవాఱగన్;

177

తే. కెరలి పైకొన్నవలరాజుకీర్తి వోలె
వలిపదుప్పటివలెవాటు చెలుపు మీఱ
ముగురునలుగురుజవరాండు మ్రోలఁ గొలువఁ
జనియె మహిభర్త కేళికాసదనమునకు.

178.

వ. అప్పుడు మందారలతి కాచినఖిబృందంబు సురభనందనకు
నలంకారం బొనరించి: 179

సీ. “గొనబుగా రతిదేవిగుబ్బుచన్దవ నింత
యొఱఁగినమరుఁ జూడు మోలతాంగి;
గౌతమప్రియవధూకాంక్షఁ గుక్కుట మైన
జంభారిఁ జూడు మోచంద్రవదన;
దాశకన్యాకేలి దర్శకునకు లొంగి
యున్న సంయమిఁ జూడు మోవధూటి;
దారువనక్రీడఁ దపసికన్యలబారిఁ
బడినశంభునిఁ జూడు పద్మనయన;”

తే. యనుచు నాయాయిత్రంబు లచట నచటఁ
జూపునెవమున మరలించి సురభరాజ
తనయ సాకేతపట్టణాధ్యక్షుఁ డున్న
కేళిభవనంబుఁ దార్చె సఖిజనంబు. 180

క. “చదువఁగఁ బాడఁగ నేర్పిన
చదు రగురాచిలుక యిచటఁ జంద్రముఖి, యు
న్నది చూతు గాని ర.” మ్మని
కదియించిరి మగువఁ గేళికాసదనంబున్. 181

చ. ఎదుట మహిళుఁ గాంచి తరలేక్షణ మేను చెమర్ప సమ్మదం
బొదవియు సిగ్గుపెంపునఁ బయోజదళాక్షుల వంపుఁజూపు
ముం-దుదల నదల్చి వైచి కరతోయజకేళిసరోరుహంబునన్
బదరుచుఁ ద్రిప్పి వైచె విభుపార్శ్వగతం బగురత్నదీపమున్.

క. వేగభ్రమదంభోజప
రాగావృతనేత్ర యైనరమణి మొఱఁగి యా

- నాగేంద్రయాన లరిగిన
రాగకలాకలితుఁ డగుచు రాజేంద్రుండున్: 183
- తే. బాలకేలు గేలఁ గీలింప నెదుటికి
వీఁగ వెనుక కతివ వీఁగు టలరుఁ
బూచి యున్నవాలు భూపాలుఁ గని లోఁగి
మగిడి మన్తఘండు దిగిచె ననఁగ. 184
- క. సరభసముదితలజ్ఞా
శరధిద్వీపాంతరం బసాధ్యమె యేలో
కర మీక పెనఁగె భూభృ
ద్వరునకు నొక కొంతసేపు వనజేక్షణయున్. 185
- తే. అధికగంభీర మైనయయ్యవనినాథు
తలఁపు బలోపదృష్టాత్త గెలిచి వ్రాయు
భూరివిజయాంకమాలికల్ వోలెఁ జరణ
నఖముఖంబుల ధర వ్రాసె నలిననయన. 186
- ఉ. చూపులతూపువాని మొనచూపక నెమ్మొగ మేల వంచెనో
భూపకుమారి యాన్మపతిపుత్తుఁడు నంతనె సంతసిల్లి పె-ల్లే
పున నాక్రమించెఁ గర మెక్కటిపోరున మోహరించువాఁ
డోపిక చూపఁడేని పతియొద్దకు గెల్పుగు లేమి చోద్యమే!
చ. తనయసమాంబకస్ఫురణఁ దార్కొని యున్నరతీశు గెల్పు
కాం-క్షనొ మహిపావలోకము ముఖాముఖిఁ గైకొనియెం
బయోజలో-చనజిగిబొమ్మసింగిణుల జవ్వనిచూపులతూపు
మూఁత నం-గనగళశంఖమున్ సకియకర్బురరోమలతాసి
వల్లకన్. 188
- మ. కచతాపింఛనికుంజమున్ వెడలి భ్రూగాఢాంధకారంపుమే
టిచటిన్ దిగ్గన డిగ్గి కాంతకుచకాఠిన్యాద్రులం ద్రొక్కి పూ

ని చొరం బాటి పలగ్నసూక్ష్మపథ మెంతే శ్రాంతి నాటిం
చెనో-విచలించెన్ నృపుచూడ్కి నాభి యనుబావిం దాట
శంకించుచున్. 189

చ. కుదు లనునీలరత్నములగుంపు కపోలవిలోలఘర్త శీ
కరనవమాక్తికాళిఁ గుచకాంచనకుంభయుగంబు నబ్బినం
దిరుగక రాజుకేలు సుదతీమణికాంచి హరించునాస న
య్యిరువున కేఁగి పట్టువడియెం గడిదేరనిచోరుడుంబలెన్.

సీ. అభినవసౌభాగ్యవిభవసామగ్రి లో
చనమత్స్యరాష్ట్రరంజన మొనర్చి,
ముఖపుష్కరదీప్తమునఁ గమ్మఁగెవ్వైవి
పగడంబుడంబు మచ్చుగ గ్రహించి,
యంగ ప్రభాసింధుసాంగత్యమహిమచే
మానసాంబుజ ముబ్బు నూనఁ జేసి,
గండస్థలాభోగకాచసారస్యంబుఁ
బూనిక కై వసంబుగ నమర్చి,

తే. తోర మైనకటిస్థలదుర్గ మొకటి
యపుడ సాధింప లేఁ డయ్యె నవనిభర్త,
యతివకటియాసవిగిమీఁడ నడ్డపడిన
గనయ మనియెడుముడికానికతనఁజేసి. 191

క. సరి పెనఁగునింతిలజ్ఞా
శరధికి ఘటసూతి యయ్యె; సఖుఁ డయ్యె రతి
శ్వరుడు; బలవత్సహాయమె
హరు వగుఁగా కేలదొరల కబలాపేక్షల్. 192

ఉ. గట్టగుకూర్చితో బిగువుఁగౌఁగిటిగడ్డియ నిల్చి కోర్కెకిం
బెట్టగు నేర్పుమూఁక గనిపించి మనోజుడు దాడి వెట్ట ము

నట్టిసఖావసీమ తిరుగంబడ నీక యమర్చి కోమలిం
బట్టము గట్టె భూవిభుడు పంచశిలీముఖరాజ్యలక్ష్మికిన్. 193

వ ఇవిధంబున:

194

సీ. వలపులనెత్తమ్మికోలకుల కెలకులఁ
గృతకరత్నోన్నతగిరులదరులఁ

బూవులతావులమావులక్రేవల

విధుకాంతమణిసాధవీధికలను

హరువైనహాన్నాణియరంగులచెఱంగుల

శైత్యమయాస్తోకనైకతముల

నేవంతివన్నిటిసెలయేటిమాటుల

మల్లి కావల్లి కామంటపములఁ

తే. గప్పురపుటంటిక్రీనీడచప్పురములఁ

బొలుపు మీఱినపగడంపుబొదలపొదుల

మగధసుతఁ గూడి మదనసామ్రాజ్యలక్ష్మి

ననుభవించుచు ధర యేలె నవ్విభుండు.

195

ఉ. ఈతియు భీతియుం గలుగ దెక్కడ నైన నిరంతరార్యసం
ప్రీతియు నీతియున్ సరసరీతియు నిం పొదవన్ మహీతలం
బాతతవైభవోన్నతుల నభ్యుదయంబు వహించు శౌర్యవి
ఖ్యాతరతిన్ దిలీపమహికాంతుడు రాజ్యము నేయునత్త
టిన్.

196

క. ఈకథ చదివిన వ్రాసినఁ

నాకర్ణించిన నిరంతరాయ శ్రేయ

శ్రీకిం బ్రాపగు నరుడు వ

శీకృతవిజయభిరామ, శ్రీకృతవిజయభిరామ!"

197

క. అని యిట్లు రామచంద్రున
 కినుకులకలశాభిహర్షకృతచంద్రునకు
 మునినాథుఁ డయ్యగస్త్యుఁడు
 వినిపించె గభీరధీరవిశదప్రౌఢిన్. 198

శా. లక్ష్మీసోదరధామ, ధీమహితలోలస్వాంత, దుర్దాంతవై
 రిత్తూపాలకమంత్రమంత్రహరణక్రీడాసముద్యద్విధా
 సూక్ష్మోపాయధురిణ, రీణభరణాస్తోకప్రశస్తస్పృహ
 లక్ష్మీ, లక్ష్మణపూర్వజన్మవిజయాలంకారబాహర్గళా. 199

క. వాణీవేణీప్రసవ
 శ్రేణీమకరందనిర్ఘ్నరీవార్లహరీ
 వాణీవిలాసముదితే
 ఊణీతలనాథయూథ, సుగుణసనాథా. 200

పంచచామరము —

అయోదయా, జయోచ్చ్రయా, గుణాంబుధీ, సుధీనిధీ,
 దయానయాకరా, వరాపదాన, దానకల్పకా,
 భయాప్రియానభిజ్ఞ, తద్జ్ఞబంధుసింధునాయకా,

శయాశ్రయాంబుజాతజాతచక్రచాపలక్షణా! 201

గద్యము. ఇది శ్రీమత్తెనాలిరామేశ్వరశాశ్వతకృపాకటాక్ష
 లక్షితకవితాభిరామ రామయపండితకుమార సహజశైవా
 చారసంపన్న ధీమదన్నయనామధేయప్రణీతం బైనసుదక్షి
 ãాపరిణయం బనుశృంగారకావ్యంబునందుఁ బంచమా
 శ్వాసము

సంపూర్ణము.

	ప్రతి 1-3 వ్యా. అ.	
బుద్ధాగదచరిత్ర, పితృపర్యాయశతము	...	1 8
వసిష్ఠసంకసంవాదము	...	0 8
వివేకసింధు, కొండనామప్రణీతము	...	1 0
వేమనపద్యములు	...	0 8
.. బ్రాహ్మసూత్రాది ఇంద్రియతో	...	1 8
.. (2723) చిన్ననైజు	...	6 8
.. (2726) అంధకాత్మ్యముతో	...	7 8
వేమనశతకము	...	0 4
విజయవిలాసము	...	1 4
వీధినాటకము, శ్రీ నాథునిది	...	0 4
విమలసీతి, సతీక, అంధభారతములోనిది	...	0 6
వైశ్యపురాణము	...	1 4
వైజయంతీవిలాసము	...	1 0
శతకంతరామాయణము	...	1 0
శకుంతలాపరిణయము, కృష్ణకవికృతము	...	1 0
శకాంకవిజయము	...	1 8
శశిరేఖాపరిణయము, అప్పప్పకవికృతము	...	1 0
శివలీలావిలాసము	...	0 8
శేషధర్మము, తామరపల్లి తమ్మయ్య	...	1 0
తుకనస్తతి, కదిరిపతికృతము	...	2 8
సమీరమమారవిజయము	...	1 8
సప్తమస్కంధము, ప్రహ్లాదచరిత్ర	...	0 6
.. సతీక, చిన్ననైజు	...	3 8
సీతారామాంజనేయసంవాదము, సతీక	...	6 0
సీతారామరామాయణము	...	1 0

వావిళ్ల రామస్వామికౌస్తుభు ఆండ్ సన్స్,

292, ఎన్.బి.సి.బి. రోడ్, చెన్నై.